

భారత

కమ్యూనిస్టు

పార్టీ

(మార్క్సిస్టు)

పార్టీ సభ్యుల విధులు

శాఖల పని విధానం

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) ఆంధ్రప్రదేశ్

పార్టీ సభ్యుల విధులు
శాఖల పని విధానం

ప్రచురణ

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) ఆంధ్రప్రదేశ్

27-13-3, ఆకులవారి వీధి, గవర్నర్‌పేట విజయవాడ - 2

ఫోన్ నెం. 0866 - 2577202, www.cpimap.org

Telugu Title : **Party Sabhuyula Vidhulu - Sakha Pani Vidhanam**

ప్రథమ ముద్రణ : సెప్టెంబర్, 2016

వెల : ₹. 50/-

ప్రతులకు

PSBH

ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్

27-1-54, కారల్ మార్బ్ రోడ్, గవర్నర్ పేట,
విజయవాడ -2, ఫోన్ : 0866 -2577533,

జ్ఞాంచీలు

విశాఖపట్నం, కాకినాడ, విజయవాడ, గుంటూరు,
ఒంగోలు, నెల్లూరు, తిరుపతి, కర్నూలు

ముద్రణ

ప్రజాశక్తి డైలీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్, విజయవాడ

website : www.psbh.in

psbhap@gmail.com

121788

విషయసూచిక

❖	ముందుమాట	5
❖	పార్టీ శాఖలు (పార్టీ నిర్మాణ నివేదిక, తీర్మానం - కలకత్తా ప్లీనం 2015 డిసెంబర్ 27-31)	7
❖	సభ్యులు పనివిధానం (1990 - విశాఖ జిల్లా కమిటీ ప్రచురణ)	19
❖	కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) ఆంధ్రప్రదేశ్ శాఖా కార్యదర్శుల పని విధానం (1984లో కా॥ సుందరయ్యగారు వ్రాసిన పుస్తకం)	46
❖	బహిరంగ సభలను ఏ విధంగా ఏర్పాటు చేయాలి	64
❖	ఆర్గిలరీ శాఖలను (సహాయక శాఖలు) ఎలా నిర్వహించాలి? (విశాఖపట్టణం జిల్లా నివేదిక నుండి)	71
❖	ప్రజలతో సంబంధాలు రాష్ట్ర కమిటీ నోట్ (నవంబర్ 2001)	77
❖	సభ్యులు, శాఖల పనివిధానం (బి.వి.రాఘవులు రచించిన ప్రజాపునాది విస్తరణకు పటిష్ట నిర్మాణం)	86

ముందుమాట

పార్టీ నిర్మాణంలో ఉన్న లోపాలను 2015 డిశంబరు 27 - 31 మధ్య జరిగిన కలకత్తా ప్లీనం సమీక్షించి పార్టీకి దిశానిర్దేశం చేసింది. అందులో ముఖ్యమైనది ప్రజాపంథాను చేపట్టి, ప్రజలతో సజీవ సంబంధాలు ఏర్పరచుకోవాలని, ఉన్నత ప్రమాణాలు కలిగిన సభ్యత్వంతో కూడిన అత్యున్నత విప్లవ పార్టీని నిర్మించేందుకు పూనుకోవాలని పిలుపునిచ్చింది.

వాస్తవానికి పార్టీకి ప్రజలను అనుసంధానం చేసేది శాఖలు. అటువంటి ముఖ్యమైన పాత్ర గలిగిన శాఖల్లో మన రాష్ట్రంలో 50% పనిలో లేవు. మన పునాది చెదిరిపోవడానికి ఇదొక ప్రధాన కారణం. శాఖ ప్రతినెలా సమావేశమవడం, రాజకీయ, సైద్ధాంతిక అవగాహన కలిగి ఉండడమే కాదు, స్థానిక ప్రజాసమస్యలపై నిరంతరం ఆందోళనలు కొనసాగించాలి. అప్పుడు మాత్రమే ప్రజలతో పార్టీకి సజీవ సంబంధాలు కొనసాగుతాయి. ప్రజాపోరాటాల్లో తన సభ్యులను రాటుతేల్చడం ద్వారానే ఉన్నత ప్రమాణాలు కలిగిన సభ్యులు విప్లవ పార్టీకి దక్కుతారు. కలకత్తా ప్లీనం పిలుపిచ్చిన విధంగా ప్రజాపంథా చేపట్టడం ద్వారా వివిధ తరగతుల ప్రజల్ని పార్టీ వైపు ఆకర్షించడానికి వీలుంటుంది. ఈ పద్ధతిలోనే ప్రతిశాఖ విధిగా కనీసం ఒక ఆగ్జులరీని ఏర్పాటు చేయాలన్న కేంద్రకమిటీ నిర్ణయాన్ని అమలు చేయగలం.

నిరంతరం పోరాటాలు నిర్వహణ, రాజకీయ, సైద్ధాంతిక అవగాహన కల్పించడమనే ద్విముఖ పద్ధతిలో నిర్మాణాన్ని బలపర్చుకుంటూ అసలైన విప్లవకర

పార్టీని నిర్మించుకోగలం. అది జరగాలంటే శాఖలు, శాఖా కార్యదర్శుల పాత్ర కీలకం. 2017లో సభ్యత్వ రెన్యూవల్స్ సమయానికి సభ్యుల ప్రమాణాలు పెంచేవిధంగా, ప్రజాపోరాటాలు ప్రారంభించి ప్రజలతో సజీవ సంబంధాలు పునరుద్ధరించుకునేలా శాఖలు కార్యసాధనకు పూనుకోవాలి.

శాఖల పని, వాటి ప్రాధాన్యత గురించి అంతర్జాతీయ, జాతీయ మార్క్సిస్టు అగ్రనాయకులు వివిధ సందర్భాలలో వ్రాసిన వ్యాసాలను, పార్టీ డాక్యుమెంట్లను ఈ సందర్భంగా ఒక పుస్తక రూపంలో తీసుకు రావాలని విద్యా సబ్ కమిటీ పూనుకోవడం అభినందనీయం. కార్యకర్తలందరూ ఈ పుస్తకాన్ని అధ్యయనం చేసి మన పని విధానాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవడానికి ఉపయోగించుకోవాలి. ఈ పుస్తకం అటువంటి కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తుందని ఆశిస్తున్నాను.

26.8.2016

పెనుమల్లి మధు
రాష్ట్ర కార్యదర్శి

పార్టీ శాఖలు

పార్టీ నిర్మాణ నివేదిక, తీర్మానం - కలకత్తా స్త్రీసం 2015 డిసెంబరు 27-31

- 1.53 పార్టీ శాఖల పని విధానాన్ని మెరుగుపరచడం కోసం 20వ మహాసభ కింది ఆదేశాలు ఇచ్చింది.
- “1) శాఖలు ఏడాదిలో కనీసం పన్నెండుసార్లు సమావేశం కావాలి. 2) పార్టీ సభ్యత్వ పునరుద్ధరణ సమయంలో శాఖల వార్షిక సమీక్షను పైస్థాయి కమిటీలు, జరపాలి. 3) జిల్లా కమిటీలు శాఖా కార్యదర్శుల సమావేశాలు నిర్ణీతకాలంలో నిర్వహించాలి. రాజకీయంగా, నిర్మాణపరంగా వారు తమ బాధ్యతను నిర్వహించేలా తయారుచేయడానికి తగు శిక్షణ ఇవ్వాలి.
- 1.54 ప్రస్తుతం సుమారుగా 90,000 శాఖలున్నాయి. ఎంత తక్కువగా అంచనా వేసినా ఈ శాఖలలో 50 శాతం క్రియాశీలంగా లేవు. ఏడాదిలో 12 సార్లు అంటే కనీసం నెలకు ఒక్కసారి శాఖలు సమావేశం కావాలని మనం నిబంధన పెట్టుకున్నాము. కేరళలో 63 శాతం శాఖలు 2014లో ఏడాదికి 12 సార్లు కన్నా ఎక్కువ పర్యాయాలు సమావేశం అయ్యాయి. పశ్చిమ బెంగాల్, త్రిపుర రాష్ట్రాలలో శాఖల్లో అధిక భాగం ఏడాదికి 6 సార్లు సమావేశం జరుపుతున్నాయి. మిగిలిన అన్ని రాష్ట్రాలలోనూ అధిక భాగం శాఖలు కేవలం 1నుండి 6 సార్లు మాత్రమే సమావేశమయ్యాయి. 2014లో చాలా రాష్ట్రాలలో చాలా శాఖలు ఒకసారి కూడా సమావేశం జరపలేదు.
- 1.55 పార్టీ సభ్యత్వ పునరుద్ధరణ సమయంలో పార్టీ శాఖల పని విధానాన్ని సమీక్షించాలని 20వ మహాసభ ఇచ్చిన ఆదేశం. అస్సాం, హర్యానా, కేరళ, తెలంగాణ, త్రిపుర, ఉత్తరాఖండ్ రాష్ట్రాలలో అమలు జరిగింది. పశ్చిమ బెంగాల్, తమిళనాడులలో అధిక భాగం జిల్లా కమిటీలు పార్టీ శాఖల పనిని సమీక్షించాయి. మిగిలిన రాష్ట్రాలలో సమీక్ష జరగకపోవడం, ఒకవేళ జరిగినా

యథాలాపంగా సరిపెట్టడం జరిగింది. ఐదు రాష్ట్రాలలో పార్టీ శాఖలు పార్టీ సభ్యులకు ప్రజా సంఘాల బాధ్యతలు అప్పగించలేదు. మరికొన్ని రాష్ట్రాలలో పార్టీ సభ్యులకు, ప్రజాసంఘాల బాధ్యతలు అప్పగించినప్పటికీ సభ్యుల పనిని సక్రమంగా పర్యవేక్షించడం లేదు. ప్రజలలో పార్టీ పలుకుబడి విస్తరించేందుకు అత్యధిక రాష్ట్రాలలో శాఖలు ఎలాంటి ప్రణాళికలను రూపొందించలేదు. కొన్ని రాష్ట్రాలలో ప్రణాళికలు రూపొందించినప్పటికీ చాలాచోట్ల సక్రమంగా అమలు కాలేదని రిపోర్టు చేశారు.

- 1.56 శాఖ అన్నది పార్టీ ప్రాథమిక విభాగం కాబట్టి తన పరిధిలోని ప్రాంతంలో కార్మిక, రైతు జన బాహుళ్యానికి, ఇతర తరగతుల ప్రజలకు పార్టీకి మధ్య సజీవ సంబంధాలు కల్పించాలి. వివిధ వర్గ, ప్రజా రంగాలకు, ప్రాంతాలకు పార్టీ సభ్యులను కేటాయించి స్థానిక అంశాలు, ప్రజల తక్షణ సమస్యలు చేపట్టడం పార్టీ శాఖ బాధ్యత. విభిన్న వర్గాల, తరగతుల ప్రజలను సమీకరించడం కోసం ఆందోళనలు, పోరాటాలు నిర్వహించే బాధ్యత కూడా దానిదే. ప్రజా పోరాటాలలోనూ, రాజకీయ కృషిలోనూ కలసివచ్చే మిలిటెంట్లను ఇముడ్చుకుని ఆగ్జిలరీ బృందాలను నిర్మించవలసిన బాధ్యత కూడా పార్టీ శాఖలదే.
- 1.57 ప్రజలతో సజీవ సంబంధాలు కలిగిన పార్టీ రాజకీయ నిర్మాణ విభాగంగా ప్రాథమిక విభాగమైన శాఖను చురుగ్గా పనిచేయించడం ఎలా అన్నది ప్రధానమైన ప్రశ్న. శాఖ కార్యదర్శి పాత్ర కీలకమైనది. శాఖా కార్యదర్శులకు శిక్షణ ఇచ్చి సమర్థవంతంగా తయారుచేయడం ప్రధాన కర్తవ్యంగా ఉండాలి. శాఖలను చైతన్యంగా ఉంచేలా మధ్యంతర కమిటీలు అందులోని సభ్యులను రాజకీయంగాను, నిర్మాణపరంగానూ, సమర్థులుగా తయారు చేయాలి. ఇందుకోసం జిల్లా/మధ్యంతర కమిటీలు పార్టీ శాఖా కార్యదర్శుల సహావేశాల క్రమబద్ధంగా నిర్వహించాలి.
- 1.58 ప్రస్తుతం ఒక శాఖలో అత్యధికంగా 15 మంది సభ్యులు ఉండవచ్చునని నిర్ణయించబడింది. ఒక శాఖలో కనీసంగా ఎంత మంది సభ్యులు ఉండాలన్నది. ఆయా రాష్ట్రాలను బట్టి మారుతూ వస్తోంది. గరిష్ట సంఖ్యకు సంబంధించి ఎలాంటి మార్పు అవసరం లేదు. పార్టీ శాఖలను, సభ్యులను చురుకుగా తయారు చేయడం మన కృషిలో ప్రధానాంశంగా ఉండాలి. శాఖల పరిధి ఎంత ఉండాలనేది రాష్ట్ర, జిల్లా కమిటీలు నిర్ణయించవచ్చు.

ప్రజా ఉద్యమాలను, రాజకీయ కృషిని పెంపొందించవలసిన అవసరాలను బట్టి దీనిని నిర్ణయించవచ్చు.

- 1.59 ప్రజా పోరాటాలు పెంపొందించడం, ప్రజలలో రాజకీయ సైద్ధాంతిక కృషి చేయడం, పార్టీ శాఖల పని విధానంలో నూతన వరవడిని తీసుకురావటం ప్రధాన కర్తవ్యంగా ఉండాలి. ఈ విషయంలో 20వ మహాసభ చేసిన నిర్దేశాలు ఇప్పటికీ వర్తిస్తాయి. వాటిని ఖచ్చితంగా అమలు చేయాలి.

లెవీ - నిధి వసూళ్ళు

- 1.60 పార్టీ బహుముఖ కార్యక్రమాలు నిర్వహించడానికి తగినన్ని నిధులు అవసరం. సభ్యత్వ రుసుము, పార్టీ సభ్యులు చెల్లించే లెవీ, ప్రజల నుంచి వసూలు చేసే నిధులు పార్టీకి ఆదాయ వనరులుగా ఉన్నాయి. శాఖలు సభ్యుల నుంచి వసూలు చేసే సభ్యత్వ రుసుము కేంద్ర కమిటీకి జమ చేయబడుతుంది.
- 1.61 ప్రతి పార్టీ సభ్యుడు కేంద్ర కమిటీ నిర్ణయించిన విధంగా నెలవారీ లెవీ చెల్లించాలని పార్టీ నిబంధనావళి నిర్దేశిస్తున్నది. ఇటీవలనే కేంద్ర కమిటీ లెవీ రేట్లను సవరించింది. ఒక సభ్యుడు / సభ్యురాలు మూడు మాసాలకు మించి తమ లెవీ బకాయిలను చెల్లించకపోతే అతడు / ఆమె పేరును పార్టీ సభ్యుల జాబితా నుంచి తొలగించాలని నిబంధనావళి పేర్కొంటున్నది.
- 1.62 కామ్రేడ్స్ లో పెద్ద భాగం కేంద్ర కమిటీ నిర్ణయించిన రేట్ల ప్రకారం లెవీని చెల్లించడం లేదని రాష్ట్ర కమిటీలు పేర్కొన్నాయి. కేంద్ర కమిటీ నిర్ణయాని కనుగుణంగా లెవీ వసూలు చేసేందుకు కొన్ని రాష్ట్ర కమిటీలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. ఈ పరిస్థితి ఒక్కో రాష్ట్రంలో ఒక్కో విధంగా ఉంది. మొత్తం మీద పూర్తి కాలం కార్యకర్తలు, ప్రత్యేక విభాగాల సభ్యులను మినహాయిస్తే సభ్యత్వ వార్షిక పునరుద్ధరణ సమయంలోనే లెవీని వసూలు చేయడం జరుగుతున్నది. అధికమైన ఆదాయాలు పొందుతున్న తమ సభ్యులు చాలామంది కేంద్ర కమిటీ నిర్ణయించిన రేట్ల ప్రకారం లెవీ చెల్లించడం లేదని చాలా రాష్ట్ర కమిటీలు తెలిపాయి. పెద్ద సంఖ్యలో పార్టీ సభ్యులు తమ నిజమైన ఆదయాన్ని వెల్లడించడం లేదని కూడా కొన్ని రాష్ట్ర కమిటీలు తెలిపాయి. కేవలం ఒకటి, రెండు శాతం మంది సభ్యులు మాత్రమే కేంద్ర కమిటీ నిర్ణయించిన రేట్ల ప్రకారం లెవీ చెల్లిస్తున్నట్లు తమిళనాడు రాష్ట్ర కమిటీ తెలిపింది. కేరళ, పశ్చిమ బెంగాల్, త్రిపురలలో పరిస్థితి కొంచెం మెరుగ్గా ఉన్నా ఆశించిన స్థాయిని చేరుకోలేదు. పార్టీకి లెవీ చెల్లించడంలో

వెనుకబడటం అంటే అది పార్టీ సభ్యుల రాజకీయ, సైద్ధాంతిక స్థాయి, పార్టీ పట్ల నిబద్ధత తక్కువగా ఉండటాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. కేంద్ర కమిటీ నిర్ణయించిన ప్రకారం లెవీ చెల్లించటాన్ని తప్పక అమలు చేయాలి.

1.63 పార్టీ సభ్యుల నుండి వసూలు చేసిన లెవీని జోనల్ / ప్రాంతీయ కమిటీలు, రాష్ట్ర కమిటీలు పంపిణీ చేసుకునే తీరు ఒక్కో రాష్ట్రంలో ఒక్కోవిధంగా ఉన్నట్లు రాష్ట్రాల నుంచి వచ్చిన నివేదికలు చెబుతున్నాయి. లెవీ మొత్తం పంపిణీ అయ్యే నిష్పత్తి కూడా ఒక్కొక్క రాష్ట్రంలో ఒక్కోవిధంగా ఉంది.

1.64 వసూలైన లెవీని అన్ని పార్టీ శాఖ పైకమిటీల మధ్య పంపిణీ చేయాలి. ఇందుకోసం అవసరమైన మార్గదర్శకాలను కేంద్ర కమిటీ రూపొందించాలి. నిర్ణీతమైన రేట్ల ప్రకారం పార్టీ సభ్యుల నుంచి లెవీ వసూలయ్యేలా చూడటానికి కూడా ఇది అవసరం.

1.65 కొన్ని రాష్ట్ర కమిటీలు ప్రజల నుంచి నిధులు వసూలు చేస్తున్నాయి. అయితే కొన్ని రాష్ట్రాలు ఆ పని క్రమబద్ధంగా చేయడం లేదు. ఎప్పుడు సామూహిక నిధి వసూళ్ళు నిర్వహించినా పార్టీకి మంచి స్పందన వస్తున్నది. పార్టీ శాఖలు ప్రతి ఏటా పార్టీ నిధులు వసూలు చేయాలి. నిధి వసూలు అన్నది ఒక రాజకీయ, సైద్ధాంతిక కార్యక్రమంగా ప్రణాళిక రూపొందించుకోవాలి. ప్రధానంగా సామాన్య ప్రజల నుంచి నిధులు వసూలు చేయాలి. పార్టీ నిధిలో 80 శాతం తాము ప్రజల నుంచే వసూలు చేస్తున్నామని కేరళ, త్రిపురలు నివేదించాయి. అయితే కొన్ని రాష్ట్రాలలో ఎంపిక చేసిన వ్యక్తుల నుంచి వసూలైన నిధితో పోల్చినపుడు ప్రజల నుంచి వసూలు చేసిన నిధి తక్కువగా ఉంటున్నది. వసూలయ్యే నిధిలో 70 శాతం ప్రజల నుంచి సేకరించాలన్నది నియమంగా పెట్టుకోవాలి.

1.66 క్రమబద్ధంగా నిధి వసూళ్ళు జరిగే రాష్ట్రాల అనుభవాన్ని చూసినపుడు సామాన్య ప్రజలు ఉదారంగా విరాళాలు ఇస్తున్నట్లు అర్థమవుతున్నది. నిధి వసూళ్ళలో బలహీనత మొత్తం పార్టీ బలహీనతను ప్రతిబింబిస్తున్నది. పార్టీ క్రియారహితమై సామాన్య ప్రజల సమస్యలను తీసుకోకపోతే, తగిన రాజకీయ జోక్యం చేసుకోవడంలో విఫలమైతే ప్రజలు విరాళాలు ఇవ్వకపోవచ్చు. నిరంతర కార్యక్రమాల ద్వారా, ప్రజా సమస్యలు చేపట్టడం ద్వారా, సంబంధిత రాష్ట్రాల రాజకీయ పరిణామాలలో తగు రాజకీయ జోక్యం చేసుకోవడం ద్వారా సామాన్య ప్రజల విశ్వాసం పొందడమే ఆయా విభాగాల ముందున్న కర్తవ్యం.

సారాంశం

1. 67 ప్రజాపంధాను అనుసరించి ప్రజలతో సజీవ సంబంధాలు పునరుద్ధరించాలి. రాజకీయ ఎత్తుగడల పంథా అమలు జరిగేలా చూడాలంటే పార్టీ కేంద్రం బలంగా, సమర్థవంతంగా ఉండాలి. దీని కోసం రాష్ట్రాలలో కార్యక్రమాల, ప్రచారాలలో కేంద్ర నాయకులు మరింతగా పాలుపంచుకోవాలి.
1. 68 నిర్మాణ సంబంధమైన నిర్ణయాలు పటిష్టంగా, సమర్థవంతంగా అమలు జరిగేలా పార్టీ కేంద్రం పర్యవేక్షించాలి. ఇందుకు రాష్ట్రాలలో ప్రచారం, ఉద్యమాలలో కేంద్రనాయకత్వం ఎక్కువగా పాలుపంచుకోవాలి. పార్టీ కేంద్రం నిర్మాణ నిర్ణయాలను పర్యవేక్షిస్తూ, క్రమబద్ధంగా ప్రజాసంఘాల పనిపై సమీక్షలు జరపాలి. అందుకు సమర్థవంతమైన కార్యకర్తలను నియమించుకోవాలి.
1. 69 ప్రాధాన్యతా రాష్ట్రాల జాబితాను తిరిగి రూపొందించాలి. పార్టీ కేంద్రం నుంచి తగిన శ్రద్ధ చూపించడానికి వనరుల సమీకరణకు ప్రణాళిక ఉండాలి. ప్రతి రాష్ట్రంలో ప్రాధాన్యతా జిల్లాలు / ప్రాంతాలు, రంగాలను నిర్ణయించి కార్యకర్తల కేటాయింపుకు, విస్తరణకు ప్రణాళిక రూపొందించుకోవాలి.
1. 70 పార్టీ అఖిల భారత విస్తరణలో హిందీ భాషా ప్రాంతాలు కీలక పాత్ర వహిస్తాయి. అక్కడ వర్గ, ప్రజా పోరాటాలు పెంపొందించడానికి, ముఖ్యంగా గ్రామీణ పేదలను సమీకరించడానికి మరింత శ్రద్ధ చూపించాలి. సామాజిక సమస్యలు చేపట్టడంలో నిర్లక్ష్యాన్ని సరిదిద్దుకోవాలి. సామాజిక సమస్యలు, సైద్ధాంతిక పోరాటాలు తీసుకోవడానికి ప్రాధాన్యతనివ్వాలి. హిందీ భాషా ప్రాంతాల్లో విద్యార్థి రంగం అభివృద్ధికి ప్రాధాన్యత ఉండాలి. హిందీ రాష్ట్రాలలో పార్టీని, ఉద్యమాన్ని పెంపొందించడానికి సహాయపడేందుకు పార్టీ కేంద్రం కొన్ని ప్రత్యేక చర్యలు తీసుకోవాలి.
1. 71 ప్రజలలో రాజకీయ, నిర్మాణ కృషి చేయగలిగే విధంగా శాఖలను క్రియాశీలం చేయడానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. సభ్యత్వ పునరుద్ధరణ, జరిగిన పనిని సమీక్ష శాఖ నిర్వహించాలి. జిల్లా కమిటీలు శాఖా కార్యదర్శులతో క్రమబద్ధంగా సమావేశాలు జరపడం ద్వారా వారికి తర్ఫీదు ఇచ్చి అవగాహన కల్పించాలి.

- 1.72 కేంద్ర కమిటీ నిర్ణయించిన ప్రకారం లెవీ చెల్లింపులు అమలు చేయాలి. లెవీని వసూలు చేయడంలో ఎలాంటి సర్దుబాట్లు, హెచ్చుతగ్గులు ఉండరాదు. వివిధ కమిటీలకు లెవీ మొత్తాన్ని ఎలా పంపిణీ చేయాలన్నది నిర్ణయం జరగాలి. ప్రజల నుంచి క్రమబద్ధంగా నిధి వసూళ్ళు చేయడంపై పార్టీ కమిటీలు ఆధారపడాలి. మొత్తం నిధిలో కనీసం 70 శాతం ప్రజల నుంచి వసూలు చేయాలి.

II

విప్లవపార్టీకి నాణ్యమైన సభ్యత్వం

- 1.73 విప్లవపార్టీ నిర్మాణంలో పార్టీ సభ్యత్వ నాణ్యత ఒక కీలకమైన అంశం. అవసరమైన సైద్ధాంతిక రాజకీయ స్థాయి కలిగి ఉండి, నిర్మాణ క్రమశిక్షణకు లోబడి అంకిత భావంతో పనిచేసే సభ్యత్వం మాత్రమే బలమైన ప్రజాపునాది కలిగిన కమ్యూనిస్టుపార్టీని నిర్మించే బాధ్యతను నెరవేర్చగలదు. పునాది వర్గాల నుండి, సామాజికంగా అణచివేతకు గురవుతున్న సెక్షన్లకు చెందిన వారి నుండి ఉత్తమమైన వారిని పార్టీ సభ్యులుగా తీసుకోవాలి.
- 1.74 కమ్యూనిస్టు పార్టీ వర్గ, ప్రజా పోరాటాలను ఖచ్చితంగా నిర్వహించాలంటే నిర్మాణంలో తగినంత మంది కేడరు పునాది వర్గాల నుండి, అణగారిన వర్గాల నుండి ఉండాలి.
- 1.75 ప్రజా విప్లవ పార్టీని నిర్మించాలని సాల్మీయా ప్లీనం పిలుపు నిచ్చింది. పార్టీ సభ్యుల నాణ్యత పడిపోతుండటం వల్ల ప్రజావిప్లవ పార్టీ నిర్మాణ లక్ష్యాన్ని సాధించలేకపోతున్నాము. విప్లవ స్ఫూర్తిలేని ప్రజా పార్టీ మాత్రమే ఉనికిలోకి వచ్చింది.
- 1.76 పార్టీ సభ్యుల్లో ఎక్కువమందికి పార్టీ సభ్యునికి ఉండవలసిన కనీస అర్హతలు లేవు. దీనికి ప్రధాన కారణం పార్టీ సభ్యుల రిక్రూట్మెంట్ క్రమంలో తగిన ప్రమాణాలు పాటించకపోవడమే. దానికి పార్టీ బాధ్యత వహించాలి.
- 1.77 పార్టీ సభ్యత్వ నాణ్యతను పెంచడానికి పార్టీ సభ్యుల రిక్రూట్మెంట్, కేండిడేట్ సభ్యుల, ఆగ్జిలరీ సభ్యులను చేర్చుకోవటానికి డిసెంబరు 2002లో కేంద్రకమిటీ మార్గదర్శకాలను ఆమోదించింది. (అనుబంధం-2 చూడండి.) ఆగ్జిలరీ గ్రూపుల నుండి కేండిడేట్ సభ్యులను తీసుకునే పద్ధతి అత్యధిక రాష్ట్రాలలో అమలు జరుగుతున్నప్పటికీ, మెజారిటీ ఆగ్జిలరీ గ్రూపులు

క్రమబద్ధంగా నడవడం లేదు. పైకమిటీలు సక్రమంగా పర్యవేక్షణ చేయటం లేదు. ఆగ్జిలరీ గ్రూపులకు, కేండిడేట్ సభ్యులకు రాజకీయ, నిర్మాణ తర్ఫీదు ఇవ్వడంలో లోపాలు ఉన్నాయి. అందుచేత ఈ ఆగ్జిలరీ గ్రూపు స్థాయిలోనే లోపభూయిష్టమయిన రిక్రూట్మెంట్ జరుగుతున్నది. వారికి సరైన శిక్షణ లేకుండా, వారి గురించి అంచనా లేకుండా కేండిడేట్ సభ్యులుగా ప్రమోట్ చేస్తున్నారు.

- 1.78 సభ్యత్వ రిక్రూట్మెంట్లో ప్రమాణాన్ని పటిష్టంగా ఉండకపోవడం, ఆగ్జిలరీ గ్రూపులకు, కేండిడేట్ సభ్యులకు రాజకీయ, నిర్మాణపరమైన తర్ఫీదు లేకపోవడం, పార్టీ సభ్యత్వ నాణ్యత స్థాయి తక్కువగా ఉండటానికి ప్రధాన కారణం. ఎక్కువ మంది పార్టీ సభ్యులు శాఖా సమావేశాలకు, పార్టీ క్లాసులకు హాజరు కావడం లేదు, రాజకీయ ఉద్యమాలలోను, పోరాటాలలోను పాల్గొనడం లేదు. ఈ పరిస్థితిలో రాష్ట్రాల మధ్య తేడాలున్నాయి.
- 1.79 పార్టీ సభ్యులు డ్రాపౌట్స్ పెరగడం, పార్టీ సభ్యత్వంలో హెచ్చుతగ్గులు పార్టీ సభ్యత్వం పటిష్టంగా (లూజ్ సభ్యత్వం) లేకపోవడాన్ని సూచిస్తున్నది. పార్టీ సభ్యుల రాజకీయ స్థాయి తక్కువగా ఉండటాన్ని, క్రియాశీలంగా లేకపోవడాన్ని నిబద్ధత లేకపోవడాన్ని కూడ పార్టీ సభ్యుల డ్రాపౌట్లు పెరగడం సూచిస్తున్నది. 20వ పార్టీ మహాసభ నాటికి మొత్తం ఆలిండియా పూర్తి స్థాయి సభ్యత్వంలో డ్రాపౌట్ల రేటు సగటున 5.63 శాతంగాను, కేండిడేట్ సభ్యుల డ్రాపౌట్ రేటు 12.45 శాతంగాను ఉంది. కాని ఇప్పుడు పార్టీ సభ్యుల డ్రాపౌట్ రేటు 7.9 శాతానికి, కేండిడేట్ సభ్యుల డ్రాపౌట్ రేటు 17.5 శాతానికి పెరిగాయి.
- 1.80 పార్టీ సభ్యుల నాణ్యతను పరిగణలోనికి తీసుకోకుండా పార్టీ పెరుగుదలను పార్టీ సభ్యత్వ పెరుగుదలతో సరిచేసి చూడలేము. అందుచేత పార్టీ సభ్యుల రాజకీయ, నిర్మాణ స్థాయిని పెంపొందించడం ద్వారా పార్టీ సభ్యత్వ నాణ్యతను పెంపొందించడం ఒక కీలక కర్తవ్యం. దీన్ని సరిదిద్దేందుకు తక్షణం చర్యలు చేపట్టాలి. పార్టీ సభ్యుల రిక్రూట్మెంట్ లోను, తర్ఫీదు ఇవ్వడంలోను సమూలమైన మార్పు రావాలి. వర్గ, ప్రజా ఉద్యమాలలో పాల్గొనడం అనేది పార్టీ సభ్యత్వానికి ప్రధాన గీటురాయిగా ఉండాలి.
- 1.81 ప్రస్తుత పార్టీ సభ్యుల నాణ్యతను మెరుగుపరచడానికి పార్టీ సభ్యుల గురించి ఒక క్రమబద్ధమైన, ప్రణాళికాబద్ధమైన తనిఖీ చేపట్టాలి. కనీసమైన రాజకీయ చైతన్యం, ప్రజాకార్యకలాపాలు, నిర్మాణపరమైన క్రమశిక్షణ లేనివారినందరినీ

పార్టీ సభ్యులుగా తొలగించాలి. అయితే 2017 సభ్యత్వ పునరుద్ధరణ సందర్భంగా ఇది నూతన నిర్మాణ మార్గదర్శకాల వెలుగులో, ప్రతి ఒక్క పార్టీ సభ్యుని పని గురించి, ప్రవర్తన గురించి పైకెక్కి చూసిన ఒకరి సమక్షంలో ఆ పార్టీ శాఖ క్షణమైన ఆత్మవిమర్శనాపూర్వక అంచనా తర్వాతనే ఈ ప్రక్రియ జరగాలి. కేంద్రకమిటీ 2002 పార్టీ సభ్యుల రిక్రూట్మెంట్ గురించి ఇచ్చిన మార్గదర్శక సూత్రాలు ఇప్పటికీ వర్తిస్తాయి. పార్టీ సభ్యత్వ నాణ్యతను పెంచడానికి వాటిని కచ్చితంగా అమలు చేయాలి.

- 1.82 క్రింద పేర్కొన్న కర్తవ్యాలను కచ్చితంగా నెరవేర్చినప్పుడే పార్టీ సభ్యత్వాన్ని పునరుద్ధరించాలి :
- 1.83 1) పార్టీ సభ్యత్వ రుసుము, లెవీ చెల్లించాలి.
 2) పార్టీ శాఖా సమావేశాలకు రెగ్యులర్ గా హాజరు కావాలి.
 3) పార్టీ క్లాసులు, రాజకీయ ఉద్యమాలు, ఆందోళనలు, పోరాటాలలో సంతృప్తికరంగా పాల్గొనాలి.
 4) పార్టీ మినహాయింపునిస్తే తప్ప, ప్రజాసంఘంలో సభ్యుడిగా ఉండి చురుగ్గా పనిచేయాలి.
 5) పార్టీ పత్రికలకు చందా చెల్లించి క్రమబద్ధంగా చదవాలి.

వర్గపాండిక

- 1.84 అఖిల భారత స్థాయిలో మన పార్టీ సభ్యత్వంలో 81.3 శాతం మంది కార్మికవర్గం, వ్యవసాయ కార్మికులు, పేదరైతాంగం నుండే ఉన్నారు. ఈ వర్గాల నుండి వచ్చిన పార్టీ సభ్యుల శాతం పశ్చిమ బెంగాల్ లో 62.93, త్రిపుర లో 67.8, ఒరిస్సాలో 66.38, హిమాచల్ ప్రదేశ్ లో 66.78, ఉత్తర ప్రదేశ్ లో 68.2 శాతంగా ఉంది. మిగతా అన్ని రాష్ట్రాలలో 70 శాతం పైగానే ఉంది. ఢిల్లీ, హర్యానా, కేరళ, మధ్యప్రదేశ్, తమిళనాడుల పార్టీ సభ్యత్వంలో కార్మికవర్గం నుండి వచ్చినవారు అత్యధిక శాతం ఉన్నారు.
- 1.85 మొత్తం పార్టీ సభ్యత్వ వర్గ పాండికకు, రాష్ట్రకమిటీ, జిల్లా కమిటీ సభ్యుల వర్గపాండికకు వ్యత్యాసం ఉంటున్నది. మొత్తం రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యుల్లో కార్మికవర్గం, వ్యవసాయ కార్మికవర్గం, పేదరైతాంగం నుండి వచ్చిన వారు కేవలం 38.27 శాతంగానే ఉన్నారు. జిల్లా కమిటీ సభ్యుల్లో 58.32 శాతంగా ఉన్నారు. కేంద్రకమిటీలో ఈ వర్గాల నుండి వచ్చిన వారు 26.47 శాతం మంది ఉన్నారు.

సామాజిక పాండిక

- 1.86 ఆలిండియా స్థాయిలో పార్టీ సభ్యుల్లో 20.32 శాతం మంది షెడ్యూలు కులాల నుండి వచ్చారు, 7.1 శాతం మంది షెడ్యూలు తెగల నుండి వచ్చారు. 9.7 శాతం మంది ముస్లిం మైనారిటీల నుండి వచ్చారు. 5.06 శాతం మంది క్రైస్తవ మైనారిటీల నుండి వచ్చారు.
- 1.87 మొత్తం సభ్యత్వంలో సామాజిక పాండికకు, రాష్ట్రకమిటీ సభ్యుల, జిల్లా కమిటీ సభ్యుల సామాజిక పాండికకు మధ్య తీవ్రమైన అసమతుల్యత ఉంది. షెడ్యూలు కులాల నుండి వచ్చినవారు రాష్ట్రకమిటీ సభ్యుల్లో 8.47 శాతం మంది, జిల్లా కమిటీ సభ్యుల్లో 15.45 శాతం మంది ఉన్నారు. షెడ్యూలు తెగల నుండి వచ్చిన వారు రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యుల్లో 5.77 శాతం మంది, జిల్లా కమిటీ సభ్యుల్లో 6.13 శాతం మంది ఉన్నారు. ముస్లిం మైనారిటీల నుండి రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యుల్లో 5.77 శాతం మంది, జిల్లా కమిటీల్లో 7.06 శాతం మంది ఉన్నారు.
- 1.88 ఉదాహరణకు పంజాబ్ పార్టీ సభ్యత్వంలో షెడ్యూలు కులాల నుండి వచ్చిన వారు 44.5 శాతం ఉన్నారు, రాష్ట్ర కమిటీలో కేవలం ఐదుగురు మాత్రమే (13.9 శాతం) ఉన్నారు. పశ్చిమ బెంగాలు పార్టీ సభ్యత్వంలో షెడ్యూలు కులాల నుండి 23.1 శాతం మంది ఉన్నారు, రాష్ట్ర కమిటీలో కేవలం నలుగురు మాత్రమే (4.76 శాతం) ఉన్నారు. ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో షెడ్యూలు కులాల నుండి 27.5 శాతం పార్టీ సభ్యులు ఉన్నారు. షెడ్యూలు కులాల నుండి తొమ్మిది మంది (14.6 శాతం) రాష్ట్రకమిటీలో ఉన్నారు.
- 1.89 షెడ్యూలు తెగలు, మైనారిటీల విషయంలో కూడ ఇలాంటి అసమతుల్యత కొనసాగుతున్నది.
- 1.90 రాష్ట్రకమిటీ, జిల్లా కమిటీల్లో, వర్గ, సామాజిక పాండికను మెరుగుపరచడానికి రాష్ట్రకమిటీలు తగువిధమైన నిర్మాణపరమైన చర్యలను చేపట్టాలి.

పార్టీలో మహిళలు

- 1.91 బలమైన అఖిల భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీని నిర్మించాలంటే పార్టీలో మహిళలు పెద్ద సంఖ్యలో చేరాలి. 1967 పార్టీ నిర్మాణంలో కర్తవ్యాలు డాక్యుమెంటు ఆమోదించినప్పటి నుండి మనం పునాది వర్గాలలోని, సమరశీల పోరాటాలలో పాల్గొన్న మహిళలనుండి పార్టీలో రిక్రూట్ చేసుకోవలసిన ప్రాముఖ్యతను

గురించి నొక్కి చెబుతూ వస్తున్నాము. పార్టీ 15వ మహాసభ (1995) నాటికి పార్టీలో మహిళల సభ్యత్వం 5 శాతం మాత్రమే. అప్పటి నుండి ఈ విషయంలో కొంత పురోగతి ఉన్నప్పటికీ అది చాలా నెమ్మదిగాను, అసంతృప్తికరంగాను ఉంది. రెండు దశాబ్దాల తర్వాత 2015 నాటికి పార్టీలో మహిళా సభ్యత్వం 15.6 శాతానికి పెరిగింది. అంటే ఇరవై ఏళ్ల కాలంలో 10 శాతం పెరిగింది, ఏడాదికి సగటున 0.5 శాతం చొప్పున పెరిగింది.

- 1.92 రాష్ట్రాలలో మహిళా సభ్యత్వాన్ని తీసుకుంటే 5 రాష్ట్రాలలో మాత్రమే మహిళా సభ్యత్వం 20 శాతం అంతకన్నా ఎక్కువగా ఉంది. ఇవి త్రిపుర (24.6 శాతం), కర్ణాటక (24.4 శాతం), అస్సాం (20.2 శాతం), ఢిల్లీ (26.4 శాతం). 19.6 శాతం మహిళా సభ్యులున్న ఆంధ్రప్రదేశ్ ను కూడ ఈ తరగతిలో చేర్చవచ్చు.
- 1.93 రెండు పెద్ద రాష్ట్రాలయిన కేరళలో 15.9 శాతం, పశ్చిమ బెంగాలు 10.6 శాతం మాత్రమే మహిళా సభ్యులున్నారు.
- 1.94 కొన్ని పెద్ద రాష్ట్రాలు మహిళా సభ్యత్వాన్ని పెంచడానికి కొన్ని చర్యలు తీసుకున్నాయి. ప్రతి శాఖలోను కనీసం ఇద్దరు మహిళా సభ్యులుండాలని కేరళ నిర్ణయం తీసుకుంది. ఇది పూర్తిస్థాయిలో అమలు జరగలేదు. ప్రతి శాఖలోను కనీసం ఒక్కరయినా మహిళా సభ్యులుండాలని అది సాధ్యం కాకపోతే ప్రతి శాఖ ఆగ్జిలరీ గ్రూపులోకి కనీసం ఇద్దరు మహిళలను తీసుకోవాలని పశ్చిమబెంగాలు నిర్ణయించింది. దీన్ని ఇప్పటివరకు పాక్షికంగా అమలు చేశారు. కేరళలో పీచు పరిశ్రమ, జీడిపప్పు పరిశ్రమలోను, ప్లాంటేషన్లు, దుస్తుల తయారీ రంగం లాంటి చోట్ల మహిళా కార్మికులు మెజారిటీగా ఉన్నారు. ఈ పరిశ్రమల్లో బలమైన ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం కూడ ఉంది. కాని పార్టీ సభ్యులుగా మహిళలు మాత్రం అతి స్వల్పంగా ఉన్నారు. అంగన్ వాడీ లాంటి సంఘటిత స్త్రీ వర్కర్లలో కూడ పార్టీ సభ్యత్వం నామమాత్రంగా ఉంది.
- 1.95 పార్టీలోకి మహిళా సభ్యుల రిక్రూట్మెంట్ లో జాప్యం జరుగుతున్న దృష్ట్యాను, ఇందుకు కొంత ప్రతిఘటన కూడ ఎదురవుతున్న దృష్ట్యా, పార్టీలోకి మహిళా సభ్యత్వ రిక్రూట్మెంటు జరిగేలా చూడటానికి కొన్ని నిర్మాణ పరమైన చర్యలు తీసుకోవాలి. 2016 నుండి 2018 సభ్యత్వ పునరుద్ధరణ జరిగే నాటికి, అంటే మూడేళ్ల కాలంలో ఆలిండియా స్థాయిలో పార్టీలో మహిళల సభ్యత్వం 25 శాతానికి చేరాలన్న లక్ష్యాన్ని నిర్దేశించుకోవాలి.

- 1.96 ట్రేడ్ యూనియన్లలో, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘాల్లో, ఇతర ప్రజాసంఘాల్లో మహిళలు పెద్ద సంఖ్యలో ఎక్కడ ఉన్నారన్న దాన్ని ఆయా పార్టీ రాష్ట్ర కమిటీలు గుర్తించాలి. కనీస అర్హతలు వుండి క్రియాశీలకంగా పనిచేస్తున్న మహిళలను పార్టీలో రిక్రూట్ చేసుకోవడానికి ప్రణాళికాబద్ధమైన కృషి జరగాలి. ఈ కృషి సక్రమంగా జరగటానికి అవసరమైతే మహిళా ఆగ్నిలరీ గ్రూపులను కూడ ఏర్పాటు చేయాలి.
- 1.97 పార్టీలోకి మహిళా సభ్యుల రిక్రూట్మెంట్ను పెంచడమే కాకుండా, మహిళా కార్యకర్తలను అభివృద్ధి చేసుకోవడం, ప్రమోట్ చేసుకోవడం, పార్టీ కమిటీల్లో వారి ప్రాతినిధ్యాన్ని పెంచడం రెండవ అంశం. ప్రశ్నావళికి వచ్చిన సమాధానాల ప్రకారం 11 రాష్ట్రాలలో రాష్ట్రకమిటీల్లో సభ్యత్వంలో 10 శాతం కన్నా తక్కువ ఉన్నారు. జిల్లా కమిటీలను చూస్తే 12 రాష్ట్రాలలోని జిల్లా కమిటీల్లో మొత్తం జిల్లా కమిటీ సభ్యుల్లో 10 శాతం సగటు కన్నా తక్కువగా ఉన్నారు.
- 1.98 ప్రణాళికా బద్ధమైన కృషి చేయకుండా కమిటీల్లో కూడ మహిళా ప్రాతినిధుల సంఖ్య పెరగదు. ఒక్క త్రిపుర మినహా మిగతా బలమైన రాష్ట్రాలలో కూడ పై కమిటీల్లో మహిళల ప్రాతినిధ్యం తక్కువగా ఉంది. అందుచేత రాష్ట్ర కమిటీలు ఆయా స్థాయి కమిటీల్లో మహిళా ప్రాతినిధ్యం ఎంతకు పెంచాలన్న నిర్ణయాన్ని వచ్చే మహాసభలో తీసుకోవాలి. వచ్చే మహాసభల్లో మహిళా సభ్యుల సంఖ్య, మహిళా కేడరు లభ్యత, వర్గ ప్రజా పోరాటాల్లో వారి పాత్ర మొదలగు అంశాలకు వివిధ రాష్ట్రాలకు మధ్య వ్యత్యాసాలున్న దృష్ట్యా అన్ని రాష్ట్రాలకు ఒకే లక్ష్యాన్ని నిర్దేశించడం సాధ్యం కాదు. సహేతుకమైన కోటాలను మహాసభల ముందు నిర్దేశించుకునేలా కేంద్ర కమిటీ, పొలిట్బ్యూరోలు చూడాలి.

పార్టీలో యువత పాంధిక

- 1.99 పార్టీ యువతను ప్రభావితం చేయడం తగ్గిపోయిందని 21 వ మహాసభ లోక్ సభ ఎన్నికల సమీక్ష పేర్కొంది. 19వ మహాసభ నాటికి పార్టీలో 30 ఏళ్ళు అంతకన్నా తక్కువ వయసున్న వారు 16.8 శాతం ఉన్నారు. 21వ మహాసభ నాటికి ఇది 20 శాతానికి పెరిగినట్లు వివరాలు తెలుపుతున్నా అనేక రాష్ట్రాలలో ఈ శాతం తగ్గదల ధోరణి కనిపిస్తూ ఉంది. అనేక రాష్ట్రాలలో యువకుల(31ఏళ్ల కన్నా తక్కువ వయస్సు వారు) శాతం పార్టీలో సంతృప్తికరంగా లేదు. లేదా దయనీయంగా ఉంది. ఏ రాష్ట్రంలో అయినా

31 ఏళ్ళు అంతకన్నా తక్కువ వయసున్న వారి శాతం 20 శాతం అంటే బదవ వంతు కన్నా తక్కువగా ఉంటే ఆ రాష్ట్రంలో యువత ప్రాతినిధ్యం సంతృప్తికరంగా లేదని గుర్తించాలి.

1.100 బలమైన రాష్ట్రాలలో కేరళలో 22.7 శాతం, తెలంగాణలో 25 శాతం, ఆంధ్రప్రదేశ్లో 24.6 శాతం యువత ప్రాతినిధ్యం కొంత సంతృప్తికరంగా ఉంది. త్రిపుర 18.3 శాతం నుండి యువత ప్రాతినిధ్యాన్ని పెంచుకోవలసి ఉంది. పార్టీకి బలమైన ప్రజాపునాది ఉన్న దృష్ట్యా ఆ రాష్ట్రంలో యువత ప్రాతినిధ్యాన్ని పెంచుకోవాలి. పశ్చిమ బెంగాల్ 13.5 శాతం యువ సభ్యులతో సంతృప్తికరంగా లేదు.

1.101 బలహీనమైన హిందీ రాష్ట్రాలలో యువ పార్టీ సభ్యుల శాతం అసంతృప్తికరంగా ఉంది. ఆ రాష్ట్రాలలో యువజన, విద్యార్థి ఉద్యమాలు బలహీనంగా ఉండటం, లేదా అసలు లేని పరిస్థితి ఉంది. ఉదాహరణకు హిమాచల్ ప్రదేశ్, రాజస్థాన్లలో మెరుగైన యువ పార్టీ సభ్యత్వ శాతం, ఆ రాష్ట్రాలలో విద్యార్థి ఉద్యమ పురోగతిని ప్రతిబింబిస్తున్నది. పార్టీలోకి యువత పెద్ద ఎత్తున రాకపోవడం అనేది పార్టీ నిర్మాణంలో స్తబ్ధతకు, నిర్మాణ కృషిలో చొరవ పెరగకపోవడానికి కారణమవుతున్నది. సోషలిజం సైద్ధాంతికపరమైన అప్రీలును కోల్పోవడం కూడ పార్టీ, వామపక్షాలు యువకులను ఆకర్షించలేకపోవడానికి కొంతవరకు కారణం. ఈ పరిస్థితిలో యువత అస్తిత్వ రాజకీయాల పట్ల, మతోన్మాదరాజకీయాల పట్ల, రాజకీయ రాహిత్యం పట్ల ఆకర్షితులవుతున్నారు.

1.102 పార్టీ కార్యక్రమాలు, ఉద్యమాలు యువత సమస్యలు, వారి ఆకాంక్షలపట్ల ప్రత్యేకంగా ఉద్దేశించబడాలి. విద్యార్థి, యువజన రంగాలు రెండూ పురోగతి సాధించడం లేదు. విద్యార్థి, యువజన రంగాలు చేపట్టాల్సిన డిమాండ్లను నిర్దిష్టంగా రూపొందించాలి. ప్రైవేట్, సెల్ఫ్ హైనాస్ విద్యాసంస్థల్లోని విద్యార్థుల్లో ఎలా పనిచేయాలన్నది ఒక నిర్దిష్టమైన అంశం. విద్యార్థి, యువజన రంగాల్లో పార్టీ నిర్మాణం పట్ల అదనపు శ్రద్ధ పెట్టి పార్టీలో యువకుల పొందికను పెంచాలి.

సభ్యులు పనివిధానం

(1990 - విశాఖ జిల్లా కమిటీ ప్రచురణ)

విప్లవ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి క్రియాశీలకమైన సభ్యులు, శాఖలు ముఖ్యమైనవి. సభ్యుల, శాఖల పని విధానం మీద పార్టీ పురోగతి కొంతవరకు ఆధారపడి ఉన్నది.

కార్మికవర్గ నాయకత్వంలో వ్యవసాయ కార్మికులను, రైతులను సమీకరించి జనతా ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని జయప్రదం చేయటానికి, ఈ సమాజంలోని వివిధ వర్గాల కదలికలను, పోరాటాలను మార్క్సిస్టు దృక్పథంతో విశ్లేషించటం ఎంత ప్రధానమో దాని కనుగుణంగా ప్రజలను సమీకరించటం, ప్రజా విప్లవ పార్టీని నిర్మించటం అంతే అవసరం.

నూతన వ్యవస్థను నిర్మించటానికి అవసరమైన పార్టీ నూతన పద్ధతులలో, నూతన నిబంధనలతో క్రియాశీలాత్మకంగా పనిచేయవలసి వుంది. పార్టీ సభ్యులు నిత్యం ప్రజలతో సంబంధాలు కలిగివుండి నాయకత్వ పాత్ర వహించే విధంగా ఎలాంటి ఒడిదుడుకులు వచ్చినా లక్ష్యసిద్ధికి లోబడి వుండేవారుగా తీర్చిదిద్దబడే విధానం కలిగివుండాలి.

ప్రజా బాహుళ్యపు విప్లవ పార్టీని నిర్మించడం

భారత దేశంలాంటి విస్తార దేశాన్ని కోట్లాది జనాభా కలిగిన దేశాన్ని, విభిన్న భాషలు కలిగిన దేశాన్ని విప్లవం వైపునకు నడిపించాలంటే పార్టీ ప్రస్తుతం కన్నా ఇంకా ఎన్నో రెట్లు పెరగాలి. పార్టీ పలుకుబడి, కృషి అందుకు నేడు అనుకూలంగా వుంది. అందుకని సాల్వియా ప్లీనం ప్రజాబాహుళ్య విప్లవ పార్టీని నిర్మించాలని పిలుపు నిచ్చింది. ప్రజా బాహుళ్య విప్లవ పార్టీ లేకుండా కార్మిక వర్గం భారత దేశ విప్లవాన్ని జయప్రదంగా సాగించలేదని ప్లీనం భావించింది. “ప్రజాబాహుళ్య విప్లవపార్టీ అంటే సభ్యులను పార్టీలోకి చేర్చుకొనకముందు, చేర్చిన తర్వాత వారి చైతన్యాన్ని పెంచడానికి సదా కృషి చేయవలసిన అవసరమున్నదనీ, సభ్యుల మార్క్సిస్టు తెనిసిస్టు స్థాయిని

పెంచడానికి కృషి జేయాల్సిన బాధ్యత వున్నదనీ గుర్తుంచుకోవాలి. లక్ష్యాన్ని సాధించటానికి పార్టీని విస్తృత పరచడం, సభ్యుల చైతన్య స్థాయిని పెంచడం తోడుగా జరగాలి... సభ్యత్వాన్ని పెంచడానికి జోడించి సాగించాలి.

ట్రేడ్ యూనియన్లలోను, ఇతర ప్రజా సంఘాలలోను పనిజేస్తున్న పార్టీ కార్యకర్తలు పై కర్తవ్యాన్ని ఎంతమేరకు నిర్వహిస్తున్నారో పరిశీలించుకోవాలి. కొంతమంది నాయకులు సంవత్సరాల తరబడి నాయకత్వం వహిస్తున్నారు. కాని ఆ కార్మికుల్లోను, సంఘ సభ్యులలోను ఒక్కరు కూడా పార్టీ సభ్యులుండరు. అదేమంటే ఏవో కుంటిసాకులు, కార్మికుల, ప్రజలమీదే నెపం మోపుతుంటారు. విప్లవానికి నాయకత్వం వహించాల్సిన కార్మిక వర్గంలో పార్టీని నిర్మించకపోవడం క్షమార్హం కాదు. ప్రజాసంఘాలలో పార్టీని నిర్మించకపోవడం సరైందికాదు.

క్రొత్త సభ్యులను చేర్చుకొనడం

క్రొత్త సభ్యులను చేర్చుకొనడం చాలా లోపభూయిష్టంగా జరుగుతున్నది. వారి స్థాయిని పెంచకుండా, బాధ్యతలను తెలియజేయకుండా సభ్యులుగా తీసుకోవడం, ఆ పిదప వారి బాధ్యతలను ఎత్తి చూపేసరికి సభ్యులు జారిపోవడం జరుగుతోంది. సభ్యునిగా తీసుకొనేముందు పై కమిటీ అనుమతిని పొందటంలేదు. ఇందువలన అర్హత లేనివారు అనేకమంది సభ్యులు కావడం, ఫలితంగా నిర్మాణ సమస్యలు ఉ త్పన్నమవడం సంభవిస్తోంది.

క్రొత్తవారిని సభ్యులుగా తీసుకొనేముందు వారిని అగ్లలరీ శాఖలలో పెట్టి తగిన తర్ఫీదు ఇవ్వాలి. పార్టీ కార్యక్రమాన్ని, పార్టీ నిబంధనావల్లిన, సభ్యులు హక్కులు - విధుల గురించి వారికి వివరించాలి. నేడు పార్టీ అనుసరిస్తున్న రాజకీయ విధానం పట్ల అవగాహన కలిగించాలి. కాని ఈ పని నేడు అశ్రద్ధ చేయబడుతున్నది. అగ్లలరీ శాఖలలో తగిన తర్ఫీదు పొందిన తర్వాతనే కాండిడేటు సభ్యత్వం ఇవ్వాలి. తద్వారా సభ్యత్వంలో తగ్గుదలను నిరోధించవచ్చు.

పార్టీ సభ్యులు

క్రొత్త సభ్యులను చేర్చుకోవాల్సిన అవశ్యకతతో పాటు, వున్న పార్టీ సభ్యులు తమ బాధ్యతలను నిర్వహించేటట్టు చూడడం అవసరం. కొంతమంది పార్టీ సభ్యులు తమ కనీస కర్తవ్యాలను నిర్వహించాలనే విషయం తమకు తెలియదని చెప్పారు. ఇంకా అనేకమంది తెలిసినా అశ్రద్ధ చేస్తున్నారని తేలింది. కనీస కర్తవ్యాలను నిర్వహించాల్సిన రాజకీయ ప్రాముఖ్యత గుర్తించడంలేదు. అలా నిర్వహించకపోతే విప్లవ పార్టీని నిర్మాణం చేయలేమనే భావం సభ్యులలో లేదు. ఏమైనా చైతన్య పూర్వకంగా సభ్యులు కృషి చేయడం లేదనేది నిర్వివాదం. అందుకనే సభ్యులు నిర్వహించాల్సిన

కనీస కర్తవ్యాలను గురించి సభ్యులు దృష్టికి తెస్తున్నాము. పార్టీ సభ్యులు నిర్వహించాల్సిన బాధ్యతలను గూర్చి పార్టీ నిబంధనావళి యొక్క 11వ నిబంధనలో నిర్దిష్టంగా చెప్పబడ్డాయి. అనేక తీర్మానాల్లో వీటి గురించి వివరించబడ్డాయి. 1973 కేంద్ర కమిటీ తీర్మానంలో పార్టీ సభ్యులు ఈ దిగువ నీయబడిన 4 కర్తవ్యాలవైగా కనీసం నిర్వహించాలని పేర్కొనబడినది.

- (అ) పార్టీ రుసుము మరి లేవీ చెల్లించడం.
- (ఆ) పార్టీ శాఖ సమావేశాలకు తప్పక హాజరవడం.
- (ఇ) పార్టీ పత్రికలు, సాహిత్యం చదవడం.
- (ఈ) ఏదో ఒక ప్రజా సంఘంలో పనిచేయడం.

సభ్యులు తమ ఈ కనీస విధులవైగా నిర్వహించకపోతే పార్టీ నిర్వ్యమైపోతుంది. సానుభూతిపరుల సమూహం స్థాయికి పడిపోతుంది.

పై కర్తవ్యాలను వివరముగా పరిశీలిద్దాం. పార్టీ కార్యక్రమాన్ని, నిబంధనావళిని ఆమోదించి పార్టీ క్రమశిక్షణకు, నిబంధనలకు కట్టుబడి వుండేందుకు అంగీకరించిన వారిని సభ్యులుగా తీసుకొంటాం. కాని అనేకమంది పార్టీ సభ్యులు కార్యక్రమం, ఎత్తుగడల పంథా నిబంధనావళిలను చదవటములేదు. కొంతమంది అర్థం కాకపోవుటచేత పూర్తిగా చదవలేక పోతున్నామని చెబుతున్నారు. స్వతంత్రముగా అర్థం చేసుకోలేకపోయినట్లయితే, గ్రూపు చర్చల ద్వారాగాని, కార్యక్రమముపై క్లాసులు ఏర్పాటు చేసుకొని కాని లేదా పై కమిటీ వారితో అర్థం కాని విషయాలపై వివరణ కోరుట ద్వారాగాని, కార్యక్రమాన్ని, నిబంధనావళిని అర్థం చేసుకోడానికి కృషి చేయాలి. లేని ఎడల మనం దేనికోసం, ఎందుకోసం ఎలా పనిచేయాలనేది తెలియనప్పుడు సభ్యులు సక్రమముగా పనిచేయలేరు.

పార్టీ సభ్యుల సమగ్ర అభివృద్ధికై శాఖా సమావేశాలు

ఈ అంశంపై 1967 తీర్మానంలో ఈ విధంగా పేర్కొనబడింది. “ఎలాంటి వైఫల్యం లేకుండా తన యూనిట్ సమావేశానికి క్రమం తప్పకుండా హాజరు కావాలి. ఏదైనా అత్యవసర పరిస్థితిలో హాజరుకాలేకపోతే గైరుహాజరయ్యేందుకు శాఖా కార్యదర్శి అనుమతి తీసుకోవాలి”. కనీసం నెలకొక శాఖా సమావేశం జరగాలని అనేక తీర్మానాల్లో చెప్పబడింది. సమావేశాలకు తప్పక హాజరు కావడమనేది పార్టీ సభ్యుని బాధ్యత.

నిబంధనలు ఆ రకముగా ఉన్నప్పటికీ సభ్యులు సమావేశాలకు హాజరు కావాల్సిన ప్రాధాన్యత గుర్తించినట్లు కన్పించడములేదు. చాలా అశ్రద్ధ చూపుతున్నారు. వరుసగా మూడు సమావేశాలకు హాజరుకాని యెడల సభ్యత్వం కోల్పోతారనే స్పృహ కూడా లేకుండా వుంటున్నది. ముందుగా కార్యదర్శి అనుమతి ఎక్కువ మంది కోరడం

లేదు. ఉబుసుపోక మాట్లాడుకోవడానికే సమావేశాలు ఏర్పాటు చేయబడతాయి. కాబట్టి కార్యక్రమాలకు హాజరైతే సరిపోతుందని కొందరు భావిస్తున్నారు. చిన్న చిన్న కారణాల మీద కొందరు మానివేస్తున్నారు, దీన్ని బట్టి సమావేశ ప్రాధాన్యతను గుర్తించినట్లు కన్పించడం లేదు.

1. తన సమస్యలను, అభిప్రాయాలను చేప్పేందుకు, చర్చించేందుకు వేదిక శాఖ. దానికి హాజరై తమ అభిప్రాయాలు చెప్పాలనే భావము లేకపోవడము వలన సభ్యులు బహిరంగంగా విమర్శలు చేయడం. జనరల్ బాడీలలో చర్చలు లేవనెత్తి గందరగోళం సృష్టించడం వంటి క్రమశిక్షణకు భిన్నమయిన పద్ధతులకు అనేకమంది పాల్పడుతున్నారు.
2. శాఖలలో, రాజకీయ చర్చలందు పాల్గొనడం ద్వారా పార్టీ విధాన నిర్ణయంలో పాత్ర వహిస్తామని, అభివృద్ధి చెందుతామని గుర్తించడం లేదు. తన సమస్యవుంటే శాఖకు రావడం, లేని యెడల మానివేయడం చేస్తున్నారు.
3. ప్రతి సభ్యుడు శాఖ నుండి నిర్దిష్టమైన పనిని జేయడానికి బాధ్యత పొందాలి. తను చెయ్యాల్సిన పనిని శాఖ నుండి పొంది ఆ పని నిర్వహణ గురించి శాఖకు నివేదించాలి. శాఖా సమావేశాలకే హాజరవనట్లయితే పని తీసుకోవడం, నివేదించడం వుండదు. శాఖ అజమాయిషీ అసలే వుండదు.
4. శాఖా సమావేశమే జరగకపోతే హాజరు కావడం ఎలాగండి అని కొందరు అడుగుతుంటారు. కానీ, శాఖా సమావేశాలు ఏర్పాటు చేసేదానిలో సభ్యులు బాధ్యత తీసుకోవాలి. సమావేశం జరగకపోయినట్లయితే కార్యదర్శి ఎందుకు ఏర్పాటు చేయలేదో తెలుసుకొని, సత్వరం సమావేశం జరిగేట్లు ప్రతి సభ్యుడు శ్రద్ధ వహించాలి.

ఈ విధంగా జరిగినప్పుడే సభ్యులు రాజకీయంగా, సైద్ధాంతికంగా, పార్టీ బాధ్యతలు నిర్వహించే వారుగా ఎదుగుతారు. సిద్ధాంతపరంగా, నిర్మాణపరంగా, ఆచరణపరంగా ఐక్యత ఏర్పడుతుంది.

విప్లవ చైతన్యానికి ఒక గీటు రాయి లేవీ చెల్లించడం

ఈ అంశంపై 1967 తీర్మానంలో ఈవిధంగా పేర్కొనబడింది. “తాను పార్టీకి చెల్లించాల్సిన సభ్యత్వం వంటి రుసుములు సకాలంలో సక్రమంగా తనంతట తానే యూనిట్ కార్యదర్శికి సాధ్యమైనంత త్వరలో చెల్లించాలి. కమ్యూనిస్టు పార్టీలో తన సభ్యత్వాన్ని నిలుపుకునేందుకు ఆత్మత, సంసిద్ధత కలిగి ఉండాలి. ప్రతి ఒక్కరు పార్టీ లేదా ప్రజాసంఘాల నిధికి చందాలు ఇవ్వాలి. వసూలు చెయ్యాలి. చందాలకై

వీలైనన్ని కుటుంబాలను, వ్యక్తులను అభ్యర్థించాలి.”

- (అ) గతంలో అనేకమంది పార్టీ సభ్యులు ఆదాయం ప్రకారం లెవీ చెల్లించడం లేదు. ఈ లెవీని కూడా కొంతమంది నెలల తరబడి బకాయిలు పెడుతున్నారు.
- (ఆ) ఏ కొద్ది మందో మినహాయించినా, ఎక్కువమంది కార్యదర్శి పదే పదే కాబూలీవాలా వలే వెంటపడితే తప్ప లెవీ ఇవ్వడం లేదు.
- (ఇ) ఇవ్వకపోయిన దానికి కారణమడిగితే చిల్లరలేదనో, కార్యదర్శి అడగలేదనో లేక ఆర్థిక ఇబ్బందులో చాలా చిన్న కారణాలు చెబుతూ ఉంటారు.
- (ఈ) ఆదాయం ప్రకారం లెవీ చెల్లించడం, కార్యదర్శి అడగకముందే తనకు తాను లెవీని తెచ్చి ఇవ్వడం తమ బాధ్యత అని పార్టీ సభ్యులు తలచడం లేదు. తన విప్లవ చైతన్యానికో గీటురాయి అని భావించడం లేదు.
- (ఉ) ఏ త్యాగానికైనా సిద్ధం కావాల్సిన పార్టీ సభ్యుడు, పార్టీ అభివృద్ధికి కొంత మొత్తాన్ని ఇవ్వడానికి సంశయిస్తున్నాడంటే కమ్యూనిస్టు చైతన్యము ఎంత కొరవడిందో అర్థం చేసుకోవాలి.
- (ఊ) సభ్యుడిచ్చే ప్రతిపైసా, దేశంలో, రాష్ట్రంలో పార్టీని విస్తృతం చేసేందుకు, విప్లవాన్ని ముందుకు నడిపేందుకు దోహదం చేస్తుందనీ, తాను ఆపిన ప్రతిపైసా పార్టీ అభివృద్ధికి ఆటంకము కలగజేస్తుందని గుర్తించిననాడు లెవీని సక్రమముగా సకాలంలో చెల్లించేందుకు ముందుకు వస్తాడు.
- (ఎ) లెవీని చెల్లించక పోవడానికి ఆర్థిక ఇబ్బందులే కారణమని చెప్పే కామ్రేడ్స్, ఎక్కువమంది యథాలాపముగా ఆమాట అంటున్నారు తప్ప లోతుగా ఆలోచించి ఆ కారణం చెప్పడం లేదు. తనకు వచ్చే ఆదాయము, తన నెలవారీ కారణాలున్నాయా అని పరిశీలించుకోవడం లేదు. ఏ ఖర్చులు తగ్గిస్తే కుటుంబానికి ఇబ్బంది లేకుండా లెవీని సక్రమంగా చెల్లించేందుకు వీలుంటుందో ఆలోచించాలి. ఉదాహరణకు కొంతమంది సిగిరెట్లు ఖరీదైన కిళ్ళీలు, సినిమాలు మొదలైన హాబీలకు జోరుగా మితిమీరి ఖర్చుచేస్తూ లెవీ చెల్లించాల్సి వచ్చేసరికి ఆర్థిక ఇబ్బందులున్నాయని చెప్తున్నారు. లెవీ తగ్గించమని అడుగుతారు. ఇది ఎంతవరకు సమంజసం? అందువలన అనవసర ఖర్చులు ఏ మేరకు తగ్గించగలిగితే ఆ మేరకు తగ్గించుకుని లెవీ చెల్లించడం కమ్యూనిస్టు లక్షణము. ఆ చైతన్యము సభ్యులు అలవర్చుకోవాలి.
- (ఏ) లెవీ చెల్లించడం, పార్టీ ఫండ్, ప్రజా సంఘాలకు ఫండు ఇవ్వడం అన్నీ మేమే చేయాల్సి వస్తోందని కామ్రేడ్స్ అంటుంటారు. లెవీ చెల్లించడం పార్టీ కర్తవ్యం. మిగతావాటితో దీన్ని ముడిపెట్టరాదు. మిగతా రుసుములు ఆర్థిక స్తోమతను

పార్టీ అవసరాన్ని బట్టి ఇవ్వడానికి సభ్యులు ముందుకు రావాలి. త్యాగముచెయ్యాలి. పార్టీఅవసరాలను తీర్చడానికి లెవీ మాత్రమే సరిపోదు. అవసరమైన మొత్తాన్ని సభ్యులే ఇవ్వలేరు. అందువలన తాము ఇవ్వగల్గినంత ఇస్తునే ప్రధానంగా ప్రజల వద్దకు వెళ్లి నిధులు వసూలు చెయ్యాలి. ఫ్యాక్టరీలలో, పేటలలో సభ్యులు, కార్యకర్తలు వెళ్ళి నిధులు వసూలు చేసినప్పుడు నిధుల కొరత వుండదు. అప్పుడు పార్టీ సభ్యులే భారమంతా మోస్తున్నామనే సమస్య వుండదు. నిధి వసూలు అనేది డబ్బు సమస్యే కాదు. అది రాజకీయ ప్రచార కార్యక్రమముగా సభ్యులు భావించాలి. దాన్ని ఆ రకముగా సాగించినప్పుడే పార్టీ అభివృద్ధికి కూడా సాధ్యపడుతుంది.

మన పార్టీకి సభ్యులనుండి వసూలుచేసే లెవీ, ప్రజలనుండి వసూలుచేసే నిధి ప్రధాన అర్ధికవనరులు. ఈ ఆర్ధిక వనరులుంటేనే పార్టీ అభివృద్ధి సాధ్యమౌతుంది. కేంద్రకమిటి, రాష్ట్రకమిటి, జిల్లా కమిటీల పెరుగుతున్న కర్తవ్యాలను నిర్వహించడానికి, పార్టీని వ్యాప్తిజేయడానికి, పత్రికలను, ప్రజాసంఘాలను నడపడానికి ఇంకా ఎక్కువమంది హోల్టైమ్ వర్కను నియమించి పార్టీని అభివృద్ధి చేయడానికి ఆర్ధిక వనరులు అవసరం.

అందువలన లెవీ యొక్క రాజకీయ ప్రాముఖ్యతను అర్థం చేకునేట్లు జేస్తే సభ్యులు లెవీని సక్రమముగా సకాలంలో చెల్లించడానికి ముందుకు వస్తారు. నిధి వసూలుకు ప్రతి ఒక్కరూ కృషి చేస్తారు.

సిద్ధాంత అధ్యయనం - విప్లవ కార్యాచరణకు మార్గదర్శి

“తను ఏ రంగంలో పనిచేస్తున్నా పార్టీ పత్రికల, సాహిత్యం అమ్మకంలో పాల్గొనాలి. ప్రతివారు పార్టీ పత్రికను చదవాలి. చదువురానివారు చదివించుకుని వినాలి. అదే సమయంలో చదవను, రాయను నేర్చుకునేందుకు సదాప్రయత్నించాలి. ప్రతివారు స్వతంత్రముగా విజ్ఞానసాధనకు కృషి చేయాలి. మౌలిక సిద్ధాంత గ్రంథాలను కనీసంగా చదవాలి. ప్రస్తుత పార్టీ విధానాన్ని వివరించే సాహిత్యం చదవాలి. పార్టీ నడిపే, సభ్యులకుద్దేశించిన స్కూళ్ళకు, అధ్యయన తరగతులకు హాజరు కావాలి” - 1967 తీర్మానము నుంచి.

సభ్యుల అధ్యయనం యొక్క ప్రాముఖ్యతను గుర్తించినట్లు కన్పించడం లేదు. అశ్రద్ధ ఎందుకు చేస్తున్నారని అడిగితే కుంటిసాకులు చెప్తున్నారు. సాహిత్యం, అధ్యయనం చేయకపోవడానికి తమకు సమయంలేదనీ, పుస్తకాలు పట్టుకుంటే నిద్రవస్తున్నదనీ కారణాలు చెబుతున్నారు. సమయంలేదని చెప్పే సభ్యులు ప్రణాళిక

లేకుండా సమయాన్ని ఖర్చు చేస్తుంటారు. ఎక్కువ సమయాన్ని బాతాఖానీకి ఖర్చు చేస్తుంటారు. ప్రణాళిక వేసుకున్నట్లయితే, కనీసం ఒక గంటైనా చదవడానికి కేటాయించవచ్చు.

చేసే పనికి సంబంధం లేకుండా చదివినా, తన అభిరుచికి భిన్నమైన పుస్తకాలు చదివినా, తమ స్థాయికి తగ్గ పుస్తకం కాకపోయినా నిద్రవస్తుంది. అధ్యయన మనేది అలసిపోయిన సమయంలో కాక నిద్రలేచిన వెంటనే చేస్తే మంచిది. చదివినా జ్ఞాపకం ఉండటంలేదని మన కామ్రేడ్స్ అంటుంటారు. తను చదివింది ఇతరులకు చెప్పడం లేక రాయడం చేస్తేనే జ్ఞాపకం ఉంటుంది. చదివింది ప్రచారం చేయకపోతే దాని వలన పార్టీకి తద్వారా విప్లవానికి లాభం ఏమిటి? ఎన్ని పుస్తకాలు చదివినా పార్టీ ప్రజలరీత్యాచూస్తే చదివినట్లేక్క. ఏ పుస్తకాలు చదవని వారికి, పుస్తకాలు చదివినా ఇతరులకు చెప్పని వారికి తేడా ఏమిటి? చాలామంది సభ్యులు తాము చదవలేమని, చెబితే వింటామనీ అంటారు. అంటే స్వయంకృషి చెయ్యరు. ఇది తప్పు - స్వయంకృషి చెయ్యాలి.

ఇక సాహిత్యం చదివేవారు కూడా లక్ష్యరహితంగా చదువుతున్నారు. ఒక్కొక్క పుస్తకంలో కొన్ని పేజీలు చదవడం, వివిధ విషయాలకు సంబంధించి కొద్ది కొద్దిగా చదవడం - వీటి వలన ఉపయోగం శూన్యం కార్యాచరణకు తోడ్పడే పద్ధతిలో చదవాలి.

“సిద్ధాంతం లేని ఆచరణ గుడ్డిది -

ఆచరణ లేని సిద్ధాంతం పనికిరానిది”. - మార్క్స్

ఏ సంఘంలో పనిచేస్తుంటే దానికి సంబంధించిన గ్రంథాలు ముఖ్యంగా చదవాలి. దీనినర్థం ఇతర సాహిత్య గ్రంథాలూ చదవరాదనికాదు. ఈ విధంగాచేస్తే నైపుణ్యం వస్తుంది. తాము చదివింది వ్రాయాలి. ఇతరులకు చెప్పాలి. అప్పుడే అది ప్రజలలో వ్యాప్తి చెందుతుంది.

“సిద్ధాంతం ప్రజలను అవహిస్తే అది భౌతిక శక్తిగా మారుతుంది” - మార్క్స్. పార్టీ కార్యక్రమంలో పాల్గొనడమే బాధ్యత అనుకుంటారు తప్ప సాహిత్యం చదవడం, అమ్మడం అనేది కూడా బాధ్యత అని గుర్తించరు.

అధ్యయనం ద్వారా, పుస్తకాలద్వారా విలువైన విజ్ఞానాన్ని పొందవచ్చు. అయితే అది సంపూర్ణం కాదు. వాస్తవ పరస్థితిని పరిశీలిస్తూ కార్యాచరణలో పాల్గొంటూ అనుభవాన్ని పొందాలి. అధ్యయనాన్ని, అనుభవాన్ని మేళవించినప్పుడు విజ్ఞానం పరిపూర్ణం అవుతుంది. అటు అధ్యయనాన్ని గాని, ఇటు ఆచరణనుగాని నిర్లక్ష్యం

చేసే వైఖరి తీసుకొనకుండా సమదృష్టితో సభ్యులు వ్యవహరించాలి.

ప్రజలలో నిత్యం పని చేయాలి

ఈ అంశంపై 1967 తీర్మానం ఈక్రింది విధంగా విశరీకరించింది.

“ప్రతి ఒక్కరు ఏదో ఒక వర్గ లేక ప్రజాసంఘంలో తప్పక చేరాలి. దాన్ని అభివృద్ధి చేసేందుకు, శక్తివంతంగా నడిపేందుకు చురుకుగా పనిచేయాలి. పార్టీ నిర్వహించే అన్ని సభలకు, ప్రదర్శనలకు హాజరుకావాలి. వాటిని జయప్రదం చేసేందుకు కృషిచేయాలి. తనవీధిలో, గ్రామంలో, బస్టిలో వుండే ప్రజలలో వాటి గురించి ప్రచారం చేయాలి. సభలు, ప్రదర్శనలలో పాల్గొనేలా వారికి నచ్చజెప్పాలి. తనకుటుంబ సభ్యులను కూడా తీసుకురావాలి. ఇందుకు తన శక్తినంతా వినియోగించాలి. తన వృత్తి లేదా ఉద్యోగం ద్వారా తన జీవనభృతి సంపాదించుకుంటూనే పైన పేర్కొన్న నిర్దిష్టమయిన పనులుగాని, తన ప్రాథమిక యూనిట్ తనకు అప్పజెప్పిన పార్టీలేదా ప్రజాసంఘాల నిర్మాణకర్తవ్యాలను నిర్వహించేందుకుగాని కొంత సమయాన్ని వారానికో, ప్రతిదినమో వెచ్చించాలి.”

పార్టీ సభ్యులు ముఖ్యమయిన ఈ బాధ్యతను ఎంతమేరకు నిర్వర్తిస్తున్నారో పరిశీలిస్తే సంతృప్తికరంగా లేదని తెలుస్తుంది. పార్టీ సభ్యులలో అనేకమంది సానుభూతి పరులుగా వ్యవహరిస్తున్నారు. ఈ సభ్యులు ఏ నిర్దిష్ట బాధ్యత నిర్వహించకపోవడం వలన వారి శక్తి సామర్థ్యాలు చాలా వృధా అయిపోతున్నాయి. మన పార్టీలో కూడా కామ్రేడ్ స్టాలిన్ చెప్పిన “విండ్ బాగ్స్” (గాలితిత్తులు) వున్నారు. ఎప్పుడూ మాట్లాడుతుంటారు. విమర్శలు కురిపిస్తూ ఉంటారు తప్ప వీసమెత్తు పనిచేయరు. ఈ పరిస్థితిని తక్షణం మెరుగు చేయాలి.

(అ) నిత్యం వివిధ తరగతుల ప్రజలెదుర్కొంటున్న సమస్యల మీద పనిచేస్తేనే మన పార్టీ అభివృద్ధి అవుతుంది. అందుకోసమే వర్గ, ప్రజాసంఘాలు మన పార్టీ సభ్యుడు వీటిలో పనిచేయకపోతే ప్రజలతో పార్టీకి సంబంధాలు ఏర్పడవు. పార్టీ అభివృద్ధి చెందదు.

(ఆ) ప్రజా సంఘాలలో పని అంటే సభ్యులలో పొరబాటు అవగాహన వుంది. పార్టీ పిలుపుల మేరకు ప్రదర్శనలు, సభలు మొ॥ వాటిలో పాల్గొనడమే ప్రజా సంఘాలలో పనిచేయడమనుకుంటున్నారు - ఇది తప్పు.

1. తాను పనిచేసేచోట ఉండే ట్రేడ్ యూనియన్ లో కాని ఇతర సంఘాలలోనూ, తాను నివసించే ప్రాంతంలోనూ యువజన తదితర సంఘాలలో ముఖ్యమయిన కార్యకర్తగా పనిచెయ్యాలి. ఏదో నలుగురితో నారాయణ అనిగాక స్వతంత్ర

కృషి చేయాలి.

2. అనేకమంది టైమ్ లేక పనిచేయలేక పోతున్నాము అంటుంటారు. వారంలో మన సమయాన్ని ప్రజాసంఘములకు కేటాయించడానికి ప్రణాళిక వేసుకోవాలి. అది ప్రతిరోజూ ఒక గంటా రెండు గంటలా లేక రోజు మార్చి రోజూ అనేది నిర్ణయించుకొని పనిచెయ్యాలి.
3. ప్రతి పార్టీ సభ్యుడూ నివాస ప్రాతిపదికగా ఏర్పరిచిన అసోసియేటెడ్ శాఖలలో క్రమబద్ధంగా పాల్గొని పార్టీ, ప్రజా సంఘముల అభివృద్ధికి కృషి చెయ్యాలి.
4. ప్రతి సభ్యుడూ పార్టీ అవసరాల కనుగుణంగా తన అభిరుచిని, శక్తిని బట్టి పనిచేసేచోట, నివాస ప్రాంతంలో ఒక బాధ్యతను తీసుకోవాలి. దీనిని శ్రద్ధగా నిర్వహించాలి. సభ్యులు తమ అభిరుచిని, శక్తి సామర్థ్యాలను బట్టి నిర్దిష్టమైన పనిని శాఖనుండి పొందాలి. ప్రజలను కదిలించే ప్రతిపని చిన్నదైనా, పెద్దదైనా ముఖ్యమే.
5. తాను తీసుకున్న బాధ్యత నిర్వహణ గురించి తన శాఖలో ఎప్పటి కప్పుడు నివేదిక ఇవ్వాలి. దానికి సంబంధించిన శాఖ నిర్ణయాలు అమలు జరుపుతూ వుండాలి. ఈ రకముగా పనిచేయాలంటే సదా ప్రజల సమస్యలను, పరిస్థితులను పరిశీలిస్తూ అధ్యయనం చేసినట్లయితే దానినుండి సక్రమ నినాదాలు రూపొందించుకోగలం.

సభ్యులు ఆదర్శ ప్రాయంగా వుండాలి

ఈ అంశంపై 1967 తీర్మానము క్రింది విధముగా వివరించింది.

“తన చుట్టూ వుండేవారికి ఆదర్శప్రాయమై, పార్టీ ఎడల గౌరవాన్నీ, భక్తిని పెంపొందించేలాగ తమ తమ జీవితాన్ని గడపాలి. పార్టీ నిర్మాణం, ప్రజా ఉద్యమాల ప్రయోజనాలకు తన ప్రయోజనాలు లోబడి వుండేలాగ తత్ఫలితముగా ఇబ్బందులను ఎదుర్కొనేందుకు, త్యాగాలు చేసేందుకు సిద్ధపడి ఉండాలి. కమ్యూనిస్టులు ప్రత్యేక మూసలో తయారైనవారనే స్థాల్స్ సూత్రానికి తగినట్లుగా ప్రవర్తించేందుకు సదా ప్రయత్నించాలి. ఈ కనీస స్థాయి ప్రతి సభ్యునికి వుండాలని పార్టీ నొక్కిచెప్పాలి. అలా పట్టుబట్టకుండా ఏ కమ్యూనిస్టుపార్టీ తన పేరునుగాని, గుణాన్నిగాని సార్థకం చేసుకోలేదు.

పై కనీస కర్తవ్యాలను, పద్ధతులను నెరవేర్చకుండా కమ్యూనిస్టు పార్టీ విప్లవం వైపు పురోగమించ జాలదు. సభ్యులందరూ పూనుకొని తమ కర్తవ్యాలను నెరవేర్చేందుకు

చైతన్యవంతముగా కృషి చేయాలి.

క్రమశిక్షణ

ఉక్కు క్రమశిక్షణకల్పి ఉండడం కమ్యూనిస్టు పార్టీ లక్షణం. చైతన్య యుతంగా క్రమశిక్షణను పాటించడం కమ్యూనిస్టు విధి. సైనిక క్రమశిక్షణకన్నా మించినది కమ్యూనిస్టు క్రమశిక్షణ అని లెనిన్ అన్నారు. ఈ విషయంలో కూడా లోపం జరగడం లేదని చెప్పలేం. అత్యధికులు క్రమశిక్షణ పాటిస్తున్నా కొద్ది మంది ఉల్లంఘిస్తున్నారు. పార్టీ విషయాలను, భేదాభిప్రాయాలను ముఖ్యంగా నిర్మాణ విషయాలను శాఖలలో కాకుండా బహిరంగంగా చర్చించడం, శాఖలలో అరాచకంగా ప్రవర్తించడం రూపంలో ప్రధానంగా క్రమశిక్షణా రాహిత్యం వ్యక్తమవుతున్నది.

వ్యక్తిగత స్వార్థానికి పార్టీ వుపయోగపడనపుడు కొంతమంది సభ్యులు క్రమశిక్షణను వుల్లంఘిస్తుంటారు. ఉద్యోగం ఇప్పించలేదనో, ప్రమోషన్ రాలేదనో, పదవి ఇవ్వలేదనో, ఇళ్ళస్థలం ఇప్పించలేదనో, పట్టాలిప్పించలేదనో కొంతమంది సభ్యులు పనిచెయ్యడం మానివేస్తుంటారు. కొద్దిమంది ఇంకా ముందుకుపోయి నాయకత్వాన్ని, పార్టీని దూషిస్తుంటారు. పార్టీలోని వ్యక్తులమీద కోపాన్ని పార్టీమీద చూపిస్తుంటారు. ఈ పద్ధతులు అనుసరించేవారు తమ ప్రయోజనాలను ఎక్కువ విలువ నిచ్చుకొని, పార్టీ ప్రయోజనాలను మర్చిపోతుంటారు. స్వప్రయోజనాలకన్నా, పార్టీ ప్రయోజనాలను మిన్నగ జూసుకుంటామని ప్రమాణం చేసిన విషయాన్ని మర్చిపోతుంటారు. ఆ రకంగా క్రమ శిక్షణ నుల్లంఘిస్తుంటారు.

ముఖ్యంగా పార్టీకి, ప్రజావుద్యమాలకు ఎదురు దెబ్బలు తగిలిన సమయంలో ఈ క్రమశిక్షణారాహిత్యం ప్రబలుతున్నది. పార్టీలో క్రమశిక్షణను ఉల్లంఘిస్తూ పార్టీకి హానిచేసే వారి ఎడల చాలా ఉదారవాదం పార్టీలో ముఖ్యంగా సభ్యుల్లో ఉన్నది. ఇది పార్టీకి నష్టం.

పార్టీ నిర్మాణ విషయాలను, భేదాభిప్రాయాలను తన శాఖలోగాని, ఉన్నత కమిటీతో గాని కాక బయట బహిరంగంగా చర్చించరాదు. దీన్ని అందరూ పాటించాలి. ఉల్లంఘించిన వారిని ఉపేక్షించరాదు. పార్టీ భేదాభిప్రాయాలు, క్రమశిక్షణారాహిత్యం, వ్యక్తుల మంచి చెడ్డల దృష్టితోనే చూడరాదు.

వ్యక్తిగత విషయాలకు, టెంపర్ మెంటల్ విషయాలకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చి అనవసరమైన చర్చలకు దారి తీసి ఐక్యతకు భంగం కలిగించరాదు. వ్యక్తిగత సమస్యలు టెంపర్ మెంటల్ సమస్యలు పార్టీ ఐక్యతకు, పనికి అటంకం కాకుండా ప్రతి ఒక సభ్యుడు చూసుకోవాలి.

కొంతమంది కామ్రేడ్లు తమ, తమ స్వంత అభిప్రాయాలకు భిన్నంగా సమిష్టి

నిర్ణయం చేయబడితే దాని అమలులో పాల్గొనడంలేదు. ప్రేక్షకులుగా వుంటున్నారు. వారు తాము క్రమశిక్షణకు కట్టుబడే వున్నామని భావించడం జరుగుతున్నది. తమ అభిప్రాయాలకు భిన్నంగా వచ్చిన నిర్ణయాలను పట్టుదలగా అమలు జరపడంలోనే నిజమైన క్రమశిక్షణ ఇమిడివుందని వీరు గమనించాలి.

ఇవి అవగాహనకు సంబంధించిన సమస్యలు. ఓపికగా పార్టీ పద్ధతులను వివరించడం ద్వారా నిర్మాణ ఐక్యతను పెంచాలి.

క్రమశిక్షణా ఉల్లంఘనలను పార్టీ అనుమతించరాదు. క్రమశిక్షణే విప్లవకర పార్టీకి ఆయువుపట్టు. అందరు కామ్రేడ్స్ యీ విషయాన్ని అవగతం చేసుకొని స్వచ్ఛంద క్రమశిక్షణను పార్టీలో అభివృద్ధి చేసేందుకు కృషి చేయాలి.

సభ్యత్వ పునరుద్ధరణ

పై పరిశీలన బట్టి పార్టీ సభ్యులు తమ కర్తవ్యాలను నిర్వహించే విషయంలో చాలా మెరుగుపడాల్సిన అవసరం వుందని తెలుస్తుంది. పార్టీ సభ్యులు తమ కర్తవ్య నిర్వహణను మెరుగుపర్చడంలోను, పార్టీని క్రియాశీలకంగా వుంచడంలోను సభ్యత్వం పునరుద్ధరణ అనేది కీలకమైన అంశం. విజయవాడ మహాసభ రాజకీయ నిర్మాణ నివేదికలో ఈ విషయమై జరుగుతున్న లోపాలను ఎత్తిచూపడం జరిగింది. సక్రమమయిన చెకప్ లేకుండానే మొక్కుబడిగా సభ్యత్వ పునరుద్ధరణ జరుగుతోంది. మనజిల్లాలో 1983-84 సం॥లలో సభ్యత్వం పునరుద్ధరణ సమయంలో సభ్యుల కార్యకలాపాలను సమీక్ష చేసిన తర్వాత అర్హతను బట్టి పునరుద్ధరించు పద్ధతిని అమలు జరిపేందుకు తీవ్రకృషి జరిగింది. ఈ కృషిని భవిష్యత్తులో కూడా కొనసాగించాలి.

శాఖలు, శాఖా కార్యదర్శుల పనివిధానం

“ప్రతి పార్టీ సభ్యుడూ తన కనీస కర్తవ్యాలను నిర్వహించాలంటే ప్రాథమిక యూనిట్ అయిన శాఖ సరిగా పనిచేయునట్లు చూడాలి. ప్రతి శాఖా కనీసం నెలకొకసారైనా సమావేశం కావాలి. ప్రస్తుతం ఇబ్బందులు ఎన్ని వున్నా శాఖలను జాగ్రత్తగా పోషించాలి. వాటి యెడ ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ వహించాలి. ఆ విధంగా అది పార్టీ యొక్క పునాది రాజకీయ యూనిట్ గా తన కర్తవ్యాలను నిర్వహించునట్లు నేర్పాలి.

అంటే శాఖా కార్యదర్శులకు సరైన విద్యాబోధన గావించి, తర్ఫీదుఇచ్చి వారి సైద్ధాంతిక స్థాయిని పెంచడానికి పై కమిటీలు శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. తద్వారా వారిని తమ శాఖలను సమర్థవంతంగా నడపగలిగేటట్లు తయారు చేయాలి.

“ఈ లక్ష్యాన్ని చేరాలంటే ఆ ప్రాంతంలో వున్న శాఖా కార్యదర్శుల సమావేశాలను రెగ్యులర్ గా ఏర్పాటు చేయాలి. ఆ సమావేశాలలో అప్పటి పరిణామములపై రిపోర్టు ఇవ్వాలి. అందుమూలంగా వారు తమ శాఖలోని తిరిగి

రిపోర్టు ఇవ్వగల్గుతారు.”

సాల్మియా ప్లీనం తీర్మానములోని పై ఉటంకింపు పార్టీ నిర్మాణంలో శాఖలు, శాఖా కార్యదర్శుల ప్రాధాన్యతను నొక్కి చెప్తున్నది.

కాని నేడు జిల్లాలో నెలకొకసారి సమావేశమవుతున్న శాఖలు బహుకొద్ది మాత్రమే. ఇది శోచనీయమైన విషయం. 1990 ఫిబ్రవరిలో జరిగిన జిల్లా పార్టీ ప్లీనంలో ఈ లోపం గురించి చర్చించినప్పుడు, కార్యదర్శులు సమావేశాలు జరపలేక పోవడానికి అనేక కారణాలు చెప్పారు.

పార్టీ సభ్యులు (కార్మికులు) వివిధ పిప్పలలో పనిచేస్తున్నందున, వారంతపు సెలవు ఒకేరోజు కానందున, ఓవర్ టైం, శని, ఆదివారాలలో టి.వి. ప్రోగ్రాంల మూలంగా శాఖా సమావేశములకు ఆటంకం కలుగుతున్నదని కొందరు కార్యదర్శులు చెప్పారు.

శాఖలోని సభ్యులు వివిధ వృత్తులు చేసుకొనేవారు, వివిధ ప్రదేశాలలో నివసిస్తున్నవారు అయినందున వారందరికీ అనుకూలంగావున్న తేదీ, సమయం, స్థలం నిర్ణయించడం కష్టంగా వున్నది. అందువలన సమావేశములు జరపలేక పోతున్నామని మరికొందరు అన్నారు.

సెలవులు, పరీక్షల మూలంగా శాఖా సమావేశాలు వెయ్యలేకపోతున్నామని విద్యార్థి శాఖా కార్యదర్శులన్నారు.

సంవత్సరంలో ఎక్కువ రోజులు సముద్రంలో వుంటారు. ఒడ్డుకొచ్చినా అందరూ ఒకే సమయంలో రారు, అందువలన శాఖా సమావేశాలు జరగడం లేదని ట్రాలర్ కార్మికుల శాఖా కార్యదర్శులన్నారు.

పార్టీ సభ్యులు వివిధ గ్రామాలలో వున్నందున, దూరాభారం అయినందున, పొలం పనులయినందున సభ్యులు హాజరు కావడంలేదని గ్రామశాఖా కార్యదర్శులన్నారు.

పైన పేర్కొన్న ఇబ్బందులు వాస్తవమైనవి కావచ్చు. అటువంటి ఆటంకాలున్నా, ప్రత్యేక పరిస్థితులున్నా పరిస్థితికి తగినట్లు ఏర్పాట్లు చేసుకొని నెలకొక శాఖా సమావేశం జరపాలన్నదే పార్టీ ఆదేశం. ఒకే పిప్ప అయితే పిప్ప అయిన తర్వాత, ఒకేరోజు శలవుంటే సెలవురోజున సమావేశం జరుపుకోవచ్చు. వేర్వేరు పిప్పలు, వేర్వేరు వారంతపు సెలవులు అయితే, పిప్ప మార్చుకొనేందుకు సాధ్యం కాకపోతే సెలవు పెట్టేందుకు పూనుకోవాలి. ఆ రకంగా శాఖా కార్యదర్శి ప్రత్యేక శ్రద్ధతో కృషి చేయాలి. ఒకేరకమైన పరిస్థితులున్న ప్యాక్షన్ లో కొన్ని శాఖలు బాగా

పనిచేస్తున్నాయి. కొన్ని పనిచేయడం లేదు. ఈ విషయం ఏం తెలుస్తున్నది? కొన్ని ఆటంకాలున్నా, శాఖా కార్యదర్శి కృషిని బట్టి ఆ ఆటంకాలను అధిగమించి శాఖలు జరుగుతాయని అర్థం అవుతుంది.

ఇంకొంతమంది కార్యదర్శులు అవగాహనలేని కారణాలు చెప్పారు. ఒకరిద్దరు కార్యదర్శులు “నెలకొకసారి శాఖా సమావేశం వేసేందుకు ఎజెండా ఏముంటుందండీ, అందుకనే వేయలేదు” అని చెప్పారు. శాఖ చర్చించాల్సిన అజెండా నిజంగా కూలంకూషంగా చర్చించేటట్లయితే నెలకొక సమావేశం చాలదు. (ఏ ఎజెండాలు చర్చించాలన్న విషయం తర్వాత వివరించబడింది.

సమావేశం వేస్తున్నాము, కాని సభ్యులు హాజరు కానందున క్యాన్సిల్ చేస్తున్నాం. అందువల్ల ఎక్కువ సమావేశాలు జరపలేకపోయాం అని కొందరు కార్యదర్శులు చెప్పారు. సరైన సమాచారం లేకపోవడం, తగినంత ముందుగా తెలపక పోవడం, అత్యధికలకు అనుకూలమయిన సమయం, స్థలం కాకపోవడం, శాఖా సమావేశం ఉత్సాహకరంగానూ, ఉపయోగకరంగానూ లేకపోవడం, శాఖకు వెళితే కొత్త విషయాలు తెలుసుకుంటాం, తన అభిప్రాయాలను చెప్పుకోవచ్చు అనే నమ్మకం సభ్యులకు లేకపోవడం, బాధ్యతలు నెరవేర్చని సభ్యులు కావడం - సమావేశాలకు సభ్యులు హాజరు కాకపోవడానికి కొన్ని కారణాలు. శాఖా కార్యదర్శి పై లోపాలు లేకుండా తగిన శ్రద్ధ తీసుకుంటే సభ్యులు హాజరవుతారు. సమావేశాలు క్యాన్సిల్ కాకుండా జరుగుతాయి.

అసలు సమావేశాలు వాయిదా వెయ్యరాదు. వచ్చిన వారితో జరపాలి. వాయిదా వేస్తుంటే వచ్చేవారికి కూడ నిరుత్సాహం కలిగి రావడం మానేస్తారు. సమావేశం వాయిదా పడదు. తప్పక జరుగుతుంది అంటే, రానివారు తర్వాతయినా వచ్చే అవకాశముంటుంది. శాఖా కార్యదర్శి శాఖా సమావేశాలు జరుపుతూ, రాని సభ్యులను కలిసి మాట్లాడి, వచ్చే సమావేశానికైనా హాజరయ్యేట్లు చూడాలి.

శాఖా కార్యదర్శి శాఖను నెలకొకసారైనా సమావేశపర్చాలి. అసలు శాఖా కార్యదర్శి నిరుత్సాహపడడం వల్లనో, అశ్రద్ధవల్లనో శాఖా సమావేశాలు జరుగవు. ఆ రకంగా కొన్ని శాఖలు సంవత్సరంలో ఒక్క సమావేశం కూడ జరపలేదు. ఇటువంటి సందర్భాలలో కార్యదర్శిని అని ప్రయోజనం లేదు. సంవత్సరం పాటు సమావేశం కాకున్నా పట్టించుకోని పై కమిటీ దీనికి బాధ్యత వహించాలి. ఇటువంటి శాఖలకు ప్రత్యేక సహాయం చేసి, అవసరమైతే కార్యదర్శిని మార్చి శాఖ పని చేసేటట్లు చూడాలి.

శాఖా కార్యదర్శుల సమావేశాలు సక్రమంగాను, తగినంతగాను వెయ్యక

పోవడం వలన ఆ శాఖలో సభ్యులు నష్టపోతున్నారు. శాఖా కార్యదర్శి తన బాధ్యత సక్రమంగా నిర్వహించకపోతే సభ్యులను ఎలా అడగగలడు? సమావేశాలు వెయ్యకపోతే సభ్యులు ఎక్కడ చెప్పుకోవాలి? ఎక్కడ పని తీసుకోవాలి? అందువలన సమావేశాల ప్రాధాన్యత కార్యదర్శులు బాగా గుర్తించాలి.

తరుచుగా సమావేశాలవుతున్న శాఖలను పరిశీలిస్తే ఫ్యాక్టరీ కమిటీ లేక డివిజన్ కమిటీ అయిన వెంటనే ఆ నిర్ణయాలను తెల్పేందుకు సమావేశాలు వెయ్యడం, శాఖా కార్యదర్శుల జనరల్ బాడీ అయిన వెంటనే రిపోర్టునిచ్చేందుకు సమావేశాలు వెయ్యడం వంటి పద్ధతుల వలన శాఖలు సమావేశాలు జరుపుతున్నాయి.

పై కమిటీ నుండి నాయకుడు వస్తుంటే సమావేశాలు జరుగుతున్నాయి. ప్రస్తుత సమావేశంలోనే రాబోయే సమావేశము తేదీ నిర్ణయించుకోవడం వలన సమావేశాలు జరుగుతున్నాయి. అయితే తేదీ దగ్గరజేసి మరల గుర్తు చేయనందువలన ఫెయిల్ అయిన సందర్భాలూ వున్నాయి. ముందుగానే తేదీ నిర్ణయించినా, దగ్గర జేసి మరల జ్ఞాపకం చేస్తేనే సమావేశం సక్రమంగా జరుగుతుంది. పనిచోటుకు, అందరికీ అందుబాటులో ఉండే స్థలంలో వెయ్యడం వలన కూడా సమావేశాలు జరుగడంగా జరుగుతున్నాయి. ఇంకా అనేక యితర పద్ధతులలో శాఖా కార్యదర్శి శాఖా సమావేశముల సంఖ్యను పెంచువచ్చు. అయితే అందుకు ఆయన గట్టి ప్రయత్నం చేయాలి.

శాఖ జరిపిన సమావేశాలనేగాక, సమావేశాలు జరుగుతున్న కాలాన్ని పరిశీలించాలి. గత రెండు సంవత్సరాలలో, సంవత్సరంలో ఒకటి, రెండు పూర్తి రోజు సమావేశాలు జరిపే శాఖల సంఖ్య పెరిగింది. అన్ని శాఖలు ఆ రకంగా జరిగేలా శాఖా కార్యదర్శులు చూడాలి. అత్యవసరమైనప్పుడు ఎజెండాను బట్టి స్వల్పకాల సమావేశాలు కూడా జరుపుకోవాలి.

శాఖా సమావేశాలు రెగ్యులర్ గా జరిగితేనే సరిపోదు. సమావేశాలకు సభ్యులు హాజరు కావాలి. సమావేశాలకు సభ్యులు హాజరయ్యేటట్లు తగిన కృషి చెయ్యడం కార్యదర్శి బాధ్యత.

1989వ సంవత్సరాన్ని పరిశీలిస్తే సగానికిలోపు సమావేశాలకు మాత్రమే హాజరైనవారు 28 శాతం వున్నారు. సగానికి మించి సమావేశాలకు హాజరైనవారు 72 శాతం. సభ్యుల హాజరు ఇంకా మెరుగుపరచాల్సి వుంది.

సభ్యులు హాజరు విషయంలో జిల్లాల్లోని కొన్ని శాఖలు ఆదర్శప్రారంగా వున్నాయి. ఆ శాఖల అనుభవాలు అందరికీ ఉపయోగిస్తాయి.

అనుమతి లేకుండా, సభ్యుడు సమావేశానికి హాజరుకాకపోతే వెంటనే

కార్యదర్శి కలిసి కారణం తెలుసుకోవాలి. అంతేకాక సమావేశంలో చేసిన నిర్ణయాలు ఈ సభ్యునికి తెలియపర్చాలి. కొంతమంది కార్యదర్శులు ఒక్కో సమావేశం ఒక్కో సభ్యుని ఇంట్లో వేస్తున్నారు. వరుసగా రెండు సమావేశాలకు సభ్యులు రానియెడల మూడో సమావేశం ఆ సభ్యుని ఇంట్లో జరుపుతున్నారు. ఈ పద్ధతి వలన సభ్యుల హాజరు మెరుగైంది. ఈ పద్ధతి అవకాశం వున్నచోట అనుసరించవచ్చు.

సభ్యుల స్వంత అవసరాలను కూడా పరిగణనలోకి తీసుకొని తక్కువ యిబ్బంది వుండేలా జూసి శాఖా కార్యదర్శి సమావేశాలు వేస్తే శాఖలకు హాజరు బాగుంటుంది. కుటుంబ ఇబ్బందులు, వృత్తి తదితర ఇబ్బందుల వలన శాఖలకు రాలేని సభ్యులతో చర్చించి వారికి అనువైన రీతిలో సమావేశాలకు హాజరయ్యేటట్లు చూడాలి.

సభ్యులందరికీ తగినంత సమయం వుండేలా, అందరికీ సమాచారం అందేలా శాఖా కార్యదర్శి చూడాలి. సమావేశాన్ని అనుకున్న సమయానికి జరిపేందుకు ప్రయత్నించాలి. సమయానికి వచ్చేవారిని ఆలస్యంగా వచ్చే వారికోసం యిబ్బంది పెట్టకూడదు. సమయానికి జరుగుతుందంటనే సభ్యులు జాగ్రత్తపడి సమావేశానికి సమయానికి వచ్చేందుకు ప్రయత్నిస్తారు.

సభ్యులు అసంతృప్తికి, నిరుత్సాహానికి గురైతే, ఇనాక్టివ్ అయి సమావేశాలకు హాజరు కాకపోతే, కలిసి చర్చించి అతని ఆలోచనలను క్లారిఫై చేసి సమావేశాలకు వచ్చేట్లు శాఖా కార్యదర్శి చూడాలి. పైకమిటీ సహాయం కూడా తీసుకోవాలి.

ఏ సభ్యులైతే బాధ్యతలు నిర్వహిస్తారో, వారు శాఖలకు కూడా బాగా హాజరవుతున్నారు. అనేది పరిశీలనలో తేలిన అనుభవం. అందువలన కార్యదర్శి ప్రతి పార్టీ సభ్యుని బాధ్యత అప్పజెప్పి పని చేయించగలిగితే సభ్యుల హాజరు మెరుగుపడుతుంది. బాధ్యతలు అప్పగించి, సభ్యునిచే చేయిస్తే అతని శాఖకు నివేదించేందుకు విషయం వుంటుంది. తన కృషి వున్నది అనే సంతృప్తి వుంటుంది. అందువలన సమావేశాలకు హాజరయ్యేందుకు ఎటువంటి సంశయం అతనికి వుండాల్సిన పనిలేదు.

“శాఖా కార్యదర్శి సభ్యులు శాఖకు సక్రమంగా హాజరయ్యేటట్లు చూడాలి

శాఖయొక్క పని సంతృప్తికరంగా వుండా లేదా అని తెలుసుకొనేందుకు లెవీ బకాయిలు ఇంకొక కొలబద్ధ 1989 సం॥లో 45 శాతం పార్టీ సభ్యులు ఎటువంటి బకాయిలు లేకుండానే లెవీ చెల్లించరాదు. 55 శాతం బకాయిపడ్డారు. సభ్యులందరూ బకాయిలు పడిన శాఖలు 23. అత్యధిక సభ్యులు బకాయిలు లేకుండా లెవీ చెల్లించిన

శాఖలు 20 (పునరుద్ధరణ సమయంలో ఎక్కువమంది బకాయిలు చెల్లించారు).

సంవత్సరం మొత్తం బకాయిపడి పునరుద్ధరణ సమయంలో ఒక్కసారి చెల్లించాలంటే చాలా భారమవుతుంది. మినహాయింపు లిమ్మని అర్జీలు మొదలవుతాయి. రెగ్యులర్ గా ఎప్పటికప్పుడు చెల్లిస్తే ఈ బాధ వుండదు.

సభ్యులు లెవీ బకాయి లేకుండా కొన్ని శాఖలుండడానికి కొన్ని శాఖలు బకాయిలెక్కువ వుండడానికి ప్రధాన కారణం శాఖా కార్యదర్శి కృషి, స్థాయి, తర్వాత సభ్యుల చైతన్యం. అందువలన శాఖా కార్యదర్శి లెవీ వసూళ్ళమీద ప్రత్యేక శ్రద్ధ పెడితే బకాయిలేకుండా లెవీ వసూలు అవుతుంది. ఆ కృషి చేయాలి.

సభ్యులు లెవీ బకాయిలు పడటానికి అనేక కారణాలుంటాయి. వారు అనేక కారణాలు చెబుతూ వుంటారు. దుబారా ఖర్చుల వలన అప్పులు పడిపోవడం, స్వంత ఇల్లు, గృహోపకరణాలు తదితరాల కోసం అప్పులు చేయడం, అనారోగ్యం, కుటుంబ సమస్యల వలన ఖర్చులు పెరగడం వగైరా - ఆ పేరుతో లెవీ బకాయి పెడుతుంటారు. కొద్దిమంది తన వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలు (ప్రమోషన్లు, ఉద్యోగం, ట్రాన్స్ ఫర్లు, ఇళ్ళ స్థలాలు, వ్యక్తిగత వివాదాలు) పార్టీ నెరవేర్చలేదని అసంతృప్తితో బకాయి పెడుతున్నారు. అడగడం ఇవ్వని మనస్తత్వం గలవారు. అడిగినప్పుడిద్దాంటే అని అనుకొనేవారు బకాయి పడున్నారు. శాఖా కార్యదర్శి లెవీని సక్రమంగా స్పష్టంగా అడగకుండా ఉదారంగా వ్యవహరించడం వలన సభ్యులు బకాయి పడుతున్నారు. ("లెవీ యివ్వండి" అనిగాక "ఎప్పుడిస్తారు" అంటే ఇప్పుడు కాక తర్వాత గురించి మాట్లాడడమన్నమాట) సభ్యుల వద్ద డబ్బు వుండే సమయంలో కార్యదర్శిలు లెవీ వసూలు చేయకపోవడం కూడా బకాయిలకు కారణం.

లెవీలు బకాయిలేని శాఖల అనుభవాన్ని బట్టి శాఖా కార్యదర్శి శ్రద్ధతో ప్రయత్నం చేస్తే అత్యధిక భాగం లెవీ వసూలు అవుతుందని అర్థమవుతుంది.

జీతాల రోజునే లెవీలు వసూలు చేస్తే పూర్తిగా వసూలు అవుతున్నాయి. కొందరు కార్యదర్శులు జీతాల రోజున శాఖా సమావేశం వెయ్యడం వలన లెవీలు బాగా వసూలు అవుతున్నాయి. జీతాలు అందుకున్న రెండు మూడు రోజుల తర్వాత లెవీ అడిగితే అత్యధికం వద్ద డబ్బు వుండదు. ఇంటి అవసరాలకు, అప్పులకు, యితరత్రా వాటికి ఖర్చయిపోతుంది. పిప్పలు, దూరం, వివిధ తేదీలలో జీతం, వివిధ పరిశ్రమలలోని కార్మికులు శాఖలో సభ్యులుగా వుంటే జీతాలు వచ్చిన వెంటనే వసూలు శాఖా కార్యదర్శికి సాధ్యం కాకపోవచ్చు. అప్పుడు అవకాశం వున్న ఒకరిద్దరు పార్టీ సభ్యులకు కూడా లెవీ వసూలు బాధ్యత అప్పగించవచ్చు.

నిబంధనావళి ప్రకారం సభ్యులే స్వచ్ఛందంగా లెవీతెచ్చి యివ్వాలి.

(నేనెందుకు అడగాలి అనే శాఖా కార్యదర్శులూ ఉన్నారు) సభ్యులు అటువంటి చైతన్య స్థాయికి ఎదిగేటట్లు కార్యదర్శి కృషి చేయాలి. అటువంటి కృషి చేస్తూనే, కార్యదర్శి తన బాధ్యతగా లెవీని సభ్యులవద్ద నుండి వసూలు చేయాలి.

సభ్యుడు బకాయి పడితే వెంటనే సభ్యుణ్ణి వ్యక్తిగతంగా కలిసి సభ్యుడు లెవీ చెల్లించడంలో ఇబ్బందులు తెలుసుకొనాలి. సహేతుకం అయితే పై కమిటీ దృష్టికి తేవాలి. లేకపోతే సభ్యునికి నచ్చజెప్పి వసూలు చేయాలి.

పదే పదే శాఖా కార్యదర్శి అడిగినా లెవీ చెల్లించని సభ్యులు, ఎక్కువ బకాయిపడుతున్న సభ్యుల విషయంలో పై కమిటీ నాయకుల సహాయంతో చర్చించాలి. లెవీ చెల్లించేట్లు నచ్చజెప్పాలి.

రైతాంగం, వ్యవసాయ కార్మికుల విషయంలో వారిచేతిలో డబ్బులాడే కాలంలో లెవీ వసూలు చేయాలి. పంట అమ్మకాలు, ముమ్మరంగా కూలిపనులు వంటి సమయాల్లో వసూలు చేయవచ్చు. మొత్తం లెవీ ఒక్కడఫాలో సాధ్యం కాకపోతే రెండు దఫాలుగా వసూలు చేయవచ్చు. శాఖా కార్యదర్శి సభ్యులలో ఎవరిని ఎప్పుడు అడగాలి అని సభ్యుని ఆర్థిక పరిస్థితిని బట్టి నిర్ణయించుకొని అడగాలి. అలాకాక పునరుద్ధరణ సమయంలోనే అడిగితే డబ్బు వెసులుబాటు కాకపోవచ్చు.

శాఖలలో లెవీ వసూలు, సమావేశాల సంఖ్య పరిస్థితి ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకొని లోపాలను సరిదిద్దేందుకు వీలుగా సమాచారం సేకరించి తరుచూ నివేదికలు తయారుచేసి కమిటీకి సాయపడే ఒక “మోనిటరింగ్” యాంత్రాంగాన్ని ప్రతి కమిటీ ఏర్పరచుకోవాలి.

అసలు లెవీయే ఎక్కువగా ఉన్నందువలన సభ్యులు చెల్లించలేక బకాయి పడుతున్నారని, తగ్గిస్తే సక్రమంగా చెల్లిస్తారని కొందరు వ్యక్తం చేస్తున్నారు. కాని శాఖలు పరిశీలిస్తే లెవీ రేటు తక్కువగా ఉండే అసంఘటిత కార్మిక శాఖలలో కూడా సభ్యులు బకాయి పెడుతున్నారు. లెవీరేటు ఎక్కువగా ఉండే కొన్ని శాఖలలోని సభ్యులు సక్రమంగా చెల్లిస్తున్నారు.

అందువలన లెవీ చెల్లింపులను పరిశీలనచేస్తే తేలిందేమంటే పార్టీ సభ్యుడు చైతన్యవంతుడైతే ఎన్ని ఇబ్బందులున్నా, స్వచ్ఛందంగా లెవీ చెల్లిస్తున్నారు. పని చేస్తున్నాడు. చైతన్యలోపం వుంటే బకాయి పడుతున్నాడు. పని సక్రమంగా చెయ్యడం లేదు. అందువలన శాఖాకార్యదర్శి, పార్టీ కమిటీలు సభ్యుల చైతన్య స్థాయిని పెంచుతుంటే కృషి చేయాలి. శాఖా కార్యదర్శి లెవీని వసూలు చేయాలి.

పార్టీ అవసరాలు, సభ్యుల లెవీతోనే సరిపోవు. ప్రజానీకం నుండి నిధి

కూడా వసూలు చేయాలి. ప్రతిశాఖా సభ్యులను కదిలించి, దళంగాను, వ్యక్తిగతంగాను, తన పరిధిలోని ప్రజల వద్దకు వెళ్ళి వసూలు చేయడానికి శాఖా కార్యదర్శి కృషి చేయాలి.

పార్టీ సభ్యులు తమ బాధ్యతలు సక్రమంగా నిర్వహించాలంటే శాఖా సమావేశాల నాణ్యత పెరగాలి. శాఖలలో చర్చలు జరుగుతున్న తీరును, చర్చిస్తున్న ఎజెండాను పరిశీలిస్తే కొంతవరకు శాఖా సమావేశాల నాణ్యత అర్థమవుతుంది. గతంలో పునరుద్ధరణ సందర్భంలో శాఖలలో చర్చించిన అంశాలను విశ్లేషించినపుడు అనేక లోపాలున్నట్లు గమనించడం జరిగింది.

రాజకీయాలు, పార్టీ తీర్మానాలపై చర్చ దాదాపు లేదు. కొద్ది శాఖలు మాత్రమే అప్పుడు చర్చించాయి. పార్టీ, ప్రజా సంఘాల అభివృద్ధి గురించి సభ్యుల పని గురించి చర్చ, సమీక్షలు లేవనే చెప్పాలి. రోజువారీ సమస్యల గురించి కొంతవరకు చర్చలు జరిగాయి. వ్యక్తిగత సమస్యలు, తమకు ప్రమేయంలేని సమస్యలు ప్రధానంగా చర్చించబడ్డాయి.

గత రెండు మూడు సంవత్సరాలుగా ఈ పరిస్థితిని మార్చుచేసి శాఖ ఒక నిజమైన రాజకీయ శక్తిగా పనిచేసేటట్లు అభివృద్ధి చేయడానికి కృషి జరుగుతున్నది. ఆ కృషి సదా కొనసాగించాలి. ఈ కృషిలో కీలకపాత్ర శాఖా కార్యదర్శి వహిస్తాడు.

శాఖా కార్యదర్శి ఎజెండా తయారుచేసి సమావేశం ముందుంచాలి. సమావేశం చర్చించి నిర్ణయాలను చేయాల్సిన వివిధ అంశాలను ఎజెండా అంటాం. కార్యదర్శి ఎజెండాను ప్రతిపాదిస్తాడు. తర్వాత సభ్యులు కూడా సూచించవచ్చు. ఆమోదించిన ఎజెండాకు పరిమితమై సమావేశం చర్చలు నడవాలి. ప్రాధాన్యతను బట్టి, సమయాన్ని బట్టి ఎజెండాను తయారు చేసుకోవాలి.

ప్రతి ఎజెండా పైన సాధారణంగా కార్యదర్శి నిర్ణయమైన ప్రతిపాదన పెడతాడు. దాని ఆధారంగా చర్చ జరగాలి. తర్వాత మెజార్టీ సభ్యుల అభిప్రాయం నిర్ణయం అవుతుంది.

శాఖలో క్రింది విషయాలు తరచుగా చర్చించబడే అంశాలు :

కార్యకలాపాల సమీక్ష

గత శాఖా సమావేశంలో తీసుకొన్న నిర్ణయాలు అమలు జరిగిందేలేనదీ, సభ్యులకిచ్చిన పనులు పూర్తి చేసినదీ లేనదీ సమీక్ష చేయాలి. దీనివలన పనిచేసే వారికి, మాటలు మాత్రమే చెప్పే వారికి తేడా తెలుస్తుంది. నిర్ణయాలలోని , పనిలోని లోపాలు తెలుస్తాయి. ఆత్మ విమర్శ, విమర్శ ద్వారా లోపాలను సరిచేసుకొని ముందుకు

పోయేందుకు అవకాశం ఏర్పడుతుంది. మానవుని కార్యాచరణ ద్వారా పరాసరాలను మార్చుకొంటాడు. కార్యాచరణను గట్టిపరిచేది కార్యకలాపాల సమీక్ష. “సిద్ధాంతం ఆచరణ” ద్వారా సమైక్యత సాధ్యమవుతుంది.

రాజకీయ చర్చ

ప్రతి సమావేశంలోను సాధ్యం కాకపోతే కనీసం రెండు సమావేశాల కొకసారైనా శాఖలో రాజకీయ చర్చ జరగాలి. ప్రపంచంలోను, దేశంలోను, రాష్ట్రంలోను, జిల్లాలోను ప్రస్తుతం జరిగిన రాజకీయ పరిణామాలను గురించి, వివిధ సందర్భాలలో పార్టీ తీసుకున్న వైఖరి గురించి శాఖలో సభ్యులు తమ అభిప్రాయాలను, ప్రజల రియాక్షన్స్ను తెలియజేయడానికి వీలుగా చర్చలు నడపాలి. ఆ అభిప్రాయాలను కార్యదర్శి పై కమిటీకి తెల్పాలి. సభ్యులందరి ఆసక్తిని పొందగల ఎజెండా “రాజకీయ చర్చ”. అందువలన అది లేనప్పుడు సహజంగా శాఖ కుంటుపడుతుంది.

సిద్ధాంత పోరాటం

శాఖా పరిధిలో పార్టీకి వ్యతిరేకంగాను, ఆటంకంగాను, వ్యక్తం అవుతున్న అభివృద్ధి నిరోధక భావాలను, వాదనలను, ప్రచారాలను గురించి శాఖలో చర్చించి వాటినెదుర్కొనేందుకు తగిన కార్యక్రమాలు తీసుకోవాలి.

(సభ్యుల సిద్ధాంత స్థాయి పెంచుకొనేందుకు సిద్ధాంత గ్రంథాలపై సభ్యులను అధ్యయనం చేసుకురమ్మని చర్చలను నిర్వహించవచ్చు).

సిద్ధాంత ప్రచారానికిగాను, పార్టీ, ప్రజా సంఘాల పత్రికలు, సాహిత్యాన్ని తెప్పించడం గురించి, అమ్మడం గురించి చర్చించాలి.

పిలుపుల అమలు

పార్టీ, ప్రజా సంఘాల పిలుపులు, సర్దుబాట్లను చర్చించి అమలు జరపడానికి తగిన కార్యక్రమం వేసుకోవాలి. పిలుపులలోను, ఆదేశాలలోను ఏమయినా మార్పులు కావాలంటే పై కమిటీలను కోరవచ్చు. ఎంత వరకు అమలు జరపగలిగినది ఆ శాఖ అచ్చుల పరిస్థితిని బట్టి నిర్ణయించాలి. పై కమిటీని తగు సలహాల కోసం అడగాలి. గుడ్డిగా అనుకరించకూడదు. నిర్ణయం వచ్చే లోపల వీలయినంత వరకు అమలు జరపాలి. శాఖ పరిధిలో తాము ఎదుర్కొంటున్న స్థానిక సమస్యలను చర్చించి తగిన కార్యక్రమాలు రూపొందించుకోవాలి. ప్రజా సంఘాల అభివృద్ధి విస్తరణను గురించి, పార్టీ అభివృద్ధి విస్తరణల గురించి చర్చించాలి. పార్టీ, ప్రజా సంఘాల నిధి వసూలు గురించి చర్చించాలి.

రిపోర్టు ఇవ్వడం

శాఖా కార్యదర్శుల సమావేశాల నివేదికలను ఎప్పటికప్పుడు శాఖకు

తెలియజేయాలి. అప్పుడప్పుడు పై కమిటీ సభ్యులను రప్పించి రిపోర్టులను ఇప్పించాలి. శాఖా కార్యదర్శి ఎప్పటికప్పుడు శాఖా సభ్యుల అభిప్రాయాలను, నివేదికను పై కమిటీకి పంపాలి. అప్పుడే సభ్యులు పార్టీ విధాన రూపకల్పనలో భాగస్వాములమని భావిస్తారు.

పైన పేర్కొన్న ఎజెండాను ప్రతిపాదించడం, చర్చించడమే గాదు. ఖచ్చితమైన నిర్ణయాలు చేయాలి. ఆ నిర్ణయాల అమలుకు పార్టీ సభ్యులకు నిర్దిష్ట బాధ్యతలు అప్పగించాలి. వచ్చే సమావేశంలో పని ఎంత మేరకు చేసింది తనిఖీ చేయాలి.

ప్రతి పార్టీ సభ్యునికి శాఖ పని కేటాయించడం, సభ్యుని పనిని అజమాయిషీ చేసి మదింపు చేయడం శాఖ, శాఖ కార్యదర్శి చేయాల్సిన ముఖ్యమైన ఇంకో బాధ్యత.

ప్రతి పార్టీ సభ్యుడు ఏదో ఒక ప్రజా సంఘానికి చెంది వుండాలి అని లెనిన్ నొక్కి చెప్పాడు. సభ్యునిగా తీసుకొనేందుకు ఈ కొలబద్ద వుండాలి అని లెనిన్ పట్టుబట్టాడు. ఎందుకంటే అప్పుడే సభ్యునికి పని చెప్పడం, అది నిర్వహించబడింది లేనదీ అజమాయిషీజెయ్య వీలుంటుంది. “పనిచేసే వారికి” తప్ప “కబుర్లు చెప్పే వారికి” పార్టీలో అవకాశం లేకుండా వుంటుంది.

మనం చేసే కార్యక్రమాలు స్థూలంగా ఆందోళన, ప్రచార, నిర్మాణ, పోరాట కార్యక్రమాలుగా విడదీయవచ్చు. ప్రతి పార్టీ సభ్యుడు వీటిలో ఏదో ఒకటి నిర్దిష్ట కార్యక్రమం చేసేందుకు బాధ్యత తీసుకోవాలి. సభ్యుడే అటువంటి పనిని ఎంపిక చేసుకోలేకపోవచ్చు. శాఖా కార్యదర్శి శాఖలోని ప్రతి సభ్యునికి తగిన బాధ్యతలను అప్పగించాలి.

సభ్యుడు ఎంత సమయాన్ని పార్టీ కోసం వెచ్చించగలడో తెలుసుకోవాలి. ఆ సమయాన్ని సభ్యుడు ఏ పనికోసం వెచ్చించాలో నిర్ణయించాలి. ఆ పనిని ఎలా చెయ్యాలో విడమర్చాలి. ఎక్కడ పనిచేయాలో నిర్ణయించాలి. ఆ పనిలో ఎవరిని కలుపుకోవాలి. ఎవరి సహకారం తీసుకోవాలనేది సృష్టపరచాలి. పని ఎప్పటిలోపు పూర్తిచేయాలో అనే గడువు పెట్టాలి. పై అంశాలన్నింటినీ నిర్ణయించగలిగితే సభ్యునికి నిర్దిష్టమైన పని అప్పగించబడినట్లవుతుంది. సభ్యునికి అప్పగించిన పని తాను కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటే సరిపోయేదిగా కాకుండా, కొంత ప్రజలను సమీకరించేదిగా వుండాలి.

ఈ పనిచెయ్యాలంటే కార్యదర్శికి తన శాఖా సభ్యుల గురించి, వారి వెసులుబాటు సామర్థ్యం, అభిరుచుల గురించి తెలిసి వుండాలి. ఆ రకంగా తెలుసుకుంటేనే పార్టీ సభ్యునికి పని అప్పగించగలుగతాడు.

కొంతమంది పార్టీ సభ్యులు సమర్థులుకారని, ఏ పని చెయ్యలేరని శాఖా

కార్యదర్శిలు భావిస్తుంటారు. సామర్థ్యం అనేది ఊహించుకోవటం కాదు. ఒక వ్యక్తి అతనికి అందరి అయిన పనిని పనిచేస్తే సమర్థుడు అవుతాడు. అందరి కాని పనిచేస్తే అసమర్థుడవుతాడు. సామర్థ్యంలేదని శాఖాకార్యదర్శి భావించిన కామ్రేడ్స్ తమకు అందరి అయిన పనిని ఎంచుకొని పార్టీకి ఎంతో సేవ చేస్తున్నారు. అందువలన ప్రతి పార్టీ సభ్యునకు ప్రచార, అందోళన నిర్మాణ పనులకు సంబంధించిన ఏదో ఒక నిర్దిష్ట బాధ్యతను శాఖా కార్యదర్శి సభ్యులతో చర్చించి అప్పగించాలి.

అజెండా సంపూర్ణంగా చర్చించి, ఖచ్చితమైన నిర్ణయాలు చెయ్యలేకపోతే, శాఖా సమావేశాలు వృధా అవుతాయి. అలా జరగకుండా ఉండాలంటే శాఖా సమావేశాలు “బిజినెస్ లైక్”గా జరగాలి. అంటే పద్ధతి ప్రకారం, సమయం వృధా కాకుండా, ఐక్యత చెడకుండా సమావేశం జరుపుకోవాలి. గతంలో జిల్లాలో ఎక్కువ భాగం శాఖలు “బిజినెస్ లైక్”గా జరగలేదు. ఈ మధ్యకాలంలో కొంతమెరుగుదల వుంది.

“బిజినెస్ లైక్”గా శాఖలు జరగక పోవడానికి కారణాలు

శాఖా సమావేశాలలో సమయాన్నంతా ఒకరో, ఇద్దరో వినియోగించుకొని మాట్లాడుతారు. (మొనోపాలైజ్), మిగతా సభ్యులు ప్రేక్షకులుగా మిగిలిపోతారు. దాంతో వారికి శాఖలకు హాజరు కావలసిన అవసరం కన్పించక, ఉత్సాహం సన్నగిల్లి సమావేశాలకు రాకుండా మూసివేస్తున్నారు. అందువలన శాఖలోని ప్రతి సభ్యునకు మాట్లాడేందుకు అవకాశం కల్పించాలి. మాట్లాడేందుకు ప్రోత్సాహమివ్వాలి. సభ్యులు కొత్తవారైతే, ఇంకా ప్రత్యేక శ్రద్ధతో వారిని ప్రోత్సహించాలి.

కొంతమంది సభ్యులు తమ వంతు వచ్చినప్పుడు మాట్లాడడంతో పాటు, ఇతర సభ్యులు మాట్లాడేటప్పుడు, పదే పదే కలుగజేసుకొని ఆటంకాలు కల్పిస్తుంటారు. ఇది తరచూ వాగ్వివాదాలకు, తగాదాలకు దారితీసి సమావేశానికి భంగం కలుగుతుంది. ఒకరు మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఇంకొకరు కలుగజేసుకోనీయరాదు. తమవంతు వచ్చినప్పుడు చెప్పదల్చుకున్నది చెప్పాలి. ఆ లోపల విషయము మర్చిపోతాననుకుంటే, తన ఉద్దేశాలను కాగితంపై రాసుకుని తనవంతు వచ్చినప్పుడు మాట్లాడాలి. లేకపోతే, మాట్లాడే సభ్యుడు స్వేచ్ఛగా తన అభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేసే అవకాశాన్ని ఆటంకపరచినట్లవుతుంది.

కొందరు సభ్యులు గతంలో చర్చించిన విషయాలపై తిరిగి పదే పదే చర్చలేవనెత్తుతుంటారు. గతంలో చేయబడిన నిర్ణయాలను అనవసరంగా తిరగతోడుతుంటారు. కొందరు సభ్యులు ఏ సమస్యపైన చర్చిస్తున్నా “ప్లాప్ బాక్”లతో చర్చలు జరుపుతుంటారు. కొందరు సభ్యులు తమ ఆలోచనలను స్పష్టం చేసుకొనకుండా

తమకున్న గందర గోళాన్ని ఇతరులకు పంచిపెడుతుంటారు. కొందరు వాస్తవాలు, ఫ్యాక్టుమీదగాక, ఇంప్రెషన్స్ మీద ఆధారపడి అభిప్రాయాలు వ్యక్తం చేస్తుంటారు.

కొందరు సభ్యులు సమావేశాలలో తాము అసంతృప్తి చెందినపుడు అరాచకంగా ప్రవర్తించడం, అరవడం చేస్తూంటారు. ఇది సమావేశానికి అంతరాయం కలిగిస్తుంది. ఇంకొంతమంది సభ్యులు అజెండాకు పరిమితమై కాక అనవసర విషయాలను, అసందర్భ విషయాలను మాట్లాడుతుంటారు. దీని వలన శాఖ సమయం చాలా వృధా అవుతుంది.

పైన పేర్కొన్న ధోరణులున్న సభ్యులు శాఖలో కొద్దిమందైనా సమావేశాలు సక్రమంగా జరగకపోవడానికి కారకులౌతారు. వారిక ఓపికగా నచ్చజెప్పి వారిలో మార్పు తీసుకురావాలి. శాఖా కార్యదర్శి పై పొరపాటు పద్ధతులనవలంబిస్తే కంచే చేసుమేసినట్లవుతుంది. ఆశాఖ పని కుంటుపడుతుంది.

అంతే కాక ఇటు సభ్యులందరినీ నియంత్రణ చేస్తూ సమావేశానికి ఆటంకం జరక్కుండా, సాఫీగా జరిగేటట్లు నిర్వహించగల ఆధ్యక్షుణ్ణి సమావేశానికి పెట్టుకోవాలి. సమావేశం సజావుగా, సాఫీగా “బిజినెస్ లైక్”గా జరగడంలో అధ్యక్షుడు చాలా ముఖ్యపాత్ర వహిస్తాడు.

శాఖా సమావేశంలో వ్యక్తిగత సమస్యలు, అనవసర విషయాలు ఎక్కువ చర్చిస్తారు. దీని వలన శాఖ ఐక్యత దెబ్బతింటున్నది. వ్యక్తిగత విషయాలను, సిద్ధాంత విరుద్ధ విషయాలను శాఖలో నేరుగా చర్చించకుండా శాఖా కార్యదర్శి నిరోధించాలి. వాటిని ముందు వ్యక్తిగతంగాను, పైకమిటీ సహాయంతోనూ పరిష్కరించేందుకు శాఖా కార్యదర్శి కృషి చేయాలి. అలాగే రోజువారీ ఆచరణకు సంబంధించిన విషయంలో శాఖలోని సభ్యులను ఉమ్మడి అభిప్రాయానికి తెచ్చేందుకు శాఖా కార్యదర్శి కృషి చేయాలి.

పై పద్ధతుల ద్వారానే శాఖలో ఐక్యతను శాఖా కార్యదర్శి పెంపొందించ గల్గుతాడు. శాఖా కార్యదర్శి ముఖ్యమైన బాధ్యత శాఖా సభ్యులను ఉత్సాహపరచి, పనికి పురికొల్పడం. కొందరు శాఖా కార్యదర్శులు శాఖలో అనైక్యత పెంచేందుకు తోడ్పడుతుంటారు. శాఖా కార్యదర్శి ఐక్యపరిచే వాడుగా వుండాలి తప్ప చీలిక చేసే వాడుగా ఉండరాదు.

శాఖలో స్వచ్ఛంద క్రమశిక్షణ, అభివృద్ధి సాధించేటట్లు శాఖా కార్యదర్శి చూడాలి. సభ్యులు క్రమశిక్షణతో వ్యవహరించేలా చూడాలి. ఉల్లంఘించిన వారిపట్ల ఉదారంగా వ్యవహరించకూడదు. వారిలోపాన్ని సరిచేయాలి. అలాంటి విషయాలను పై కమిటీ దృష్టికి తేవాలి. తాను క్రమశిక్షణను పాటిస్తూ సభ్యులకు ఆదర్శంగా

వ్యవహరించాలి. శాఖ సభ్యులు కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలకునుగుణంగా నడుచుకునేట్లు చూడడం కార్యదర్శి బాధ్యత. శాఖలో విమర్శ అత్యవసరం పాటించబడేట్లు ప్రోత్సహించాలి.

శాఖలను పనిచేయించడంలోనూ, అవి జయప్రదంగా తన కర్తవ్యాలను నిర్వహించేటట్లు చేయటంలోనూ, శాఖా కార్యదర్శుల బాధ్యత చాలా కీలకమైనది. శాఖలను సమావేశపర్చడంలోనూ, సరైన అజెండా తయారు చేయడంలోనూ, సమావేశాన్ని “బిజినెస్ లైక్” గా నిర్వహించడంలోనూ, సభ్యులు సమావేశాలకు హాజరయ్యేలా చేయడంలోనూ, వారినుండి లెవీ సక్రమంగా వసూలు చేయడంలోనూ, వారికి పనికేటాయించడంలోనూ, వారి పనిని తనిఖీ చేయడంలోనూ, శాఖను ఐక్యంగా వుంచడంలోనూ, సభ్యులు క్రమశిక్షణ పాటించేటట్లు చేయడంలోనూ, శాఖా కార్యదర్శి కృషి ముఖ్యం. పై పనులను ఏ శాఖా కార్యదర్శి సక్రమంగా నిర్వహిస్తున్నారో, ఆ శాఖలు బాగా నడుస్తున్నాయి.

అందువలన శాఖా కార్యదర్శులు తమ స్థాయిని పెంచుకోవాలి. పై కమిటీలు వారికి తర్ఫీదు నివ్వాలి.

1984లో కామ్రేడ్ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య “శాఖా కార్యదర్శుల పని విధానం, ప్రశ్నలు సూచనలు” అన్న చిన్న పుస్తకం రాశారు. దానిలో శాఖను ఎలా నడపాలి? వివిధ ప్రజా సంఘాల సమస్యలేమిటి? వాటిలో సభ్యులు ఎలా పనిచేయాలి? తమ పరిధిలోని రాజకీయ, సాంఘిక పరిస్థితిని ఎలా అధ్యయనం చేయాలి? బహిరంగ సభలను ఎలా ఏర్పాటు చేయాలి? ఊరేగింపులను ఏ విధంగా నడపాలి? సభలలో ఉపన్యాసాలు ఎలా ఇవ్వాలి? నివేదికను ఏ విధంగా తయారు చేయాలి? వంటి విషయాలన్నీ వివరంగా ప్రస్తావించారు. శాఖా కార్యదర్శులు ఆ పుస్తకాన్ని చదవాలి. అంతే కాక తమ స్థాయిని పెంచుకొనేందుకు కార్యదర్శులు నిరంతరం స్వయంకృషి చేయాలి. అప్పుడే పార్టీ నిర్మాణానికి ప్రాథమిక సంస్థ అయిన శాఖ సమర్థవంతంగా నడుస్తుంది. పార్టీ అభివృద్ధికి దోహదం చేస్తుంది.

అసోసియేటెడ్ శాఖలు

ప్రతిపార్టీ సభ్యుడు ఒక వృత్తి శాఖలో సభ్యుడుగా వుంటారు. అంతేకాక నివాస ప్రాంతంలోని శాఖలో అసోసియేటెడ్ సభ్యుడుగా చేరతాడు. నివాస ప్రాంతాలలోని స్థానిక సమస్యలపై కూడ ప్రజలను సమీకరించేందుకు ఇది అవసరం. ప్రతి శాఖా కార్యదర్శి, శాఖలోని సభ్యులు నివాసప్రాంతంలో పనిజేసేట్లు కృషి చేయాలి.

ప్రాక్షన్ కమిటీలు - సబ్ కమిటీలు

ప్రాక్షన్లు, ప్రాక్షణ్ కమిటీలు, ఫ్యాక్షరీ కమిటీలు, సబ్ కమిటీల గురించి

1974లో కేంద్ర కమిటీ “పార్టీ-ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలు” అనే ప్రత్యేక తీర్మానం చేసింది. అందులో వాటి ఏర్పాటు, పనివిధానం ఉద్దేశ్యం గురించి వివరించడం జరిగింది. వివిధ ఇతర తీర్మానాలలో కూడా వివరించడం జరిగింది.

క్రింద ఉటంకించబడిన తీర్మానాలలోని భాగాలు ప్రాక్షును, ప్రాక్షన్ కమిటీలు, సబ్ కమిటీల ప్రాధాన్యతను తెలుపుతాయి.

1967 “నిర్మాణరంగంలో పార్టీ కర్తవ్యాలు” తీర్మానం నుండి :

“ట్రేడ్ యూనియన్లు, ఇతర ప్రజాసంఘాలలో పనిచేసే మన కార్యకర్తలకు విధానాలను రూపొందించడం, గైడెన్సులలో వర్గ సామరస్య, రివిజనిస్టు దృక్పథం పార్టీ పాత్రను నిరాకరించేందుకు దారితీసింది. దీని ఫలితంగా ఆయా స్థాయి పార్టీ కమిటీలతో సంబంధం లేకుండా, టి.యు., ఇతర ప్రజా సంఘాల నాయకులు స్వతంత్రంగా వ్యవహరించేందుకు దారితీసింది. స్వంత నిర్ణయాలు తీసుకొంటున్నారు. నిర్దిష్టమైన మార్గదర్శకత్వం వహించడం ద్వారా, ట్రేడ్ యూనియన్ ఇతర ప్రజాసంఘాల నిర్మాణ సమస్యలపై మరింత కేంద్రీకరించడం ద్వారా ఆచరణలో పార్టీ పాత్రను పునరుద్ధరించాలి”.

ఈ వర్గ సామరస్య దృక్పథం మూలంగానే కమ్యూనిస్టు ప్రాక్షున పని కూలిపోయింది. ప్రాక్షున పనిచేస్తున్న చోటకూడా అవి కేవలం యూనియన్ ఎన్నికలు ఆఫీసు బేరర్లను ఎన్నుకోవడం, రోజువారీ సమస్యలు మాత్రమే చర్చిస్తున్నాయి. కార్మికులలో రాజకీయ, సిద్ధాంత ప్రచార కార్యక్రమాలు, పార్టీలో వారిని చేర్చుకోవడం, వారికి మార్క్సిజం-లెనినిజంలో తర్ఫీదు ఇవ్వడం వంటివి చాలా అరుదుగా చర్చిస్తున్నారు. ట్రేడ్ యూనియన్లు రోజువారీ పనుల్లో మార్గదర్శకత్వం వహించడం, కార్మికవర్గ ప్రజాస్వామిక తీరులో ట్రేడ్ యూనియన్లు పనిచేసేలా చూడడం, యూనియన్ నిర్ణయాలను రూపొందించడంలో సాధారణ కార్మికులు చురుకుగా పాల్గొనడం, సమ్మెల సందర్భంలో నిర్దిష్టమైన సూచనలు ఇవ్వడం వంటివి మాత్రమే ప్రాక్షున పని అని అనుకోవడం సరికాదు. ఆర్థికతత్వం ఊబిలోనుండి వారిని బయటకు లాగడం, వారిలో వర్గతత్వం రేకెత్తించడం క్రమేపి వారి రోజువారీ పోరాటాలను సోషలిజం, రాజ్యాధికారం కోసం కార్మికవర్గం సాగించే పోరాటంతో అనుసంధానించడం అనేవి కూడా ప్రాక్షున బాధ్యత. పార్టీ నినాదాలు తమ నినాదాలుగా చైతన్యవంతులు, మిలిటెంట్లు అయిన కార్మికులు భావించే రీతిలో యూనియన్ కార్యకలాపాలను నడపాలి. కార్మికవర్గ మిలిటెంట్లలో ఉత్తమమైన వారిని పార్టీలోకి చేర్చుకునేందుకు కృషి చేయడం ప్రాక్షున బాధ్యత. కార్మికులందరిలోకి పార్టీ సాహిత్యం చేర్చడం, వారు వాటిని చదివే అలవాటు కల్పించడం, మార్క్సిజం-లెనినిజంను అధ్యయనం చేసి ఆచరించేలా తర్ఫీదు ఇవ్వడం

ప్రాక్షన్ బాధ్యత.

పార్టీని ఫ్యాక్టరీ ప్రాతిపదికపై నిర్మించినపుడే ఇది సాధ్యమవుతుంది. ప్రతిపార్టీ సభ్యుడు ఏదో ఒక యూనియన్‌లో పనిచేసేలా చూస్తేనే వీలవుతుంది. ఒక యూనియన్‌లో వున్న పార్టీ సభ్యులను, జనరల్ కౌన్సిల్, కార్యవర్గాలలో వుండే పార్టీ సభ్యులను సౌలభ్యమైన రీతిలో ప్రాక్షన్లుగా నిర్మించాలి. ఈ ప్రాక్షన్లు నిర్మించాలి. ఈ ప్రాక్షన్లు ప్రాక్షన్ కమిటీలు లేదా సబ్ కమిటీ సూచనల మేరకు పనిచేయాలి. ప్రాక్షన్ కమిటీలు లేదా సబ్ కమిటీలలో అభివృద్ధి అయిన ట్రేడ్ యూనియన్‌లలోని పార్టీ కార్యకర్తలు, ఆ స్థాయి పార్టీ కమిటీ సభ్యులు కలిసి వుండాలి. ఈ అంశాలన్నీ ఆయా స్థాయి పార్టీ కమిటీల ఆధ్వర్యం పనిచేయాలి.

ఈ విధంగా మాత్రమే పార్టీ అభివృద్ధి అవుతుంది. ట్రేడ్ యూనియన్‌కు, కార్మికోద్యమాలకు నాయకత్వం వహిస్తుంది. ఆచరణలో వర్గ సంఘాలలో అత్యున్నత రూపంగా నిలుస్తుంది. ఇది అన్ని రంగాలలో పార్టీ కార్యకలాపాలకు వర్తిస్తుంది”.

1974 “పార్టీ - ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలు” తీర్మానం నుండి :

“.....ఆ ప్రజాసంఘంలో పార్టీ కమిటీల నిర్ణయాలను అమలుపరిచేందుక తీసుకోవలసిన అన్ని చర్యలను ప్రాక్షన్ కమిటీ తీసుకుంటుంది. ఆ ప్రజాసంఘం, ఎదుర్కొనే అన్ని ముఖ్యమైన అంశాల విషయంలోను ప్రాక్షన్ సభ్యుల అభిప్రాయాలను సేకరించి ఆయా పార్టీ కమిటీలకు నివేదిస్తుంది. కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాలలో ముఖ్యమైన అంశాలమీద అక్కడిక్కడే నిర్ణయాలు తీసుకోవలసి వచ్చినపుడు ప్రాక్షన్ కమిటీలే అట్టి నిర్ణయాలను తీసుకొని ప్రజా ఉద్యమాల అభివృద్ధి కొరకు దోహదపడవలసి వుంటుంది.

“క్రాంత పార్టీ సభ్యులను చేర్చుకొనడం, పార్టీ సాహిత్యం అమ్మకం, కార్యకమాల తర్ఫీదు, అధ్యయనం మొదలగు అంశాల గురించి, సభ్యులు ప్రజా సంఘాలలో తమ బాధ్యతలను ఏ విధంగా నిర్వహిస్తున్నది, వారి రాజకీయ, సైద్ధాంతిక అభివృద్ధి, ప్రజాసంఘాలలోని కార్యకర్తల అంచనా గురించి ఎప్పటికప్పుడు ప్రజా సంఘాలలో పార్టీ సభ్యులనుండి, పార్టీ యూనిట్లనుండి, పార్టీ సబ్ కమిటీలు, ప్రాక్షన్ సరిగా పనిచేసేటట్లు చూడాలి.....”

“పార్టీ పొలిట్ బ్యూరోలోను, కేంద్ర కమిటీలోను, లేదా రాష్ట్ర జిల్లా స్థాయిలలోను వివిధ ప్రజాసంఘాలను నడిపేందుకు ఏర్పాటు చేయబడిన పార్టీ సబ్ కమిటీలు ఆయా రంగాల సమస్యలపై ప్రత్యేకంగా అధ్యయనం చేస్తాయి. వీటిలోని పార్టీ శాఖలో ప్రాక్షన్ కమిటీల కార్యకలాపాలను సమన్వయపరుస్తాయి. ఈ సబ్ - కమిటీలు తమకు సంబంధించిన పార్టీ కమిటీలకు ఎప్పటికప్పుడు తమ కార్యకలాపాలను

నివేదిస్తూ ఉండాలి”.

1982 - పదకొండవ అఖిల భారత మహాసభ రాజకీయ నిర్మాణ నివేదిక నుండి :

సమన్వయం చేయబడిన సిద్ధాంత, నిర్మాణ కృషి రాష్ట్ర కమిటీ, జిల్లా తదితర పార్టీ కమిటీలకు పరిమితం అయితే సరిపోదు. పార్టీ యొక్క ప్రాక్షన్లు, సబ్ - కమిటీలు ఆ పని చేయాలి. ఆ స్థాయిలోని పార్టీ కమిటీల ప్రత్యక్ష గైడెన్స్ కింద జరగాలి. కార్మిక సంఘాల, రైతుకూలీ సంఘాల సభ్యులు ప్రధానంగా ఆర్థిక పోరాటం పట్ల ఆసక్తి కలిగివుంటారు. కాని ఈ ప్రజా సంఘాలలో పనిచేస్తున్న పార్టీ సభ్యులు మాత్రం రాజకీయ, సిద్ధాంత పోరాటాల పట్ల ఆసక్తి చూపాలి. ఇతరులకు కూడా ఆసక్తి కలిగించాలి. అందువలన ప్రజా సంఘాలలో పనిచేసే పార్టీ సభ్యుడు పార్టీయేతర ప్రజాసంఘ సభ్యులను సిద్ధాంత రాజకీయ పోరాటాలలోనికి రాబట్టడం బాధ్యతగా పెట్టుకోవాలి. ఇలా అయితేనే “ప్రాథమిక ప్రజాతంత్ర చైతన్యాన్ని సోషలిస్టు చైతన్యంగా” మార్చేందుకు వీలవుతుంది. సాల్వియా ప్లీనం నివేదిక ఈ విషయాన్ని నొక్కిచెప్పింది.

ప్రాక్షన్, సబ్-కమిటీలను ప్రస్తుతం దురదృష్టవశాత్తూ ఈ దృష్టిలో పనిచేయించడం లేదు. ప్రజలలో పనిచేసే పార్టీ సభ్యులు ఎదుర్కొనే కొన్ని సాంకేతిక, నిర్మాణ సమస్యలను పరిష్కరించే సాధనంగా మాత్రమే వాటిని చూస్తున్నాం. అందువలన పార్టీ నిర్మాణ సూత్రాన్ననుసరించి నిర్వహించవలసిన అసలు బాధ్యతలను ప్రాక్షన్లు, సబ్-కమిటీలు నిర్వహించటంలేదని చెప్పవచ్చు”.

పై వక్కాణింపులనుబట్టి స్థూలంగా ప్రాక్షన్ కమిటీలు, సబ్-కమిటీలు రెండు బాధ్యతలను నిర్వహించాల్సివుందని అర్థమవుతోంది.

1. ప్రజాసంఘాలకు పార్టీ మార్గదర్శకత్వం వహించేటట్లు చేయడం:

ప్రజా సంఘాలపై పార్టీ యొక్క నాయకత్వ పాత్ర, మార్గదర్శక పాత్ర వీటిద్వారా నేర్పబడుతుంది. ఇవి ప్రజా సంఘాలలో పార్టీ నిర్ణయాలను అమలు జరుపుతాయి. ప్రజారంగంలోవచ్చే సమస్యలన్నింటినీ, రోజువారీ కార్యకలాపాల నన్నింటినీ పరిశీలిస్తూ సలహాలు, సూచనలు యిచ్చి నిర్వహిస్తుంది. వీటిని దృష్టిలో పెట్టుకుని పార్టీ సభ్యులంతా ఆయా రంగాలలో పనిచేయాల్సి వుంటుంది.

పార్టీ కమిటీలు ప్రాక్షన్లకు, ప్రాక్షన్ కమిటీలకు ప్రధాన విషయాల, విధాన విషయాలమీద నిర్ణయాలుయిస్తూ, విధానానికి సంబంధించిన వివరాలు రూపొందించుకొనడం, అమలు జరపడం వంటి విషయాలను ప్రజా సంఘాలలోనే ప్రజాతంత్ర చర్చకు వదలివేయాలి.

ఆ రకంగా ప్రజాసంఘాన్ని జేబు సంస్థగా జెయ్యకుండా ప్రాక్షన్, ప్రాక్షన్ కమిటీ ద్వారా తన నాయకత్వ పాత్రను నిర్వహించాలి. ప్రాక్షన్ కమిటీ ఆయా స్థాయిల్లో

పార్టీ సభ్యుల విధులు - శాఖల పని విధానం

వున్న పార్టీ కమిటీల అజమాయిషీలో పనిచేయాలనేది జ్ఞాపకం వుంచుకోవాలి. లేనియెడల పార్టీకి అతీత సంస్థలుగా తయారయ్యే మరో ప్రమాదంలో పడతాయి.

2. ప్రజాసంఘాలలో పార్టీని నిర్మించడం రెండవ కర్తవ్యం

క్రొత్త పార్టీ సభ్యులను చేర్చుకోవాలి. పార్టీని విస్తరించాలి. పార్టీ సాహిత్యం అమ్మాలి. కార్యకర్తలను తర్ఫీదు చేయాలి. సభ్యులు ప్రజాసంఘాలలో తమ బాధ్యతలను ఏ విధంగా నిర్వహిస్తున్నది, వారి రాజకీయ సైద్ధాంతిక అభివృద్ధికి సంబంధించిన నివేదిక పార్టీ కమిటీలకు ఇవ్వాలి.

ప్రజా సంఘాలలో పార్టీని నిర్మించాలంటే ప్రజలలో సైద్ధాంతిక పోరాటం నిర్వహించాలి. ఆయా సంఘాలలోని సాధారణ సభ్యులకు రాజకీయ, సైద్ధాంతిక విషయాలలో ఆసక్తి కలిగించడం, వారిలోనున్న వెనుకబడిన భావాలను తొలగించేందుకు కృషి చేయడం, ఈ కృషిలో పార్టీ సభ్యులు పాల్గొనేటట్లు చేయడం ప్రాక్షన్ కమిటీల ప్రాధాన బాధ్యత. అంటే తమ రంగాలలో జరిగే ఆర్థిక, రాజకీయ పోరాటాలతో సిద్ధాంత పోరాటాన్ని జోడించి పనిచేయడం. అప్పుడే ప్రజల ప్రాథమిక చైతన్యాన్ని సోషలిస్టు చైతన్యంగా అభివృద్ధి చేయగలం. తద్వారా పార్టీని నిర్మించగలం.

ప్రాక్షన్ కమిటీలు, సబ్ కమిటీలు మొదటి బాధ్యతను కొంతవరకు నెరవేర్చగలుగుతున్నాయి. కాని పార్టీని నిర్మించడం, సైద్ధాంతిక పోరాటం చేయడం అనే రెండవ కర్తవ్యాన్ని పట్టించుకోవడం లేదు. దాని కోసం ప్రయత్నం లేదు.

అందువలన ప్రాక్షన్, సబ్ కమిటీ సభ్యులు, ప్రాక్షన్ సబ్ కమిటీలలో పనికి సంబంధించిన పార్టీ సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేయాలి. తమ బాధ్యతలను అర్థం చేసుకుని తమ పని పద్ధతులలో సరైన మార్పులు చేసుకోవాలి. ప్రాక్షన్, సబ్ కమిటీలను సక్రమంగా పనిచేయించాలి.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) ఆంధ్రప్రదేశ్ శాఖా కార్యదర్శుల పని విధానం

(1984లో కా॥ సుందరయ్యగారు వ్రాసిన పుస్తకం)

ప్రశ్నలు - సూచనలు

1. శాఖ పేరు, చిరునామా, ఎన్ని గ్రామాలున్నాయి?
2. శాఖా కార్యదర్శి పేరు?
3. సహాయ కార్యదర్శి పేరు?
4. ఎంతమంది శాఖలో వున్నారు?
5. ఎంత మంది పట్టణ కార్మికులు
6. ఎంతమంది వ్యవసాయ కార్మికుల నుండి
7. ఎంత మంది చిన్న రైతుల నుండి / పేద రైతు, మధ్య తరగతి రైతులు?
8. ఎంతమంది పెద్దరైతుల నుండి / ధనికరైతు, భూస్వామి?
9. ఎంతమంది ఉద్యోగస్తులు, మేధావులు, తదితరులు
ఎ) గత సంవత్సరం పూర్తి పార్టీ సభ్యులలో 'డ్రాప్' అయినవారు ఎందరు / ఎందు డ్రాప్ అయ్యారు? క్యాండిడేట్లలో డ్రాప్ అయిన వారెందరు? ఎందుకని?

చదువు

10. చదువురాని , వ్రాయలేని వారు ఎంతమంది?
11. 10వ తరగతి లోపు చదివి, ఇప్పుడు చదవగల్గి, వ్రాయగల్గిన వారు?
12. స్కూలు ఫైనల్, ఐ.టి.ఐ., పాలిటెక్నిక్ విద్య పూర్తి చేసినవారు, కాలేజి విద్యా పూర్తిచేయని వారు - వీరందరూ కలసి ఎంతమంది?
13. డిగ్రీ, ఆపైన చదివిన వారు?

కుటుంబ పరిస్థితి

14. కుటుంబంలో భార్యా బిడ్డలతో సహా తలకు నెలకు రూ. 500 లోపు వచ్చే వారెంతమంది?
15. నెలకు తలకు రూ. 500-800 మధ్య వచ్చేవారు ఎంత మంది?
16. నెలకు తలకు 800లకు మించి వచ్చేవారు ఎంతమంది?
17. 5 ఏండ్లలోపుగా వున్నవారెంత మంది?
18. 5-10 ఏండ్లుగా వున్న వారెంత మంది?
19. 10-20 ఏండ్లుగా వున్నవారెంతమంది?
20. 20-30 ఏండ్లుగా వున్నవారెంతమంది?
21. 1951 ముందు పార్టీలో వున్న వారెంత మంది?

పార్టీ పత్రికలు, సారస్వతము

22. శాఖకు గ్రంథాలయము వున్నదా?
23. శాఖలో 'వ్రజాశక్తి'ని ఎంత మంది చదువుతున్నారు, లేదా చదివించుకుంటున్నారు?
24. పార్టీ కార్యక్రమము, నిబంధనాపఠి, తీర్మానాలను చదువుకుంటున్న వారెంత మంది?
25. మార్క్సిజం-లెనినిజం మూల గ్రంథాలను చదివిన వారు, చదువుకుంటున్న వారెంతమంది?

పార్టీ పత్రిక, సారస్వత అమ్మకము

26. శాఖలో ఎంతమంది పత్రిక, పార్టీ సారస్వతము అమ్మకంలో పాల్గొంటున్నారు?
27. ఎంతమంది ఇండ్లకు వెళ్ళి ప్రయత్నించారు?
28. ఎన్ని పత్రికలు మీ శాఖ పరిధిలో అమ్మడం లేక చందాదారులుగా చేర్చడం, పెంచడం జరుగుతుంది?
29. ఎన్నిరూపాయల విలువగల పార్టీ తదితర సారస్వతం మీ శాఖ అమ్మినది, అమ్మించడానికి బాధ్యత వహిస్తున్నది?

పార్టీ లెవీ, పార్టీ ఫండ్

30. శాఖ సభ్యులనుండి రావలసిన మొత్తం లెవీ సంవత్సరానికి ఎంత?
31. ఎంత వసూలయినది?
32. శాఖ సభ్యులు ఎంత మంది దళాలుగాగాని, వ్యక్తిగతంగా గాని, పార్టీ నిధి

వసూళ్ళలో పాల్గొన్నారు?

33. శాఖ పరిధిలో వున్న గ్రామాలలో ఎన్నిఇండ్లు వున్నాయి?
34. ఎన్నిఇండ్లకు వెళ్ళి శాఖ సభ్యులు అడిగారు, అడిగిన ఇండ్లు మొత్తం ఇండ్లలో ఎంత శాతము?
35. మొత్తం పార్టీ నిధిని సంవత్సరానికి ఎంత వసూలు మీ శాఖ సభ్యులు చేశారు?
36. ప్రజా సంఘాలకు, ఇతర ప్రజా కార్యక్రమాలకు మీ శాఖ పార్టీ నిధిగాక వసూలు చేసిన మొత్తం ఎంత?
37. శాఖ సమావేశాలు నెలకు ఒకసారైనా సమావేశమవుతూ వుండాలి. అంతకు తక్కువ కాకుండా సమావేశము కావాలి. అలా అవుతున్నారా?
38. సభ్యులందరూ హాజరయ్యేటట్లు చూస్తున్నారా?
39. సంవత్సరంలో సగం మీటింగులకు అనుమతి లేకుండా హాజరుకాని వారిని పార్టీ సభ్యత్వాన్ని నుండి తొలగించాలి అలా చేశారా?

ఎ) శాఖ సభ్యులు : పార్టీ సమావేశాలలోగాని కార్యక్రమాలలోగాని ఎన్ని పనిరోజులు పాల్గొన్నారు.

పనిరోజు అంటే : రోజుకు 1 గంట చొప్పున వారం రోజులుపాటు పనిచేస్తే 1 పనిరోజు క్రింద లెక్క. అలా మొత్తం సభ్యులు చేసిన కాలాన్ని లెక్కగట్టి, మొత్తం పని రోజులుగా లెక్కగట్టాలి.

శాఖా సమావేశాలలో ఎజెండా

40. గత శాఖ సమావేశంలో తీసుకున్న నిర్ణయాలు, వ్యక్తులకిచ్చిన పనులు పూర్తి చేసినది లేనిది సమీక్షించుకోవాలి.
 - పై కమిటీల నుండి పిలుపులు, సర్దుబాట్లను చర్చించి అమలు జరపడానికి తగిన కార్యక్రమాన్ని రూపొందించుకోవాలి. పై కమిటీ ఆదేశాలకు, సర్దుబాట్లలో ఏమయిన మార్పులు కావాలంటే తగు సూచనలు చేసి పంపించాలి. ఎంత వరకు అమలు జరపగల్గినది, ఆ శాఖ అచ్చటి పరిస్థితిని బట్టి నిర్ణయించుకోవాలి. పై కమిటీని తగు సలహాల కోసం అడగాలి. గ్రుడ్డిగా అనుసరించకూడదు. పై కమిటీ నుండి మార్పులు వచ్చే లోపల వీలయినంత వరకు అమలు జరపాలి.
 - పై కమిటీ పిలుపులు, ఆదేశాలు గాక ఎదుర్కొంటున్న స్థానిక సమస్యలను చర్చించి, తగిన కార్యకలాపాలు చేపట్టాలి.

- తమ ప్రాంతంలోని వివిధ రాజకీయ పార్టీల ధోరణి, వారిని ఏ రీతిగా కలుపుకురావడానికి సాధ్యమవుతుందో చర్చించుకోవాలి.
- దేశీయ రాజకీయ పరిణామాల మీద, అంతర్జాతీయ పరిణామాల మీద కూడా శాఖ రియాక్టు అయి చర్చించి , అవసరమైన ప్రచార ఆందోళన, సానుభూతి, సౌహార్ద్ర కార్యక్రమాలు చొరవతో చేపట్టాలి.

ఈ కార్యక్రమాలన్నీ చేయడానికి ఒక మూర్తి రోజు 8 గంటల సమావేశముండాలి. ఒకే రోజు చేయలేకపోతే మరో వారము. 10రోజుల తర్వాతనయినా తిరిగి శాఖ సమావేశమై చర్చించి ఎజెండా పూర్తిచేయాలి.

పై కమిటీలకు తమ కార్యకలాపాల గూర్చి రిపోర్టు మూడు నెలలకొకసారియినా పంపాలి. పత్రికకు ప్రజా ఉద్యమ కార్యకలాపాలు గూర్చి ఎప్పటికప్పుడు పంపాలి.

పార్టీ - ప్రజా సంఘాలు, ప్రజా సమస్యలు
వ్యవసాయ కార్మిక రంగం

1. మీ శాఖలో ఎంతమంది ఈ రంగంలో పని చేస్తున్నారు?
2. నెలకు సగటున ఒక్కొక్కరు ఎన్ని రోజులు కార్యక్రమములో పాల్గొంటున్నారు?
3. మొత్తము ఎన్ని పని రోజులు నెలకు మీ శాఖ ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్నది?
4. తీసుకున్న సమస్యలు?
 - ఇండ్ల స్థలాలు, అచ్చట పరిశుభ్రత, రోడ్లు, త్రాగేనీరు, దీపాలు
 - బంజరు భూములు
 - కౌలు భూములు, సీలింగు భూములు
 - కూలి రేట్లు
 - బిడ్డలకు చదువు, ఆటలు
 - వైద్య సదుపాయాలు
 - స్త్రీలకు సౌకర్యాలు
 - సాంఘిక సమాన హక్కులు
 - ఉపాధికల్పన
 - నిరుద్యోగ భృతి
 - వృద్ధాప్య పెన్షన్లు
 - జీవితావసర వస్తువుల సరఫరా
 - భూస్వాముల, అధికారుల, పెత్తందార్ల దౌర్జన్యాలకు ప్రతిఘటన

- వయోజన పాఠశాలలు
5. సంఘ సభ్యత్వం :
- శాఖలో ఎంతమంది దళాలుగా గాని, వ్యక్తిగతంగాగాని వ్యవసాయ కార్మిక సంఘంలో సభ్యులను చేర్చిస్తున్నారు?
 - తమ పరిధిలోని వ్యవసాయ కార్మికుల ఇండ్లకు ఇంటింటికి తిరిగి సభ్యులను చేర్పించారా? ఎంత శాతము ఇండ్లకు వెళ్లారు.
 - ఎంతమందిని సంఘ సభ్యులుగా చేర్పించారు?
 - అందులో స్త్రీలు
 - చేరేటప్పుడు ఏమి ప్రశ్నలు, అభ్యంతరాలు వచ్చాయి. వాటికి ఏమి సమాధానం చెప్పారు.
 - గ్రామ కమిటీలు లేదా గ్రామ సముదాయాలను ఏర్పరచినారా?
 - అందులో పార్టీ సభ్యుల సంఖ్య, ఇతరుల సంఖ్య
6. రైతులు తదితర మిత్రవర్గాలతో సంబంధాలు, ఐక్య కార్యవరణ
- మీరు తీసుకున్న సమస్యలలో రైతులను తదితరులను కలుపుకు రావడానికి వారి తోడ్పాటు సంపాదించడానికి కృషి చేస్తే ఎంత మంది రైతులు తదితర కుటుంబాల వారు మిమ్ములను బలపర్చినారు. ఎంతమంది తటస్థంగా వున్నారు.
 - రైతులు, తదితర మిత్రవర్గాలు ఏయే సమస్యల మీద మీరు మన సంఘ సభ్యులను, వ్యవసాయ కార్మికులను ఎంతమందిని సమీకరించి తోడ్పడ్డారు. అదొక పద్ధతి ప్రకారం చేస్తున్నారా, సంవత్సరంలో ఎన్ని సార్లు అలా చేయగలిగారు.
7. వివిధ రాజకీయ పార్టీల పలుకుబడిలోగాని, వివిధ కుల సంఘాలలోగాని వున్న వారిని, ఒక సమస్యమీదగాని, సమస్యలమీదగాని కలుపుకు రావడానికి ఏమి కృషి చేశారు? ఎంత వరకు జయప్రదమయ్యారు?

రైతు రంగం

1. మీ శాఖలో ఎంత మంది యీ రంగంలో పనిచేస్తున్నారు.
2. నెలకు సగటున ఒక్కొక్కరు ఎన్నిరోజులు కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్నారు?
3. మొత్తము ఎన్ని పనిరోజులు నెలకు మీ శాఖ రైతు కార్యకలాపాలలో పాల్గొంటున్నది?
4. తీసుకుంటున్న సమస్యలు
 - రైతు పండించే పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు, కనీస ధరలు, పంట కళ్ళాలలో

గ్యారంటీ, గిడ్డంగి సౌకర్యాలు

- పంటలకు, పశువులకు భీమా పథకం
- అధిక పన్నులకు వ్యతిరేకత, పేద రైతులకు మినహాయింపు
- నీటిపారుదల, మురుగుపోవు సౌకర్యాలు
- వ్యవసాయానికి అవసరమైన ఎరువులు, తెగుల్లమందులు, మంచి విత్తనాలు, పనిముట్లు చౌకరేట్లకు సరఫరా
- చౌకరేటుకు పరపతి సౌకర్యాలు, అధిక వడ్డీలకు వ్యతిరేకత, అప్పులబాధ
- అధికారుల, భూస్వాముల దౌర్జన్యాలకు, లంచగొండితనానికి ప్రతిఘటన
- రహదారి, రవాణా సౌకర్యాలు
- జీవితావసర వస్తువులు, వ్యవసాయ పరికరాలు చౌకరేట్లకు సరఫరా
- ఉపవృత్తులు తీరిక కాలంలో పూర్తి పనికి ఏర్పాటు

5. సంఘ సభ్యత్వం :

- శాఖలో ఎంతమంది దళాలుగా గాని, వ్యక్తిగతంగా గాని రైతు సంఘం సభ్యులను చేర్చిస్తున్నారు.
- తమ పరిధిలో ఎన్ని రైతులిండ్లు వున్నాయి. వాటిలో ఎన్నింటికి వెళ్ళి సభ్యులను చేర్పించడానికి ప్రయత్నించారు.
- ఎంతమందిని సంఘ సభ్యులుగా చేర్పించారు.
- అందులో స్త్రీలు
- సభ్యత్వము చేర్చేటప్పుడు వచ్చిన చిక్కులు, సందేహాలు, ప్రశ్నలు, వాటికి ఇచ్చిన సమాధానాలు.
- గ్రామ కమిటీలు ఏర్పాటు చేశారా? అందులో పార్టీ సభ్యులు ఎంత మంది? ఇతరులు ఎంతమంది?

6. ఐక్య కార్యచరణ, ఇతర వర్గాల వారి పోరాటాలకు తోడ్పాటు

- రైతుల సమస్యలు తీసుకున్నప్పుడు ఇతర గ్రామీణ ప్రజల తోడ్పాటుకు చేసిన కృషి
- ముఖ్యంగా వ్యవసాయ కార్మికుల సహకారము సాధించడానికి చేసిన కృషి
- వ్యవసాయ కార్మికుల సమస్యలపై పోరాటాలకు రైతాంగాన్ని ఎంత వరకు సమీకరించగలిగారు? కృషి చేశారా?
- వివిధ రాజకీయ పార్టీల పలుకుబడిలోగాని, వివిధ కుల సంఘాలలో వున్న వారినిగాని ఒక సమస్యమీదగాని, సమస్యలమీద గాని కలుపు

రావడానికి ఏమి కృషి చేశారు? ఎంత వరకు జయప్రదమయ్యారు.

యువజన రంగం

1. మీ శాఖలో ఎంతమంది ఈ రంగంలో పనిచేస్తున్నారు?
2. నెలకు సగటున వారు ఎన్నిరోజులు కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్నారు?
3. మొత్తం ఎన్ని పనిరోజులు నెలకు మీ శాఖ యువజన కార్యకలాపాలలో పాల్గొంటున్నది?
4. తీసుకుంటున్న సమస్యలు
 - ఆటల కార్యక్రమము, దేహదారుఢ్యం కొరకు నడక, పరుగు, దూకడం, ఎత్తు ఎగరడము, ఈత, కవాతు
 - ఆత్మరక్షణ పద్ధతులలో శిక్షణ
 - విద్య, వైజ్ఞానిక కళా కార్యకలాపాలు
 - వయోజన విద్య, గ్రంథాలయాలు, రాత్రిపాఠశాలలు
 - ప్రజలు ఇబ్బందులు పడకుండా సాగించే సహాయ కార్యక్రమాలు, వరద, అగ్ని ప్రమాదము, పండుగలు, తిరునాళ్ళు, రద్దీ సందర్భాలలో అరాచకశక్తుల నుండి ప్రజలకు రక్షణ
 - ముసలి వారికి చిన్న బిడ్డలకు తోడ్పాటు
 - స్త్రీల మర్యాదకాపాడే చర్యలు, వారికి రక్షణ, గౌరవంగా, భద్రంగా సమానంగా పనిచేసుకోవడానికి చర్యలు, వారిపై అత్యాచారాలు జరగనివ్వకుండా చర్యలు
 - ప్రతి యువజన సంఘ సభ్యుల వ్యక్తిగత ప్రవర్తన, బుద్ధిమంతుడు, నీతిమంతుడు, సత్ ప్రవర్తన గలవాడని ప్రజలచే ఆదరణ పొందడానికి కృషి
 - మూఢాచారాలు, మూఢ నమ్మకాలు, దురాచారాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రచార కార్యక్రమం.
 - జూదము, త్రాగుబోతు తనము, పదుపువృత్తి వగైరా దుర్వ్యసనాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజా సమీకరణ
5. వ్యవసాయ కార్మికుల మధ్య వారి సమస్యలపై వారి సంఘ నిర్మాణంలో కృషి రైతుల సమస్యలు, వారి సంఘ నిర్మాణంలో కృషి వ్యవసాయ కార్మిక, రైతు తదితర ప్రజల పోరాటాలకు కృషి
6. వలంటీరు దళ నిర్మాణము, తర్ఫీదు, శిక్షణ
7. ప్రజాతంత్ర సమస్యలు, ప్రచారాందోళన, కార్యక్రమాలలో పాల్గొనడం, ప్రదర్శనలు ఊరేగింపులు
8. జాతీయ అంతర్జాతీయ సమస్యలపై కృషి

9. యువజన సంఘ నిర్మాణము

- దళాలుగాగాని, వ్యక్తిగతంగాగాని ఎంత మంది యువకులను ఇంటింటికి తిరిగి ప్రజాతంత్ర యువజన సంఘంలో సభ్యులుగా చేర్చిస్తున్నారు?
- ఎన్ని ఇండ్లకు వెళ్ళినారు, ఎంత మంది సభ్యులను చేర్చించారు?
- ఎంత మందిని సంఘ సభ్యులుగా చేర్చించారు?
- గ్రామ కమిటీలను ఏర్పరచినారు, అందులో పార్టీ సభ్యులెంతమంది / ఇతరులు ఎంత మంది?
- ఐక్యకార్యాచరణ, తమ సమస్యలపై కృషి చేసేటప్పుడు, ఇతర రాజకీయ పార్టీల పలుకుబడిలో వున్న యువకులను కలుపుకోవడానికి కృషి చేస్తున్నారా? దాని ఫలితాలు.
- తమ సమస్యలకు మద్దతు ఇతర ప్రజాసంఘాల నుండి ఇతర ప్రజల నుండి సంపాదించుకోవడానికి కృషి చేస్తున్నారా?

మహిళా రంగం

1. శాఖ సభ్యులు తమ ఇండ్లలోని స్త్రీలను వ్యవసాయ కార్మిక, రైతు సంఘాలలో సభ్యులుగా చేర్పించడానికి ఎంత మంది కృషి చేస్తున్నారు.
2. ఎంతమందిని అలా చేర్పించగలిగారు.
3. ఎంతమంది తమ ఇండ్లలో స్త్రీలను ప్రజాతంత్ర మహిళా సంఘాలలో సభ్యులుగా చేర్పించడానికి ప్రయత్నించారు. ఎంతమందిని చేర్పించగలిగారు.
4. స్త్రీలు వారి సంఘ కార్యకలాపాలలో పాల్గొనడానికి, వూరేగింపులు, ప్రజాతంత్ర రాజకీయ కార్యక్రమాలకు, బహిరంగ సభలకు వెళ్ళడానికి ఏర్పాట్లు ఎంత మందికి పార్టీ శాఖ సభ్యులు చేస్తున్నారు? అవసరమైనప్పుడు ఇంటిపనుల బాధ్యత తాముగాని, మరొకరెవరైనా అప్పజెప్పుకున్నారా?
5. శాఖ పరిధిలోని గ్రామాలలో మహిళా సంఘానికి సభ్యులను చేర్పించడానికి ఆయా వర్గ సంఘ సభ్యులను ఎంతమంది, ఎన్ని ఇండ్లలోని వారిని ప్రోత్సహించడానికి ఎంత శాతము ఇండ్ల వారితో మాట్లాడినారు.
6. మొత్తం మీ పరిధిలోని గ్రామాలలో ఎంతమందిని ప్రజాతంత్ర మహిళా సంఘంలో సభ్యులుగా చేర్పించగలిగారు.
 - ఎంతమందిని వ్యవసాయ కార్మిక సంఘంలో చేర్పించగలిగారు.
 - ఎంతమందిని రైతు సంఘంలో చేర్పించగలిగారు.
7. స్త్రీల సమస్యలు
 - బాలికల్లో నిరక్షరాస్యత తొలగించడం

- మాధ్యమిక విద్య వరకైనా (10వ తరగతి) చదువుకు ఏర్పాట్లు
 - స్త్రీలకు ప్రత్యేక క్లబ్బులు, తీరిక సమయాలలో కలుసుకొని చదువుకోవడానికి గ్రంథాలయాలు లేదా ఏదైనా వృత్తులు నేర్చుకోడానికి తగిన ఏర్పాట్లు.
 - స్త్రీలు పనిచేసుకుంటున్నప్పుడు, తమ బిడ్డలను పరిరక్షించడానికి అవసరమైన క్రెచీలు వసతి గృహాలు
 - గర్భిణీ స్త్రీలకు తగిన సలహా కేంద్రాలు, వైద్య సదుపాయాలు ఇచ్చే మంత్రసాని, ప్రాథమిక వైద్య కేంద్రాలు.
 - చంటిబిడ్డలకు అవసరమైన వైద్య సదుపాయలందించే కేంద్రాలు
 - పోషక ఆహార వస్తువుల సరఫరా.
 - స్త్రీలకు ఇండ్లలోనూ, లేదా గ్రామంలో అందుబాటులో వుండేటట్లు మరుగుదొడ్లు, శుభ్రమైన ఇండ్లు, దీపాలు.
 - ఇంటి పనులు భారము తగ్గించడానికి దగ్గరలో జీవితావసర వస్తువులు చౌకగా సరఫరా చేసే ఏర్పాట్లు
 - ఇంట్లో వంటపని తేలిక జేసుకోవడానికి అవసరమైన వంటచెరకు, కిరసనాయిల్, గ్యాస్ పొయ్యిలు వగైరా సరఫరా. ఒక పూట వంటలో రెండు మూడు పూటల భోజన ఏర్పాట్లు చేసుకొని, స్త్రీ పై భారము తగ్గించడం, ఆ వంట, వంటసామాగ్రి పరిశుభ్రతలో స్త్రీకి తోడ్పడము.
 - పిల్లల పెంపకములో తోడ్పడడం.
8. పరస్పర గౌరవ ఆదరాభిమానాలు, స్త్రీపురుషులకు సమాన హక్కులు
- వివాహము స్త్రీ పురుషుల మధ్య సమాన గౌరవము, అభిమానము, పరిచయం, అనురాగము మీద ఆధారపడి వుండాలి.
 - ఇష్టములేకపోతే ఏ కారణం చేతనయినా కలసి జీవించలేకపోతే బలవంతంగా భార్యా భర్తలుగా పైకి వుండి ఎవరిదారిన వారు వ్యవహరించడం కన్నా, స్వేచ్ఛగా విడాకులిచ్చుకుని తమ ఇష్టము వచ్చిన వారితో కలసి తిరిగి దాంపత్య జీవితము కొనసాగించవచ్చు.
 - వివాహము, విడాకులు ఇద్దరికి సమానహక్కులుండాలి. విడిపోయిన తర్వాత స్త్రీ కూడా పునర్వివాహం చేసుకోవడం న్యాయం.
 - స్త్రీకి పురుషునితో పాటు తండ్రి ఆస్తిలో సమభాగము వుండాలి. విడాకులిచ్చుకున్న స్త్రీకి పోషణకు భర్త ఆస్తిలో తగు భాగము రావలసి వుంటుంది. బిడ్డలు సామాన్యంగా తల్లి రక్షణలో వుండాలి. వారికయ్యే

ఖర్చులు (పురుషుడు / తండ్రి) భరించాలి.

9. స్త్రీకి ఉద్యోగావకాశాలు.

- స్త్రీలు కూడా పురుషునితో పాటు సమానంగా వృత్తులలో, ఉద్యోగాలలో ఆర్థిక సంపదలో సమాన హోదాకు హక్కుకు అవకాశాలుండాలి.
- సమాన పనికి సమాన జీతము
- స్త్రీ కూడా పురుషునివలె ఆర్థిక, సామాజిక, వైజ్ఞానిక, రాజకీయ జీవితంలో పాల్గొనాలి. సమానావకాశాలుండాలి. అలా సోషలిస్టు సమాజంలోనే సాధ్యమౌతుంది. అప్పుడే మానవజాతి మహోన్నత స్థాయికి అభివృద్ధి చెందుతుంది.

10. మహిళా సంఘ సభ్యత్వము

- శాఖ పరిధిలో వున్న గ్రామాలలో ఎన్నిఇండ్లకు వెళ్ళి మహిళా సంఘంలో సభ్యత్వము చేర్పించారు.
- అలా చేర్పించడానికి శాఖా సభ్యుల ఇండ్ల నుండి, ఎంతమంది ఇండ్లనుండి, ఎంతమంది దళాలుగాగాని, వ్యక్తిగతంగాగాని వెళ్ళి కృషి చేసారు.
- ఎంతమందిని సభ్యులుగా చేర్పించగలిగారు.
- నెలకు ఈ మహిళా సంఘాల సమావేశాలకు ఎంతమందిని తీసుకుపోగలుగున్నారు.
- స్త్రీల సమస్యల మీదగాని లేదా ప్రత్యేక రాజకీయ సమస్యపై మీ శాఖ పరిధిలో గాని జిల్లా రాష్ట్ర పరిధిలోగాని జరిగే ప్రదర్శనలకు, సమావేశాలకు మీ శాఖ ప్రాంతం నుండి ఎంతమంది పంపించ గలుగుతున్నారు.
- గ్రామ కమిటీలు ఏర్పరచినారా? అందులో పార్టీ సభ్యులెందరు, ఇతరులు ఎంతమంది?

11. స్త్రీలు వర్గపోరాటాలు, ప్రజాతంత్ర పోరాటాలు

- పురుషులతో పాటు, ప్రతివర్గ పోరాటంలోనూ, ప్రతి ప్రజాతంత్ర పోరాటంలో, ప్రతి ప్రదర్శనలో స్త్రీలు కూడా పాల్గొనేటట్లు కృషి చేయాలి.
- అలా చేస్తున్నప్పుడు ప్రతి నెలా లేదా ప్రతిమాడు నెలలకయినా ఎన్ని ప్రదర్శనలలో పోరాటాలలో పురుషులతో పాటు సమానంగా గాని లేదా ఎంత శాతం పాల్గొన్నది వివరించాలి.
- వివిధ తరగతులలోని స్త్రీలను వారికి సంబంధించిన ఒక సమస్య మీద కలుపుకురావడానికి చేసిన కృషి, వచ్చిన చిక్కులు, సాధించిన విజయాలు.

12. స్త్రీలపై ఆత్యాచారాలను అరికట్టాలి.

- శాఖా పరిధిలోని గ్రామాలలో స్త్రీలపై వారి వారి ఇండ్లలోగాని, బహిరంగ స్థలాలలోగాని జరిగే అన్యాయాలను బట్టబయలు చేసి స్త్రీ మర్యాద ఆత్మగౌరవాన్ని పరిరక్షించడానికి ఏమి కృషి చేశారు?
- స్త్రీ తన్ను తాను రక్షించుకోవడానికి కావలసిన ఆత్మ విశ్వాసము, శారీరక శిక్షణ ఏర్పాట్లు ఎంతమందికి ఇవ్వగలిగారు.

విద్యార్థి రంగం

1. మీ శాఖ పరిధిలో వున్న వున్నత పాఠశాలలు (8-10 తరగతులలోని వారు), జూనియర్ కాలేజీలు, ఐ.టి.ఐ పాలిటెక్నిక్లు, పాఠశాలలు, డిగ్రీ కళాశాలలో ఎంతమంది విద్యార్థులలో మన శాఖ సభ్యులు పనిచేస్తున్నారు.

- మన కుటుంబాలలోని వారిని, మనము నడుపుతున్న ప్రజాసంఘాలలోని వారి కుటుంబీకులకు విద్యార్థి సంఘాలలో సభ్యులుగా చేర్పించడానికి కృషి చేస్తున్నారా?
- వచ్చిన చిక్కులు, అధిగమించడానికి చేసిన కృషి, ఆఖరకు ఎంతమందిని చేర్పించారు?
- ఎన్ని హైస్కూళ్ళలో విద్యార్థి కమిటీలను ఏర్పరిచినారు?
- ఎంతమంది విద్యార్థులలో ఎంతమంది యస్ ఎఫ్ ఐ సభ్యులుగా చేరినారు?
- ఎన్ని డిగ్రీ యూనివర్సిటీ కాలేజీలలో యస్.ఎఫ్.ఐ కమిటీలను ఏర్పరిచినారు?
- ఎంతమంది విద్యార్థులలో ఎంతమందిని సంఘ సభ్యులుగా చేర్పించారు?

2. తీసుకుంటున్న సమస్యలు :

- అదనపు విద్యావకాశాలు
- సెకండరీ విద్యను 15 ఏండ్ల వరకు ఉచితంగా, నిర్బంధంగా నేర్పాలి. మొదటి మెట్టుగా 7, 8వ తరగతి వరకు (5-12 ఏళ్ళ మధ్య) 12-15 మధ్య వృత్తి విద్యతో పాటు జీవనోపాధి కల్పన లేదా 8-10 తరగతుల చదువు.
- హాస్టల్ వసతి, ఆర్థికంగా వెనుకబడిన వారికి స్కాలర్ షిప్పులు.
- మాతృ భాషలోనే అన్ని స్థాయిల్లో విద్యాభోధన, ప్రాథమిక విద్య అనంతరం రెండవ భాష ఇంగ్లీషు లేదా హిందీ లేదా మరోభాష ఖచ్చితంగా నేర్పాలి.
- 7వ తరగతి లేదా 10వ తరగతి, పాలిటెక్నిక్లు లేదా జూనియర్ కాలేజీ స్థాయి, లేదా డిగ్రీ స్థాయి పూర్తి కావడంతో వృత్తి ఉద్యోగ అవకాశాలు కలిగించేటట్లు విద్యాభోధన వుండాలి.
- విద్యార్థి సంఘలేర్పరుచుకొనే హక్కు, విశ్వ విద్యాలయాలలో సెనేటు,

అకెడమిక్, సిండికేట్ సంస్థ లలో ప్రాతినిధ్యము.

- విద్యార్థుల మధ్య, ఉపాధ్యాయుల మధ్య సహకారము, పరస్పర గౌరవ సంబంధాలు
- విద్యార్థుల విజ్ఞానానికి, విషయ పరిజ్ఞానానికి అవసరమయిన చర్యలన్నీ తీసుకోవాలి.
- వెనుకబడిన విద్యార్థులకు ప్రత్యేక శిక్షణ ఇచ్చి పై తరగతులకు అర్హులను చేయాలి.

3. ఐక్య కార్యాచరణ

- విద్యార్థుల హక్కుల కోసం, ఇతర విద్యార్థి సంఘాలను కలుపుకొని కృషి చేయాలి.
- తల్లిదండ్రులు, ఇతర ప్రజాతంత్ర శక్తుల తోడ్పాటు సంపాదించుకోవాలి.
- విద్యార్థులంటే ప్రజలకు సేవచేసే విజ్ఞానవంతులయిన యువకులుగా ప్రజలు గుర్తించేటట్లు వుండాలి.

4. విద్యార్థులు విద్యార్థినులను గౌరవంగా, సమానంగా చూడాలి.

5. అత్యంత అవసరము వచ్చినపుడే ఆందోళన, ప్రచార ప్రయత్నాలు, రాయబారాలు, అన్నీ సాగించినా తమతమ న్యాయమయిన కోర్కెలు అమలు జరపకపోతేనే సమ్మెకు పూనుకోవాలి. సమ్మెలు చదువులకు అటంకం అయ్యే తీరిగా వుండరాదు.

6. ప్రజలపైన, ముఖ్యంగా కష్టజీవులపై జరిగే నికృష్ట దాడులకు వ్యతిరేకంగా ప్రజాతంత్ర విలువలను కాపాడటానికి ఐక్య ఆందోళనలు, పోరాట కార్యక్రమాలలో కూడా పాల్గొన వలసి వుంటుంది.

7. చదువు త్వరలో వున్నత శ్రేణిలో పూర్తిచేసుకొని, సాధ్యమైనంత త్వరలో ఏదో ఒక జీవనోపాధికి పూనుకోవాలి. అలా జీవనోపాధి చూసుకుంటూ సాధ్యమయినంత కాలాన్ని ప్రజాకార్యకలాపాలకు వినియోగించాలి. అవకాశముంటే లేదా అవసరమున్నదని రాజకీయ ప్రజా పార్టీలు పిలుపు ఇస్తే పూర్తి కాలాన్ని ప్రజా సేవలో వినియోగించడానికి అవసరమైన విజ్ఞానాన్ని చైతన్యాన్ని కూడా సంపాదించుకోవాలి.

ట్రేడ్ యూనియన్-పట్టణ సంస్థలు

1. శాఖా పేరు ఏవి ఫ్యాక్టరీలు, వృత్తులకు సంబంధించి వున్నది.

- ఏవి వార్డులకు సంబంధించి ఉన్నది?
- ఎంతమంది శాఖలో సభ్యులు?

2. మీశాఖలో కార్మికులలో పనిచేసే వారెంతమంది ?

- ఇతర పట్టణ ప్రజలలో పనిచేసే వారెంతమంది ?
- ఫ్యాక్టరీ శాఖలలో పనిచేసేవారు, తాము నివసించే ప్రాంతాలలో, అచ్చట పార్టీ శాఖలలో సహాయక సభ్యులుగా చేరి పనిచేయాలి, అలా చేస్తున్నారా?

3. నెలకు సగటున మీ శాఖలోని సభ్యులు ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకలాపాలలో లేదా, తమ నివాస ప్రాంతాలలోని ప్రజల సమస్యలను తీసుకొని ఎన్నిరోజులు పనిచేస్తున్నారు ?

- మొత్తము మీ శాఖకు నెలకు ఎన్ని రోజులు ఈ పై కార్యకలాపాలలో పాల్గొంటున్నది?

4. కార్మికులకు సంబంధించి తీసుకుంటున్న చర్యలు :

- వేతన సమస్యలు, కనీస వేతనాలు
- జీవితావసర వేతనము (నీడ్ బేస్డ్ వేజ్)
- సుఖ ప్రద జీవిత వేతనము (లివింగ్ వేజ్)
- ధరల పెరుగుదలను బట్టి జీవిత వ్యయసూచికనుగుణ్యంగా ఆధిక ధర భృతి. ఉన్న జీవిత స్థాయి అయినా నిలబెట్టుకోవడానికి ఇది అవసరం.
- సాంఘిక బోనస్, ఫ్యాక్టరీ గడించే లాభాలలో కార్మికులకు ఒక నెల జీతం, కనీస వేతనం, జీవిత భృతికి తక్కువగా వేతనమును వారికి ఫ్యాక్టరీ లాభాలను పంచడంలో వీరికివ్వవలసిన మొదటి అంశం (డిఫర్డ్ వేజ్)

5. పని పరిస్థితులు, పనిభారము, పనిగంటలు :

- ఆరోగ్యానికి భంగంకలుగకుండా తగిన ఫ్యాక్టరీ భవన నిర్మాణం.
- ప్రమాదకర ప్రదేశాలలో పని చేసేటప్పుడు ప్రమాదాలు జరగకుండా తగిన ఏర్పాట్లు
- ఆయా ఫ్యాక్టరీలలో, వృత్తులలో పని చేసేటప్పుడు జబ్బులు రాకుండా తగిన ఆరోగ్య ఏర్పాట్లు
- పరిమిత పనిగంటలు రోజుకు 8 గంటలు, వారానికి 42-48
- వారాంతపు ఒక రోజు సెలవు, పండుగ సెలవులు, సాంఘిక విశ్రాంతి సెలవులు

6. సాంఘిక భీమా సౌకర్యాలు :

- ప్రమాదాలకు గురయినప్పుడు ఇవ్వవలసిన నష్ట పరిహారం
- జబ్బు చేసినప్పుడు అవసరమైన వైద్య సదుపాయాలు, ఆ రోజులకు జీవిత

భృతి

- కుటుంబంలోని వారికి వైద్య సదుపాయాలు, కార్మికుల జబ్బుల ఇన్సూరెన్స్ పథకం.
- బిడ్డలకు చదువు సదుపాయాలు
- కార్మికులకు విశ్రాంతిగృహాలు, ఆటలు, విద్య, కళాభివృద్ధికి అవసరమయిన ఏర్పాట్లు.
- 60 ఏండ్లు వయసువచ్చి పని నుండి విరమించుకున్నప్పుడు, లేదా ముందుగా కూడా రిటైర్ అయితే ఇవ్వవలసిన పెన్షను, గ్రాట్యుటీ లేదా ప్రావిడెంటు ఫండు (భీమా నిధి)
- కార్మికునికి మృతి, ప్రమాదం జరిగినప్పుడు కుటుంబం పోషణకు భృతి, తగు పెన్షను, తదితర సహాయము.

7. స్త్రీ కార్మికులకు, ప్రత్యేక రక్షణలు, సదుపాయాలు

- వృత్తులలో, ఉద్యోగాలలో స్త్రీలకు కూడా సమాన అవకాశం
- సమాన పనికి సమాన జీతము
- కాన్పుముందు, వెనుక 6 వారాలకు తగ్గకుండా సెలవు.
- గర్భధారణ సమయంలో, శిశు జననం తర్వాత అవసరమైన ఆర్థిక సహకారము
- చంటిపాపలకు క్రెచీలు-తల్లులు పనిచేసుకుని వచ్చేలోపల
- చిన్న ప్లైలకు కిండరుగార్డెను, పాఠశాలలు

8. నిరుద్యోగ నివారణ, నిరుద్యోగ భృతి :

- ప్రతి ఒక్కరికి పని చూపించాలి.
- లేదా ప్రతి ఒక్కరికి నిరుద్యోగ భృతి

9. ఆధునిక యంత్రాలు, పని భారం పెంచడం, నిరుద్యోగులను పెంచడం.

- కార్మికులను తగ్గించి, నిరుద్యోగులను చేసి ఎక్కువ లాభాలను, తక్కువ మంది పనివారితో సాధించుకోడానికి, ఆధునాధునిక యంత్రాలు, ఆటోమేషన్, కంప్యూటర్లను యజమానులు ప్రవేశపెడుతున్నారు. వీటిని మనము ప్రతిఘటించాలి.
- వున్న కార్మికుల, ఉద్యోగుల పని దినాలు తగ్గకుండానయినా గ్యారంటీ సంపాదించాలి. వారిపై అదనపు పని భారము పెరగకుండా చూడాలి.
- పనిలేని వారికి, రోజు రోజుకు పెరుగుతున్న నిరుద్యోగులకు, వ్యవసాయ,

పారిశ్రామికాభివృద్ధి గావిస్తూ పనులు చూపాలి. వున్న వారి ఆదాయాలు తగ్గించకుండా, పనిగంటలు తగ్గించి అదనంగా కొత్తవారికి పనిచూపించాలి.

- యజమానుల లాభాలు తగ్గిస్తూ, ధరలను అదుపులో ఉంచుతూ కార్మికుల జీతాలు పెంపొందించే రీతిగా ఆర్థిక విధానాన్ని రూపొందించాలి.
- కార్మికవర్గము, ఫ్యాక్టరీలలో వృత్తులలో సమానప్రతిపత్తి, అధికారం ఇస్తే వేనేజిమెంటులో భాగస్వామి, ప్రజలందరికి అవసరమయిన పారిశ్రామికోత్పత్తి, చేయగలమని బాధ్యతతీసుకోవడానికి ముందుకు రావాలి. ఆ రీతిలో ప్రజలను తమ నాయకత్వం క్రింద సమీకరించి నూతన సమాజానికి దారితీయగలుగుతుంది.

10. కార్మిక వర్గం, తన ఆర్థిక హక్కులకోసమే గాక తదితర ప్రజల, కష్టజీవుల హక్కుల కొరకు పోరాడుతుంది.

- ఫ్యాక్టరీలలో, ఆఫీసులలో, తాము పనిచేసే సంస్థలలో యజమానులతో తమ ఆర్థిక హక్కులు, ఇతర హక్కులు సాధించుకోవడంతో పాటు,
- తాము నివసిస్తున్న ప్రాంతాలలో, అచ్చటవున్న పార్టీ సభ్యులతో కలసి అచ్చటి ప్రజల సమస్యలన్నింటినీ తీసుకొని కృషి చేస్తుంది.
- తాము నివసించే ప్రాంతాలలో ఇండ్ల సమస్య, పరిశుభ్రత సమస్య, దీపాలు, మంచినీటి సదుపాయాలు, చౌకదుకాణాలు, బిడ్డల చదువుకు పాఠశాలలు, స్త్రీలకు మాతృ శిశురక్షణా కార్యాలయాలు, యువకులకు ఆట స్థలాలు, కళా క్లబ్బులు, గ్రంథాలయాలు, క్లబ్బులు, చౌక రవాణా సదుపాయాలు ఇలాంటివి అనేక సమస్యలు తీసుకొని పనిచేయించాలి.
- దీనికి అవసరమైన ప్రజాసంఘాలు, ఆయా వృత్తిదారుల సంఘాలు, యువజన సంఘాలు, మహిళా సంఘాలు, విద్యార్థి సంఘాలు వాలంటీరు దళాలు ఏర్పాటు చేయాలి. అందులో మన పార్టీ సభ్యుల ఇండ్లలోని వారిని, మనవారు పనిచేస్తున్న కార్మిక సంఘ సభ్యుల కుటుంబీకులను సంఘాలలో, కార్యకలాపాలలో పాల్గొనేటట్లు చూడాలి. సభ్యులుగా చేర్పించడానికి కృషి చేయాలి.
- అవసరమైనప్పుడు, ఆయా పార్టీలలోగాని, పట్టణానికంతటికిగాని, పై సంఘాలేకాక సర్వజన సమస్యలను తీసుకొని పనిచేయడానికి పౌరసంఘాలను కూడా ఏర్పాటు చేయాలి.

11. ట్రేడ్ యూనియన్లలో సభ్యత్వం విస్తృతంగా చేర్పించాలి.

- మనపార్టీ శాఖా సభ్యులు, తాము పనిచేసే ఫ్యాక్టరీలో, సంస్థలో పరిశ్రమలో,

- ప్రతికార్మికుని ఇంటికి వెళ్ళి ట్రేడ్ యూనియన్ల సభ్యునిగా చేరమని కోరాలి.
- ప్రతినెలా అలా ఎంతమందిని కలిసి చేరమన్నది, వచ్చిన చిక్కులను, అనుమానాలను తీర్చి ఎంతమందిని చేర్పించింది. ప్రతిశాఖ నెల సమావేశంలో సమీక్షించుకోవాలి.
- వివిధ రాజకీయ దృక్పథాలవల్ల ఒక పరిశ్రమ, ఒక ఫ్యాక్టరీలోని కార్మికులు, ఒకే యూనియన్లో లేకపోతే వివిధ యూనియన్ల మధ్య ఐక్యకార్యాచరణకు కృషి చేయాలి.
- ప్రతి ట్రేడ్ యూనియన్లోను ఏ నిర్ణయమైనా కార్యవర్గము తీసుకోవాలి. యూనియన్ జనరల్బాడీలోని మొత్తం కార్మికుల మధ్య వివరించి వారిచే ఆమెదింపజేయాలి.
- ప్రతి ట్రేడ్ యూనియన్ ట్రేడ్ యూనియన్ సభ్యత్వం రుసుం గాకుండా కార్యకలాపాలకు అవసరమైన డబ్బును ఆయా కార్మికుల నుండి ప్రతి ఒక్కరిని అడిగి వసూలు చేయాలి. జమాఖర్చులు ఎప్పటికప్పుడు లేదా కనీసము 6 మాసాల కొకసారయినా కమిటీల ముందు ఆమోదం పొంది, వివరాలతో కరపత్రాలు వేసి కార్మికులందరికీ వివరించాలి.
- ట్రేడ్ యూనియన్లను ప్రజాతంత్రంగా నడపాలి.
- కొద్దిమంది కార్యవర్గ సభ్యులేగాక, మామూలు ట్రేడ్ యూనియన్ సభ్యులు కూడా రోజు రోజుకు ఎక్కువమంది యూనియన్ కార్యకలాపాలలో పాల్గొనేటట్లు కృషి చేయాలి.

12. కార్మిక వర్గము, మిత్రవర్గాలను కలుపుకు రావాలి. ఐక్య కార్యాచరణకు ట్రేడ్ యూనియన్ల ఐక్యతకు కృషి చేయాలి. జాతీయ, అంతర్జాతీయ సమస్యలపై ఆందోళనా పోరాటాలలో భాగస్వాములు కావాలి.

శాఖాకార్యదర్శులు తమ పరిధిలోని ఆర్థిక-రాజకీయ-సామాజిక అంశాలు విషయమై గమనంలో ఉంచుకోవలసినవి

1. ఆర్థిక పరిస్థితి :

1) మొత్తం కుటుంబాలు :	గిరిజన	హరిజన	వెనుకబడిన	పైకులాల
			కులాలవారు	వారు

2. వ్యవసాయ కార్మిక కుటుంబాలు :

ఎ) కూలిరేట్లు	తేలిక పనులకు	కష్టమయిన పనులకు	సంవత్సరంలో	కుటుంబానికి
	పనిఒత్తిడిలేని	పనిబాగా ఒత్తిడి	సగటున	సగటు సం॥
	రోజులలో	సమయంలో	పనిరోజులు	దాయం

బి) పాలేర్ల వేతనాలు
(సం॥)

చిన్న

పెద్ద

3. రైతుకుటుంబాలు

హరిజన

గిరిజన

వెనుకబడిన
కులాలు

పైకులాలు

ఎ) పేదరైతు

(2ఎ. లోపు మాగాణి లేక
దానికి సరిపడ మెట్ట)
కుటుంబాల సంఖ్య
మొత్తం భూమి
సగటు ఆదాయం

బి) మధ్య తరగతి రైతు

(5 ఎ. మాగాణి లేదా
దానికి సరిపడ మెట్ట)
కుటుంబాల సంఖ్య
మొత్తం భూమి
సగటు ఆదాయం

(సి) ధనిక రైతు

(5 - 10 ఎకరాల మాగాణి)
లేదా దానికి సరిపడ మెట్ట)
కుటుంబాల సంఖ్య
మొత్తం భూమి
సగటు ఆదాయం

(డి) భూస్వామి

(10 ఎ. మాగాణి ఆపైన
వున్నవారు)
కుటుంబాల సంఖ్య
మొత్తం భూమి
సగటు ఆదాయం

(పై కులాలు అంటే ఆయా ప్రాంతాలలో ఆర్థికంగా బలం వుండి ప్రజలలో పై కులాలుగా భావించబడేవారు)

4. (ఎ) చేతి వృత్తుల వారు
(బి) వ్యాపారస్తులు తదితరులు
(సి) వారి సగటు సంవత్సరిక ఆదాయం
5. నెలజీతగాకైన ఉద్యోగస్తులు
వారి సగటు సంవత్సర జీతం

6. నెలకు తలసరి ఆదాయం
రూ. 500 లోపు వున్న కుటుంబాలు
(నిరుపేద కుటుంబాలు)

7. నిత్య జీవితావసర వస్తువుల ధరలు

II. శాఖ పరిధిలో వున్న రాజకీయ పార్టీలకు చెందిన కుటుంబాలు :

గిరిజన హరిజన వెనుకబడిన కులాలవారు పైకులాలవారు

- (1) కాంగ్రెస్ (ఐ)
- (2) తెలుగు దేశం
- (3) ఇతర బూర్జువా పార్టీలు
(జనతా) (బి.జె.పి)
- (4) సి.పి.ఐ (ఎం)
- (5) సి.పి.ఐ
- (6) ఇతర వామపక్షాలు
- (7) కుల సంఘాల పలుకుబడి క్రింద

III. ప్రజా సంఘాలు :

సి.పి.ఐ (ఎం) - సి.పి.ఐ.కాంగ్రెస్ - తెలుగుదేశం - ఇతరపార్టీలు - ఇతర కుల, మత పార్టీలు

వ్య.కా.

రైతు

కార్మికరంగం

విద్యార్థి

యువజన

మహిళ

- మార్క్సిజం - లెనినిజం వునాది మీద కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించుకోవాలి.
పై విషయాలేగాక, 1938లో వ్రాసిన నిర్మాణ సమస్యలనుండి ఈ క్రింది
భాగాలను కూడా కొద్ది మార్పులతో అందజేస్తున్నాము. అది స్థూలంగా
నేటికి మనపని విధానానికి కొంతవరకు తోడ్పడుతుంది.
- బహిరంగ సభలను ఏవిధంగా ఏర్పాటు చేయాలి
- ఊరేగింపులు ఏ విధంగా ఏర్పాటు చేయాలి
- వివిధ సంస్థల ఆఫీసులను ఏ విధంగా వుంచాలి
- సభలలో ఉపన్యాసాల ధోరణి
- నివేదికలను ఏ రీతిలో తయారు చేయాలి.

బహిరంగ సభలను ఏ విధంగా ఏర్పాటు చేయాలి

(సభా ప్రాధాన్యతను బట్టి)

1. కరపత్రాలు అచ్చువేయించి పంచిపెట్టాలి.
 - ఎ. నోటీసులో ఆ సభ ఏ వుద్దేశ్యాల కోసం జరపబడేది తెలియజేయాలి. ఆ వుద్దేశ్యాలను గూర్చి కూడా వ్రాయాలి. ఆ మాత్రము నోటీసు ప్రకటించజాలకపోతే కేవలము 1. సభాస్థలము 2. సమయం 3. దేనికోసం జరుగుతున్నది 4. ప్రధాన ఉపన్యాసకులు - పెద్ద అక్షరాలతో వుండునట్లు ప్రకటించాలి.
 - బి. కరపత్రంలో స్థలమున్నప్పుడు, ఉపన్యాసకులను గూర్చి వారి పుట్టు పూర్వోత్తరాల గూర్చివ్రాసేదానికన్నా వారు ఉపన్యసించే విషయాన్ని గూర్చి ఎక్కువగా వ్రాయాలి.
 - సి. కరపత్రాలను ప్రతిరోజూ పంచిపెట్టాలి.
2. పట్టణములలో ప్రతి పేటలోను, ముందుగా సమయముంటే, వారము రోజులకు ముందుగా నుండయినా ఈ బహిరంగ సభ దేనికుద్దేశించబడినది, ఆ సభకు ప్రజలు రావల్సిన అవసరమును తెలియజేస్తూ సభలు జరపాలి. ఉపసభలు జరపడానికి ఈ క్రింది పద్ధతులు నవలంబించవలయును.
 - ఎ. కరపత్రాలు అచ్చు వేయించడం
 - బి. మైకు ప్రచారం
 - సి. వీధి మూలల సభలు జరపడము
 - డి. ఊరేగింపుగా బయలుదేరి పేటలో సభాస్థలానికి ప్రజలను రమ్మని తెలియజేస్తూ వీధులన్నిటినీ తిరగడము.
3. వీధి మూలల సభలు ఏర్పాటు చేయడము (ఎ) ఐదుగురో లేక పదిమందో వాలంటీర్లు కలిసి చిన్న ఊరేగింపుగా బయలుదేరి, ప్రజలు గుమిగూడి వున్న

స్థలాలలో, రహదారి అడ్డులేని విధంగా ఒక ప్రక్కన నిలబడి, బహిరంగ సభయొక్క స్థలము, కాలము, ఏ సంఘాల యాజమాన్యము క్రింద, దేనికోసం జరపబడుతూ ఉందనే విషయాన్ని తెలియజేసి ప్రజలందరినీ హాజరు కమ్మని కోరాలి. ఈ వీధి సభ ఏ పరిస్థితులలోను 10 నిముషాలు మించి ఉండరాదు.

4. ఎ. సభ జరుగుటకు 1, 2 గంటల మునుపు ప్రతి పేట నుంచి ఊరేగింపుగా బయలుదేరిసభాస్థలికి వచ్చేటట్లు ఏర్పాటు చేయాలి.
బి. ఈ ఊరేగింపులో కేవలం వలంటీర్లు మాత్రం లైనులో నిలబడి నడువగా ప్రజాసామాన్యమునంతటినీ వరుసలుగా నడుచునట్లు చేయాలి. దీనికోసం కొలదిమంది మొదటి నుండి లైనులో వుండక బయటవుంటూ ప్రజలు వచ్చేకొలది ఊరేగింపులో జేరి సభకు రమ్మని కోరుతూ, వచ్చే వారిని ఊరేగింపుతో నడిచేటట్లు చేయాలి.
సి. వివిధ సంఘాలు, బహిరంగ సభలో పాల్గొనే పక్షాన వివిధ సంఘ కార్యాలయాల నుండి ఇట్టి ఊరేగింపులు బయలు దేరతీయాలి. ప్రతి సంఘము తన సభ్యులందరు సంఘం కార్యాలయమునకు వచ్చి ఊరేగింపులో చేరేటట్లు చూడాలి.
5. ఎంత చిన్న సభ అయిననూ సభ జరుగునని ప్రకటించిన కాలానికి కనీసము ఒక గంట ముందు సభ జరిగే స్థలములో వేదికకు కావాల్సిన ఏర్పాట్లు చూసుకోవాలి. అచ్చట వలంటీర్లు వుండి వచ్చిన ప్రజల నందరినీ కూర్చోపెడుతూ వుండాలి. కరెంటు పోయిన పక్షంలో ఇతర ఏర్పాట్లు చూసుకోవాలి.
6. బహిరంగ సభకు కొన్ని వేలమంది హాజరవుతారనుకొన్నప్పుడు వచ్చిన ప్రజాసామాన్యమును కూర్చోనపెడుతూ, అచ్చటచ్చటా ప్రజాసామాన్యము మధ్య వలంటీర్లు కూడా కూర్చోవాలి. ఏమైనా అల్లరి జరిగి ప్రజలు లేచిపోవడానికి తయారైతే వలంటీర్లు వెంటనే వారిని కూర్చోమని కోరడానికి సాధ్యమవుతుంది.
7. అదేవిధముగా మీటింగ్ పెద్దదయినచో, వేదికచుట్టూ, వాలంటీర్లు గార్డును ఏర్పాటు చేయాలి.
8. వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరిని కూర్చోపెట్టగలిగితే సభ ఎక్కువ సులభంగా సాగిపోతుంది.
9. పెద్దబహిరంగ సభ అయితే ప్రజలు, మధ్య రాకపోకలను దారిని వదిలి కూర్చోనేటట్లు చేయాలి.
10. ఎ) మీటింగ్ ప్రకటించిన సమయానికి తప్పనిసరిగా ఆరంభించాలి.

- బి) మామూలు సభలు సాధారణంగా ఒక గంటలోనే పూర్తి చేయాలి.
- సి) ప్రత్యేక సభలు రెండు గంటలలో పూర్తి చేయాలి. మూడు గంటలకు మించి ఎప్పుడూ వుండకూడదు.
- డి) వివిధ ఉపన్యాసకులకు, కాలపరిమితి ముందుగా తెలియజేయాలి.
- ఇ) వివిధ సంఘాల తరుపున ఉపన్యాసకులు వచ్చి యున్నప్పుడు అందరికీ సమానకాలమివ్వాలి.
- ఎఫ్) వివిధ సంఘాల తరుపున సభ జరిగినప్పుడు ప్రతి యొక్క సంఘము తరుపున ఉపన్యాసకుని మాట్లాడటానికి అవకాశము తప్పక ఇవ్వాలి.

11. ఉపన్యాసకులు అప్రస్తుత విషయాలను గూర్చిగాని, వ్యక్తి దూషణకుగాని ఆరంభించినప్పుడు అధ్యక్షుడు వారికి హెచ్చరిక గావించి, వాని నుండి విరమించేటట్లు చూడాలి. లేనిచో మీటింగు అల్లరితో ముగియడానికి అవకాశముంటుంది.

సభలో ఉపన్యాసాల ధోరణి

1. ఏ విషయాన్ని గూర్చి మాట్లాడవలసియున్నదో దానిని గూర్చి ముందుగా నోట్లు వ్రాసి యుంచుకోవాలి.
2. విషయాన్ని వదలి అప్రస్తుత విషయాలను గురించి మాట్లాడకూడదు.
3. వచ్చిన ప్రజలు ఏ తరగతికి చెందియున్నారో గమనించి భాషను ఆ విధంగా ఉపయోగించాలి.
4. ఉపన్యాసము క్లుప్తంగా, ఇచ్చిన కాలంలో, అధ్యక్షునిచే పదే పదే కూర్చోనమని అనిపించుకొనక పూర్తిచేయాలి.
5. సభలోనుండి ప్రజలు లేచిపోసాగితే దాదాపు వెంటనే ఉపన్యాసము ముగించమని సభికుల చిహ్నముగా గుర్తించి ముగించాలి.

ఊరేగింపులు ఏ విధంగా నడపాలి

మహాసభల నేర్పాటుగావించడానికి కావలసిన ప్రయత్నాలన్నీ చేయాలి. దీనితో పాటు ఊరేగింపు నడుపుతూన్నప్పుడు ప్రత్యేకంగా ఈ క్రింది విషయాలు గుర్తించాలి.

1. బ్యాండు ఉన్నప్పుడు అది సాగుతూ వున్నప్పుడు నినాదాలు ఇవ్వకూడదు.
2. అర్థములేని బ్యాండు ఉండడంకన్నా లేకుండా పోవడమే మేలు.
3. నినాదాలు ప్రజలకు సంబంధించినవిగాను, ఆ మార్చేగింపుకు సంబంధించినవిగాను వుండాలి.

4. నినాదాలు చాలా తక్కువగా వుండాలి. నాలుగైదుకన్నా ఎక్కువ ఉండరాదు. ఉంటే ప్రజలందరూ అందుకోవడము కష్టము.
5. నినాదాలు ఇచ్చేవారు, పాటలు పాడేవారు, ముందుగానే నిర్ణయించుకోవాలి.
6. ఊరేగింపు చిన్నదైనచో నినాదాలిచ్చే మనిషి, అదేవిధంగా పాటలు పాడే మనిషి మధ్య వుండాలి.
7. పెద్దదైనచో నలుగురైదుగురిని, ఎంతమంది కావలసివస్తే అంతమందిని మొదలు నుండి చివర వరకు తగినంత దూరంలో వుంచాలి. ఈ ఏర్పాటు వల్ల నినాదముగాని, పాటగాని ఒకటే అందరూ ఒకే పర్యాయము కలిసి పలకడమే సాధ్యమవుతుంది.
8. ఊరేగింపు నడుస్తూవుంటే, మధ్య దానిని చీల్చుకుంటూ ఎవరూ పోకుండునట్లు చూడాలి.
9. పనినంతా సమన్వయించుకొనుటకు ఒక వ్యక్తిని ప్రత్యేకించాలి. ఊరేగింపు జరుగునప్పుడు సామాన్యంగా చాలా మంది వలంటీర్లు ఉందురు గాబట్టి, వలంటీర్లు లైనులో నడచు ప్రజల కిరుప్రక్కలా అంచలుగా ఏర్పాటుచేయాలి. పైన ఒక్క ఆర్గనైజర్ బాధ్యతైన మనిషి సూపర్వైజ్ చేస్తూ వుండాలి. అలా లేనియెడల సామాన్యంగా గందరగోళం ఏర్పడుతుంది.

వివిధ సంస్థల ఆఫీసులను ఏ విధంగా వుంచాలి

1. ప్రతి ప్రజా సంఘము ఈ క్రింది పైల్లు వుంచుకోవాలి.
 - ఎ) సర్వసాధారణ ఉత్తరప్రత్యుత్తరములకోసం
 - బి) తన ఆధీన సంఘములకు ఒక్కొక్క దానికి ఒక్కొక్క పైలు (ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములకు)
 - సి) తన ఆధీన సంఘములకు ఒక్కొక్క పైలు రిపోర్టులకు, కరపత్రములకు
 - డి) పై సంఘముతోటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములకోసం
 - ఇ) క్రింది సంఘములకు తాను పంపు సర్క్యులర్లకు ఒక పైలు
 - ఎఫ్) పై సంఘముల నుండి వచ్చు సర్క్యులర్లకు
 - హెచ్) తనకు సంబంధించిన విషయములను గూర్చి పేపర్ కటింగ్స్ కు
 - ఐ) ఓచర్లకు
 - జె) తాను తెప్పించే వార, మాస పత్రికలకు ఒక్కొక్క దానికి ఒక్కొక్క పైలు.
2. మినిటీస్ పుస్తకము : దీనిలో ఎప్పుడూ సంఘ కార్యనిర్వాహక వర్గము గాని,

సంఘ సామాన్య సభగాని జరిగినప్పుడు వచ్చిన సభ్యుల సంతకం తీసుకొని, ఆ మీటింగులో జరిగిన విషయం అంతా క్లుప్తంగా వ్రాయాలి. ఇతరులకు తెలియకూడనివి, చర్చకు అప్రస్తుతమైన బాతాఖాని గాని, ప్లానులు గాని దీనిలో వ్రాయకూడదు. తీర్మానములు, సవరణలు పూర్తిగా ఉండాలి.

3. జమాఖర్చుల పుస్తకము : దేనికెంత ఖర్చు పెట్టింది పూర్తి వివరాలతో, ఒక్కొక్క దానికి ఓచరుతో సహా వుండాలి.
4. ఆఫీసులో మామూలుగా వుండవలసిన సామానులు :
 - 1) ఒక అల్మేరాగాని, పెట్టెగాని
5.
 - 1) వచ్చిన ప్రతి జాబుకు తక్షణము జవాబు వ్రాయాలి.
 - 2) సకాలానికి రిపోర్టులు పంపాలి. రిపోర్టులు తెప్పించుకోవాలి.
 - 3) వచ్చిన కాగితాన్ని ఆయా పైల్సులో ఎప్పటికప్పుడు పెట్టివేయాలి.
6. పార్టీ ప్రజా సంఘానికి కావలసిన ఫైల్స్ గాక ఈ క్రింది ఫైల్స్ కూడా వుండాలి:
 - 1) విద్యార్థి సంఘాలు
 - 2) యువజన సంఘాలు
 - 3) స్త్రీ సంఘాలు
 - 4) కార్మిక సంఘాలు
 - 5) రైతు సంఘాలు
 - 6) కాంగ్రెసు

నివేదికల నేవిధంగా తయారుచేయాలి

(ఎ) ఉత్సవముల యొక్క కాన్ఫరెన్సుల యొక్క నివేదికలు :

1. వీనిని ఏర్పాటు గావించడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు. ఎంత డబ్బు ఖర్చయిందీ, ఎలా వసూలు చేసిందీ కూడా తెలియజేయాలి. (ఈ కరపత్రములో చేసిన సూచనల ప్రకారం ఎంతవరకు చేసినది తెలియజేయవలెను)
2. సభకు ఎంతమంది ప్రజలు వచ్చారు. ఏయే తరగతులకు చెందినవారు వచ్చారు.
3. ఉపన్యాసకుల ధోరణి, ఉపన్యాసాలు ఏ విధంగా వున్నవి, నీ అభిప్రాయమేమిటి?
4. నీ అభిప్రాయములో ఉపన్యాసకులు గావించిన లోపములు, వీనిని సవరించడానికి పార్టీ ఎట్టి చర్యలు తీసుకుంది.

బి) సమ్మెను గూర్చి గాని, రైతు పోరాటముగూర్చిగాని, ఒకానొక ఘటనను గూర్చిగాని,

1. రైతుల యొక్కగాని, కూలీల యొక్కగాని కష్టాలేమిటి?
2. ఆ కష్టాలెంతకాలము నుండి వస్తూవున్నాయి?
3. ఆ కష్టాల రావడానికి ఆ రైతుల యొక్క, కూలీల యొక్క ఆర్థిక పరిస్థితియేమి? వారిని వేదించే వారి ఆర్థిక పరిస్థితిఏమి?
4. సమ్మె రూపమున గాని, రైతు పోరాట రూపమున గాని తీసుకోక పూర్వము ఈ కష్టాలను తొలగించడానికి ఏమేమి చర్యలు ఇరుపక్షాలు తీసుకున్నాయి?
5. పోరాటము రోజు రోజుకూ ఏ విధంగా సాగుతూ వుంది?
6. పోలీసులు, ఉద్యోగస్తుల చర్యలు, వాటిని ఏవిధంగా ఎదుర్కొంటున్నారు?
7. ప్రజాస్వామ్యము యొక్క తదితర సంస్థల యొక్క కాంగ్రెసు యొక్క వైఖరి ఏమి?
8. ఈ పోరాటాన్ని గూర్చి పత్రికలో తగిన ఆందోళన సాగిస్తున్నారా?
9. తాత్కాలికపు ఒడంబడికలు గాని, రాజీగాని కుదిరితే, ఏ విధంగా కుదిరిందీ ఎవరు కుదిర్చింది?
10. రైతు కమిటీలు, సమ్మె కమిటీలు ఈ పోరాటాన్ని నడిపినవా? నడిపితే రాజీ కూడా అవియేనా తెచ్చినవి? ఈ రాజీని కార్మికులుగాని, రైతులుగాని అంగీకరించిరా?
11. రాజీ షరతుల నేవిధంగా యజమానులు ఆచరణలో పెట్టుతున్నారు?
12. ఆచరణలో పెట్టించడానికి ఎట్టి చర్యలు కార్మికులు అవలంబిస్తున్నారు?
13. పోరాటానికి ఆర్థిక సహాయము?
14. ఈ పోరాటము వలన సంఘములో సభ్యత్వము ఎలా మారింది?
15. భవిష్యత్తులో ఏమి చేయదలచుకొందీ, దానికి అడ్డంకులు?
16. సమ్మెలో, పోరాటములో గావించిన లోటుపాటులు, సమ్మె మీద దాని ఫలితాలు, వానిని అతిక్రమించడానికి అట్టి లోపాలు తిరిగి రాకుండాడానికి తీసుకొనవలసిన చర్యలు.
17. రాజకీయ ప్రబోధము, చైతన్యము ఎంతవరకు జరగింది. వచ్చింది? మనము చేస్తున్న పనుల మూలంగా ప్రజలలో వచ్చే రాజకీయ చైతన్యం, వివిధ తరగతులలో వచ్చే మార్పు, చైతన్యం, వివిధ సంఘాలలో సభ్యత్వం ఎక్కువయిందీ, లేనదీ, ఈ పనులన్నీ చేస్తూ

వున్నప్పుడు తాము ఎదుర్కొనవలసిన కష్టాలు.

1. కులాలు ఏవిధంగా అడ్డువచ్చేది.
2. మతము ఏ విధముగా అడ్డువచ్చేది.
3. షావుకార్లు, భూస్వాములు ఏవిధంగా అడ్డుతగిలేది.
4. ఆర్థిక కష్టాలేవిధంగా అడ్డుతగిలేది.
5. గ్రామాలలోని ప్రజలయొక్క అలవాటులేవిధంగా అడ్డుతగిలేది.
6. గ్రామాలలోని వివిధ తరగతులకుండే పరస్పర సంబంధము ఏ విధంగా అడ్డుదగిలేది.
7. ఈ అడ్డంకులను పోగొట్టుడానికి తానేమి చేసింది.
8. పోలీసుల మూలంగా, ప్రభుత్వపుటుద్యోగుల మూలంగా ఎట్టి అడ్డంకులు వచ్చేది, వానిని ఏవిధంగా ఎదుర్కొంటూ వుండేది తెలియజేయాలి. ప్రజలయొక్క సందేహాలను ఎంత వరకు తాను తీర్చగలిగిందీ వ్రాయాలి.
నివేదిక పంపినప్పుడు విధిగా పేర్లతో నింపటం గాకుండా వివరాలు, తగిన సమాచారం వుండేటట్లు చూడాలి.
తన సంఘము యొక్క నిర్ణయాలను గూర్చి, పత్రికల గూర్చి, కరపత్రాల గూర్చి తానేమనుకొన్నదీ, ప్రజలేమనుకొన్నదీ వెంటనే తన సంఘానికి వ్రాయవలయును.

నివేదిక పంపే సందర్భంలో గమనంలో ఉండవలసిన అంశాలు

- I. మీశాఖ పరిధిలో ఆర్థిక, రాజకీయ పరిస్థితి ఏమిటి?
- II. నిత్య జీవితావసర వస్తువుల ధరలెలావున్నాయి?
- III. వివిధ రాజకీయ పార్టీల, కులమత శక్తుల ప్రాబల్యం ఎలా వుంది?
- IV. మన పార్టీ రాజకీయ విధానాన్ని గూర్చి, మన పార్టీ పనిని గూర్చి ప్రజలేమనుకొంటున్నారు.
- V. తక్షణంగా ప్రజలెదుర్కొంటున్న సమస్యలు మీ దృష్టిలో ఏమిటి? మీరు ఏ రకంగా వాటిని పరిష్కరించుకోవాలని భావిస్తున్నారు?
- VI. వర్గ శత్రువు స్వభావం-దోపిడీ, దౌర్జన్యం - ఎలావున్నది?
- VII. పార్టీ, ప్రజా సంఘాల నిర్మాణంలో మీరెదుర్కొంటున్న సమస్యలేమిటి? వాటిని అధిగమించటంలో మీరెదుర్కొంటున్న చిక్కులేమిటి? మీకున్న సందేహాలేమిటి?

ఆగ్జిలరీ శాఖలను (సహాయక శాఖలు) ఎలా నిర్వహించాలి?

(విశాఖపట్టణం జిల్లా నివేదిక నుండి)

మన పార్టీ ప్రజాసంఘాల కార్యక్రమాలలో చురుకుగా, మిలిటెంటుగా పాల్గొని వారిని గుర్తించి వారికి సిద్ధాంత శిక్షణ, క్రమశిక్షణ నేర్పి పార్టీ సభ్యులుగా చేర్చుకోవాలి. ప్రస్తుతం అమలు చేస్తున్నది.

ప్రజాసంఘాలలో చురుకుగా, మిలిటెంటుగా పాల్గొంటున్న వారిని గుర్తిస్తున్నాం. రెండు, మూడుసార్లు స్టడీ సర్కిల్స్ నడుపుతున్నాం. ఆ తర్వాత జిల్లాస్థాయి/ డివిజన్ స్థాయి కభ్లాసులు 3/4 రోజులు జరిపి వాటికి హాజరైన వారిలో నుంచి కొందరిని ఎంపిక చేసి క్యాండిడేట్ సభ్యత్వం ఇస్తున్నాం.

(క్యాండిడేట్ సభ్యుల పనిని ప్రత్యేకంగా పరిశీలించి, వారికి తర్ఫీదు నివ్వడంపై ప్రత్యేక శ్రద్ధ పెట్టి ఒక సంవత్సరం తర్వాత వారిని పూర్తిస్థాయి పార్టీ సభ్యులుగా ప్రమోట్ చేయవచ్చునో లేదో నిర్ధారించాలి. గతంలో ఈ పద్ధతిని శ్రద్ధగా పాటించేవారం. ఇప్పుడు అది సక్రమంగా అమలు జరపడం లేదు)

అరకొర శిక్షణ వలన, కొనసాగింపు లేనందువలన రిక్రూట్ అయిన వారిలో ఎక్కువమంది క్రియాశీలకంగా పాల్గొనలేకపోతున్నారు. నిర్దిష్ట బాధ్యతలు నిర్వహించలేక కపోతున్నారు. డ్రాప్ అయినవారి సంఖ్య కూడా దీని వలన ఎక్కువగా ఉంటున్నది.

సం॥	పార్టీ సభ్యత్వం	కొత్తగా చేరిన వారు	డ్రాప్స్
1996	1583	362	116
1997	1731	258	110
1998	1814	226	143
1999	1541	152	425

ఈ రకమైన పరిస్థితిపై పార్టీ కేంద్ర కమిటీ తీర్మానం (1967) దిగువ విధంగా పేర్కొన్నది.

“పార్టీకి ఖచ్చితమైన సైద్ధాంతిక, రాజకీయ విధానాన్ని స్థిరపరచుకోకుండా, కనీసం జాతీయ, రాష్ట్రస్థాయిలలో నిగ్గుదేల్చిన సుసంఘటితమైన మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు నాయకత్వ కేంద్రం లేకుండా, కొన్ని లక్షలమంది గల నిజమైన గొప్ప ప్రజా కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించగలమనుకోవడం అనూహ్యం. కమ్యూనిస్టు పార్టీని కేంద్రం నుండి, ఖచ్చితమైన రాజకీయ నిర్మాణ సూచనల ద్వారా, పై నుండి క్రిందకు నిర్మిస్తామన్నది అందరికీ తెలిసిన అంశమే. కనుక ఈ షరతులను పూర్తి చేయకుండా, ఒక ప్రజా కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిర్మించగల మనుకోవడం సోమరితనం లేదా ఊహాజనితం అవుతుంది”

“కొత్తగా చేర్చుకున్న వారికంతా క్రమబద్ధంగా రాజకీయాలు నేర్చి, తర్ఫీదుయిచ్చి, క్రమశిక్షణను నెరవడం ఖచ్చితంగా జరగాలి. తర్ఫీదు పొందిన, పరీక్షకు నిలిచిన క్యాడర్ కనీస సంఖ్యలోనైనా ఉండేలా చూసుకోవాలి. ఆ కేడర్ యూనిట్ సభ్యుల కార్యక్రమాన్ని రూపొందించి, వారికి సూచనలు ఇచ్చి వారి పనిని అజమాయిషీ చేసేలా వుండాలి. పార్టీ రాజకీయ విధానం నిర్మాణ సాన్నిహిత్యం ఏమాత్రం విచ్చిన్నం కాకుండా కాపాడాలి. ఇవన్నీ సమకూరుతాయనే నమ్మకమున్నప్పుడే పెద్దఎత్తున పార్టీలో సభ్యులను చేర్చుకునేందుకు ప్రయత్నించాలి. లేకుంటే ఎందుకైతే పార్టీని విస్తృతపరచాలనుకుంటున్నామో ఆ లక్ష్యమే దెబ్బతింటుంది. ఇది మన పార్టీకి ముఖ్యంగా 1957 తర్వాతి అనుభవం, ఇందులో పార్టీలో చేర్చుకోబడిన వేలాది మిలిటెంట్ల తప్పమీ లేదు. వారు ఎంతో విస్వాసంతో, శ్రద్ధతో పార్టీలో చేరారు. అయితే వారిని విజ్ఞానవంతులను చేయడంలోను, తర్ఫీదు యివ్వడంలోను, వారి సైద్ధాంతిక, రాజకీయ చైతన్యాన్ని పెంపొందించడంలోను, ప్రజాసంఘాలలో పనిచేసేలా వారికి తోడ్పడడంలోను, వారిని పార్టీలో పూర్తిగా యిముద్దుకోవడానికి పార్టీకి గల ఆశక్తత వైఫల్యం”

“ట్రేడ్ యూనియన్, రైతు, విద్యార్థి, మధ్యతరగతి వర్గాలలో నుండి వచ్చే మిలిటెంట్లను నేరుగా క్యాండిడేట్ మెంబర్లుగా తీసుకునే పద్ధతి వెంటనే మానెయ్యాలి. ప్రజా పోరాటాలలో తయారయ్యే ఇలాంటి మిలిటెంట్లను నిర్వహణకు వీలైన విధంగా సహాయ శాఖల్లో యిముద్దుకోవాలి. వారిని దానికి సంబంధించిన పై కమిటీ దర్శకత్వంలో వుంచి పని చేయించాలి. ఎవరు వారి శక్తిని రుజువు చేసుకుంటారో, ఎవరి రాజకీయ సిద్ధాంత స్థాయి పార్టీ నిర్ణయించిన స్థాయిలో వుంటుందో అలాంటి

వారికే వారి పని విధానాన్ని తగినంత కాలం పరిశీలించి పరీక్షకు నిలిచిన వారినే క్యాండిడేట్ మెంబరుగా ప్రమోట్ చేయాలి”

విస్తృతమైన ప్రజా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణం:

మన పార్టీ పెరగడంలో స్వబ్ధత చోటు చేసుకున్నది అన్నది స్పష్టంగా కనబడుతోంది. అదే విధంగా ప్రజాసంఘాల సభ్యత్వం పెరుగుదల కూడా మందగించింది.

సం॥	పార్టీ సభ్యత్వం	ప్రజాసంఘాల సభ్యత్వం
1995	1337	1,27,034
1996	1583	1,21,855
1997	1731	1,41,536
1998	1814	1,24,438
1999	1541	1,16,672

ఈ పరిస్థితిలో రెండు బలహీనతలు కనబడుతున్నాయి.

1. ప్రజాసంఘాల విస్తృతికి తగినట్టు పార్టీ సభ్యత్వం పెరుగుదల లేదు.
2. పార్టీ సభ్యుల క్రియాశీలత తగ్గుముఖం పడుతున్నది.

పార్టీ శాఖల పనిని మెరుగుపరిచే చర్యలు తీసుకుంటే పార్టీ సభ్యుల క్రియాశీలతను మెరుగుపరచగలుగుతాం. మన పార్టీ ప్రతిష్ఠకు అనుగుణంగా పార్టీ సభ్యత్వాన్ని పెంచడంలో వెనుకబడి వున్నాం. పార్టీ సభ్యత్వం పెరుగుదలలో వెనుకబాటును అధిగమించేందుకు పథకం ప్రకారం పట్టుదలగా అవాంతరాలను అధిగమించి కృషి చేయాలి. ఇందుకుగాను ఆగ్జిలరీలను సక్రమంగా నిర్వహించాలి. ఈ విషయంలో ఇప్పటివరకు జరిగిన కృషిని పరిశీలిస్తే అనేక లోపాలు కనబడుతున్నాయి.

ఆగ్జిలరీలలోకి అర్హులైన వారిని గుర్తించే ప్రయత్నం 1998లో చూస్తే ఒక్కటి. యు. రంగంలోనే 965 మంది ఉన్నారని తేలింది. ఇతర రంగాలను కూడా కలుపుకుంటే సుమారు 2000 మంది ఆగ్జిలరీలలో సభ్యులుగా చేరడానికి అర్హత గలవారున్నారని తేలింది.

వీరందరినీ ఆగ్జిలరీలలోకి యిముడ్చుకోవాలని, ఆగ్జిలరీలు నడిపే కన్వీనర్లను ఎంపిక చేసి బాధ్యత అప్పగించాలని నిర్ణయించాం. ఆగ్జిలరీ కన్వీనర్లకు శిక్షణ గరిపేండుకు మూడుసార్లు వర్క్ షాపు నిర్వహించాం. 60 మంది కన్వీనర్లు నియమింపబడ్డారు. వారికి వివరంగా ఆగ్జిలరీల నిర్వహణ గురించి చెప్పాం.

అయితే యీ రోజు 10-12 ఆగ్జిలరీలు తప్ప తక్కినవి నడవడం లేదు. అర్హులైన వారిలో 10వ వంతును కూడా ఆగ్జిలరీలలోకి తీసుకురాలేకపోయాం.

ఈ వైఫల్యానికి కారణాలేమిటి?

1. డివిజన్/ ఎఫ్.సి. స్థాయిలో ఆగ్జిలరీల నిర్వహణపై రెగ్యులర్ చెక్స్, గైడెన్స్ కొరవడింది.
2. ఆగ్జిలరీ కన్వీనర్లను తగినంత మందిని ఎంపిక చేయలేకపోయాం.

ఆగ్జిలరీని ఎలా నడపాలి? అన్న విషయమై పలుమార్లు వివరణ ఇచ్చినా ఇప్పటికీ డివిజన్ / ఎఫ్.సి. నాయకత్వాలకు ఈ విషయమై స్పష్టత లోపించింది. ఆగ్జిలరీ ప్రాధాన్యతను వారు గుర్తించడంలో విఫలం అవుతున్నారు.

1. ఆగ్జిలరీ శాఖలోకి ఎవరిని ఎంపిక చేయాలి?

మన ప్రజాసంఘాల కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొంటున్న వారు, మిలిటెంట్లు అందరూ ఆగ్జిలరీలలో చేరవచ్చు. పార్టీకి సానుభూతిపరులుగా ఉంటున్న వారందరూ చేరవచ్చు. గతంలో సభ్యులై ఉండి వివిధ కారణాల వల్ల డ్రాప్ అయిన వారు కూడా చేరవచ్చు. ఆగ్జిలరీలలో చేరిన వారంతా తర్వాత పార్టీ సభ్యులుగా చేరాలన్న నిబంధన ఏమీ లేదు. అలా అందరికీ ఆటోమాటిక్ గా పార్టీ సభ్యత్వం యివ్వడం కూడా సాధ్యపడదు. అర్హత కలిగిన వారికి పార్టీ సభ్యుల కనీస కర్తవ్యాలు నిర్వహించగల వారికి మాత్రమే క్యాండిడేట్ సభ్యత్వం యివ్వడం జరుగుతుంది. కనుక “ఫలాన వ్యక్తి పార్టీ సానుభూతిపరుడే కాని సభ్యుడిగా పనికిరాడు. కనుక ఆగ్జిలరీలో పెట్టడం అవసరం” అని వదిలెయ్యనక్కరలేదు.

2. ఆగ్జిలరీ ఎన్నాళ్ళు నడుస్తుంది?

ఆగ్జిలరీ శాఖలు రెగ్యులర్ గా నడపాలి. ఆగ్జిలరీ సభ్యులలో పార్టీ సభ్యత్వ అర్హత పొందిన వారిని రిక్రూట్ చేసి పార్టీ శాఖకు పంపాలి. ఆ అర్హత పొందిన వారిని, కొత్త సభ్యులతో కలిపి ఆగ్జిలరీని కొనసాగించాలి.

3. ఆగ్జిలరీ శాఖ కన్వీనర్ బాధ్యత ఏమిటి?

ఆగ్జిలరీ శాఖలు రెగ్యులర్ గా నడిపించడం, అందులోని సభ్యులతో సిన్నహిత సంబంధాలు కలిగి ఉండడం, వారి అభివృద్ధిని అనునిత్యం పరిశీలిస్తూ, వారిని ప్రోత్సహించడం, వారిని పార్టీ, ప్రజాసంఘాల కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేటట్టు ప్రోత్సహించడం, అర్హులైన వారు పార్టీ సభ్యత్వం పొందేలా చూడడం. శాఖ సమావేశం ఏర్పాటుకు కార్యదర్శి ఎట్టి సన్నాహాలు చేయాలో ఆగ్జిలరీ శాఖ ఏర్పాటుకు కూడా అట్టి సన్నాహాలు చేయాలి.

4. ఆగ్జిలరీ శాఖలో ఏ అజెండా చర్చకు పెట్టాలి?

(ఎ) ఎప్పటికప్పుడు జరిగే రాజకీయ పరిణామాలపై ‘ప్రజాశక్తి’ పత్రిక సహాయంతో

చర్చ నిర్వహించాలి. పార్టీ లైసును విస్తరిస్తుండాలి.

(బి) ఆగ్జిలరీ సభ్యులు పనిచేసే పరిశ్రమ/నివసించే ప్రాంతంలోని సమస్యలపైన, అక్కడి ప్రజాసంఘాల కార్యక్రమాలపైన చర్చించి ఆ కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేలా నిర్ణయాలు చేయాలి.

(సి) అమలు చేసిన కార్యక్రమాలను సమీక్ష చేయడం అలవాటు చేయాలి.

(డి) ఆగ్జిలరీ సభ్యులను ఉత్తేజపరిచే సాహిత్యం చదివించాలి. చదివిన గ్రంథాలపై మాట్లాడమని ప్రోత్సహించాలి.

ఉదా :- విప్లవ చరిత్రలు, ఉద్యమ నిర్మాతల జీవిత చరిత్రలు, పార్టీ, ప్రజాసంఘాలు విడుదల చేసే బుక్‌లెట్స్‌ను ఎప్పటికప్పుడు చదివించాలి.

(ఇ) అరమరికలు లేకుండా స్వేచ్ఛగా మాట్లాడుకోవడం అలవాటు చేయాలి. వృధాగా కబుర్లతో కాలం వెల్లబుచ్చకుండా బిజినెస్‌లైక్‌గా ఆగ్జిలరీ శాఖను నడపాలి. సమయం పాటించడం నేర్పాలి.

(ఎఫ్) మంచి అలవాట్లు, నడవడిక, ప్రజలపట్ల గౌరవ భావం ఆగ్జిలరీ సభ్యులకు అలవాటు చేయాలి.

(జి) పార్టీ లైసుపై తమతమ అభిప్రాయాలను సూటిగా, నిర్మోహమాటంగా చెప్పగలిగేలా ప్రోత్సహించాలి.

(హెచ్) పార్టీ సభ్యులు, సానుభూతిపరుల సమావేశాలకు, జిల్లా / డివిజన్ స్థాయి క్లాసులకు ఆగ్జిలరీ సభ్యులను హాజరుపరచడానికి కృషి చేయాలి. ఆగ్జిలరీ సభ్యులు హాజరైన క్లాసులను రికార్డు చేయాలి.

5. ఆగ్జిలరీ శాఖను ఎన్నాళ్ళకొకసారి సమావేశం జరపాలి?

ఆగ్జిలరీ శాఖ సభ్యుల సన్నద్ధతను బట్టి 10-15 రోజులకు ఒకసారి జరిపితే మంచిది. కనీసం నెలకు ఒకసారి అయినా జరగాలి.

6. ఆగ్జిలరీలను నిర్వహించడానికి డివిజన్ కమిటీ / ఎఫ్.సి. ఏం చేయాలి?

(ఎ) శాఖలలో, డివిజన్ కమిటీ / ఎఫ్.సి.లతో చర్చించి ఆగ్జిలరీ సభ్యుల లిస్టులు తయారు చేయాలి.

(బి) డిపార్ట్‌మెంట్ / ప్రాంతం / రంగం - వీటి ప్రాతిపదికన ఎన్ని ఆగ్జిలరీలు ఏర్పాటు చేయాలో నిర్ణయించాలి. ఒక్కొక్క ఆగ్జిలరీ శాఖలో 20 మందికి మించకుండా చూసుకుంటే మంచిది.

(సి) ఆగ్జిలరీ కన్వీనర్లు అవసరమైనంత మందిని ఎంపిక చేయాలి. వారికి ఆగ్జిలరీ శాఖ నిర్వహణే ప్రధాన బాధ్యతగా వుండాలి.

(డి) డివిజన్ కమిటీ / ఎఫ్.సి. స్థాయిలోనే వారితో కనీసం నెలకొకమారు సమావేశం జరిపి ఆగ్జిలరీ నిర్వహణను సమీక్షించాలి.

(ఇ) క్యాండిడేట్ సభ్యత్వం పొందే అర్హత వచ్చిన వారిని గుర్తించి సభ్యత్వం ఇవ్వడం ఎలాగైతే చేస్తుంటామో, అలాగే ఆగ్జిలరీలలో చేర్చడం గురించి కూడా రెగ్యులర్గా చర్చించి కొత్తవారిని చేర్చుకుంటుండాలి.

(ఎఫ్) కొత్త ప్రాంతాలలో ఆగ్జిలరీల ఏర్పాటుకు నిరంతరం ప్రయత్నిస్తూ వుండాలి.

(జి) శాఖల గైడెన్స్ కు ఎలాగైతే బాధ్యుల్ని నిర్ణయించామో, ఆగ్జిలరీ శాఖల గైడెన్స్ ను కూడా బాధ్యులు నిర్ణయించాలి.

జిల్లా కమిటీ బాధ్యత

పార్టీ జిల్లా కమిటీ, డివిజన్ / ఎఫ్.సి. కమిటీలు పై కర్తవ్యాలను నిర్వహించేలా ఎప్పటికప్పుడు చెకప్ చేసి తగు సహాయం అందించాలి. ఆగ్జిలరీ కన్వీనర్లకు శిక్షణా శిబిరాన్ని నిర్వహించాలి.

ప్రజలతో సంబంధాలు

రాష్ట్ర కమిటీ నోట్ (నవంబర్ 2001)

ప్రజలతో ప్రత్యక్ష సంబంధాలు బలహీనంగా వున్నాయి. అనేక సందర్భాల్లో ప్రజల నాడీని పసిగట్టలేకపోతున్నాం. అసంతృప్తిని, భ్రమలనూ సరైన పద్ధతిలో అంచనా వేయలేకపోతున్నాం. ఈ పరిస్థితిని సత్వరం అధిగమించాలి. ఈ కృషి పై నుండి క్రింది వరకు అత్యవసరంగా చేయాలి. దీనిలో జిల్లా కేంద్రం కీలకపాత్ర వహించాలి.

ప్రజలపట్ల సరైన దృక్పథం కలిగి ఉండాలి. పార్టీ కార్యకర్తలు, ప్రజానీకంతో పెనవేసుకోవాలి. క్షణం కూడా ప్రజల నుండి వేరుకాకూడదు. ప్రజలను గౌరవించటం, ప్రజాసేవకు అంకితం కావడం, ప్రజల మాటలను శ్రద్ధగా వినటం, ప్రజల సృజనాత్మకత శక్తిపై నమ్మకం ఉండటం పార్టీ నాయకులకు, కార్యకర్తలకు, సభ్యులకు ఆలోచనలలో అంతర్భాగం అయిపోవాలి.

ప్రజలతో కలిసి, మెలసిపోవాలి. క్షణం అవకాశం వచ్చినా ప్రజలలోకి వెళ్ళాలనుకోవాలి. ప్రజలలోకి వెళ్ళని వాళ్ళు కమ్యూనిస్టు కాజాలదు. ప్రజలతో కూర్చోవాలి, వారితో తినాలి, వారు ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ బస చేయాలి. వారితో చర్చించాలి. వారు చెప్పింది శ్రద్ధగా వినాలి. ప్రజల జీవిత పరిస్థితులను నిరంతరం పరిశీలన చేయాలి. పరిశోధన చేయాలి. ఇందుకోసం సమాచార సేకరణ పర్యటనలు, సమావేశాలు జరపాలి. వాస్తవ పరిస్థితులను తెలుసుకోవడం ద్వారానే సరైన నాయకత్వ పాత్రను నిర్వహించగలము.

ప్రజల భాషలో మాట్లాడాలి. సామాన్య ప్రజలకు అర్థమయ్యేటట్లు వ్రాయాలి. పడిగట్టు పదజాలమే కాకుండా సజీవమైన ప్రజల భాషలో క్లుప్తంగా, సూటిగా వ్రాయడం, మాట్లాడటం వలన ఉపయోగం ఎక్కువగా జరుగుతుంది.

ప్రజలతో నిత్య సంబంధాలు వుంటే వారి తక్షణ సమస్యలు, ప్రయోజనాలు మనకు అర్థమవుతాయి. ప్రజలు రోజువారీ సమస్యలు ఉపేక్ష చేయకూడదు. వాటి పరిష్కారానికి అత్యధిక ప్రాధాన్యతనివ్వాలి. ప్రజలను ఉన్నత లక్ష్యాలవైపు కదిలించాలంటే

వారి తక్షణ అవసరాలు తీర్చే కృషి చేయాలి. వారి సంక్షేమానికై పాటుపడాలి. అప్పుడేవవారు మన వెనుక సమీకరించబడతారు. మనకు హృదయపూర్వకమైన మద్దతునిస్తారు. మన శాఖలు, కార్యకర్తల ఆచరణ చూసినప్పుడు ప్రజల రోజువారీ సమస్యలపై తగినంత శ్రద్ధ చూపడం లేదు. పట్టణాల్లో ట్రేడ్ యూనియన్ కృషిపై ఉన్నత శ్రద్ధ నివాస ప్రాంతాల సమస్యలపై లేదు. ప్రభుత్వ సంక్షేమ పథకాల అమలులో మన జోక్యం తగినంతగా లేదు. రోజువారీ ఈ సమస్యల పరిష్కారానికి ఇప్పటికీ బూర్జువా పార్టీల నాయకులు, దళారులే ప్రజలకి గతి అవుతున్న పరిస్థితి. ఈ పరిస్థితి మార్చేందుకు తీవ్రంగా కృషి చేయాలి.

ఒక నాయకుని పని పద్ధతులు

- చెన్ యున్, (చైనా పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శిగా పనిచేశారు)

వ్యవసాయ కార్మికసంఘంలో కష్టపడి పనిచేసే నాయకుడొకరు వుండేవారు. ఆయన కార్మికసంఘాల శాఖలతో దగ్గర సంబంధాలు ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. ఆయన చాలా మంచి కామ్రేడ్. కాని ఆయన నాయకత్వ పద్ధతులు గజిబిజిగా వుండేవి. శక్తివంతమైన, ఆచరణాత్మకమైన గైడెన్స్ ఇవ్వడం ఆయనకు తెలీదు. ప్రస్తుతం ఆ సమస్యని అఖిల చైనా ట్రేడ్ యూనియన్ సమాఖ్య కమిటీ సమావేశంలో చర్చించినప్పుడు ఇకపై ఆయన పరిశీలకునిగా హాజరయ్యే సమయంలో మరింత సమర్థవంతంగా వుండలనని భావిస్తున్నాను.

ఈ మధ్య ఆయన ఒక రాష్ట్రంలోని ఒక జిల్లాలో వ్యవసాయ కార్మిక సంఘ బాధ్యుల్ని సమావేశపరిచాడు. 8 మంది బాధ్యుల్లో ఐదుగురే హాజరయ్యారు. ఆ సమావేశంలో మన నాయకుడు నివేదికను ప్రవేశపెడుతూ ఏడు కర్తవ్యాలను వివరించి బాధ్యులను వాటిపై మాట్లాడవలసిందిగా అడిగాడు. ఈ ఏడు కర్తవ్యాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

1. భూకంపం జరిగిన దానిపై ప్రచారాన్ని ఉధృతం చేయడం.
2. సైన్యంలో కార్మికుల విభాగాన్ని విస్తృతపరచడం.
3. పబ్లిక్ బాండ్స్ ను, తిండిగింజల కూపన్నను ప్రతిఫలం ఆశించకుండా తిరిగి ఇచ్చి చేయవలసిందిగా ప్రజలకు నచ్చ చెప్పడం.
4. వ్యవసాయ పనిముట్ల ఉత్పత్తికై సహకార సంఘాలను ఏర్పరచడం.
5. దున్నేవారిని, పశుకేంద్రాలను నిర్వహించేవారిని సంఘటితపరచడం.

6. వ్యవసాయ కార్మికసంఘాన్ని విస్తరింపజేసి, శాఖల పనిని మెరుగుపరచడం.
7. కార్మికసంఘాల విధుల అజమాయిషీ ఒకే పద్ధతిలో జరిగేలా చూడడం.

వీటిపై చర్చలలో ఎక్కువమంది పాల్గొనలేదు. సమావేశం చివర్లో “మాకు తిండిగింజలు దొరకడం లేదు. ఆకలితో అలమటిస్తున్నాం” అని కార్మికులు చెప్పారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఆదేశాల ప్రకారం భూమిపన్ను, నుంచి కార్మికులు మినహాయింపు పొందారు. కాని భూమి పన్ను చెల్లించాలని జిల్లా ప్రభుత్వం అడుగుతోంది. పై నాయకత్వం ఈ విషయంపై ఏదో ఒకటి చెయ్యాలని ఆశిస్తున్నాం అని ఆ కార్మికులు చెప్పారు. కార్మికులు లేవనెత్తిన ఈ రెండు సమస్యల్ని చేపట్టాల్సిందిగా మన నాయకుడు ఆ సమావేశాన్ని అడగలేదు. దాంతో ఆయనకు నివేదికను నిర్దిష్టంగా చర్చించలేదు. చివరగా ప్రతి బాధ్యుడిని రెడార్మీ కొరకు కొద్దిమందిని కేటాయించమని కోరగా ప్రతి బాధ్యుడు ఒకరిద్దరిని పంపడానికి ఒప్పుకోవడంతో సమావేశం ముగిసింది. కొద్దికాలం తర్వాత జరిగిన దుకాణదారులు, మాంసం అమ్మేవారి సంఘాల శాఖల సంయుక్త సమావేశంలో మన నాయకుడు మరో నివేదిక ఇచ్చారు. ఈసారి ఈ క్రింది విషయాలపై ఆయన మాట్లాడారు.

1. గతంలో జరిగిన మితవాద, అతివాద పోరాటాల్లో దొర్లిన తప్పిదాలను తిరిగి చేయకుండా జాగ్రత్తపడడం.
2. కార్మికుల స్థానాలలో నిరుద్యోగులను కూలికి పెట్టుకోకుండా యాజమాన్యంపై ఒత్తిడి తేవడం.
3. టి.యు. లేక ప్రభుత్వ పనిని చేపట్టిన కార్మికుల క్రమ వేతనాలను నిలిపివేయుట.

ఈ నివేదిక విన్నవెంటనే గ్రామీణ కార్మికులే కాకుండా ఈ పట్టణ కార్మికులు మన నాయకునిపై ఆవేశంతో విరుచుకుపడ్డారు. యజమానులను బలవంతం చేయకపోతే కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోరు. మేమంతా ఉద్యోగాల్లేకుండా వుండాలి అని అన్నారు. క్రమవేతనాలను రద్దుచేస్తే మా కుటుంబాలు ఆకలితో మాడాలి అని నివేదికను పూర్తిగా వ్యతిరేకించారు. ఏమీ సాధించకుండానే సమావేశం ముగిసింది.

అటువంటి లక్షణాలు మన నాయకునికి మాత్రమే పరిమితం కాదని నా అభిప్రాయం. చాలామందికి అలాంటి స్వభావం ఉంది. అయితే ఈ లక్షణం ఉండకూడదు. ఇది కార్మిక నాయకులలో ఉత్సాహాన్ని నీరుగారుస్తుంది. వారిలో అసంతృప్తిని రగిలిస్తుంది. శాఖల పనిని అభివృద్ధిపరిచే బదులు, వాటిని సంఘటితపరచడమే కృష్ణమౌతుంది. ఇటువంటి నాయకత్వంలో లోపాలేమిటి?

1. సమావేశానికి ముందుగా తయారుకాకపోవడం :

మొదటి విషయంలో మన నాయకుడు 7 కర్తవ్యాలను వ్యవసాయ కార్మిక

సంఘం బాధ్యుల ముందుంచాడు. కానీ వారు తక్షణం ఎదుర్కొంటున్న ఆకలిబాధ, పంట చేతికొచ్చిన సమయంలో భూమి పన్ను చెల్లించాల్సి రావడం వంటి సమస్యలపై కర్తవ్యాల ప్రాధాన్యతను వారు ఆలోచించలేదు. అందువల్ల నివేదికలోని అంశాలపై ఉత్సాహం చూపలేదు. అంటే సమావేశానికి వెళ్ళే ముందు మన నాయకుడు జిల్లాలోని టి.యు. సభ్యులతోగానీ, వ్యవసాయ కార్మికసంఘ బాధ్యులతో కానీ ఆ ప్రాంత కార్మికుల సమస్యల గురించి మాట్లాడి ఉండవలసింది. అలా చేస్తే వాటి పరిష్కారానికి మార్గాలను ఆ ప్రాంత కామ్రేడ్స్ తో చర్చించాలని ఆయనకు తెలిసి వుండేది. ఆ విధంగా తయారైవుంటే సమావేశానికి వెళ్ళి నివేదికలో ముందుగానో, మధ్యలోనో కార్మికులను వేధించే విషయాలపై చర్చించి వుండేవారు. ఇదే చేసి ఉంటే కార్మికులు ఉత్సాహంగా వారి విషయాలతోబాటు, ఆయన నివేదికలోని అంశాలను కూడా చర్చించి వుండేవారు. అటువంటి సమావేశం రైతాంగంలో వారి పనిని మెరుగుపరిచే విధంగా శాఖలకు సహాయపడాలి.

ఇదేవిధంగా రెండో సమావేశంలో కూడా కార్మికుల అభిప్రాయాలు, కోర్కెలు తెలుసుకొని వారి కష్టాలను అధిగమించే విధంగా సహాయం చేయడంలో మన నాయకుడు విఫలమయ్యాడు. ఆశ్చర్యకరంగా పోరాటంలో తప్పులు ఏ విధంగా జరిగాయో కూడా మన నాయకుడు తెలుసుకోలేదు. అతివాద పోకడ నుండి బయటపడడం ఎలాగో కూడా అతనికి తెలీదు. కార్మికులు అతని నివేదికను తిరస్కరించగానే ఆశ్చర్యపోయాడు. పెత్తందారీ ఆదేశాలను మాత్రమే యివ్వగలిగాడు. అటువంటి తరహా నాయకత్వం మన పనికి సహాయపడదని అనుభవం రుజువు చేస్తోంది.

2. శాఖ సమావేశాలలో అనేక కర్తవ్యాలను

ఒకేసారి చేపట్టడం :

ఇలాంటి పరిస్థితిని వదిలించుకోవడానికి మనం చాలా కష్టపడాలి. శాఖా సమావేశం స్థాయిలో కార్యకర్తల స్థాయిలో 7, 8 కర్తవ్యాలను వాటి ప్రాధాన్యతను గుర్తించకుండా ఒక్కసారిగా నివేదిక మన కార్మికులకు ఏం చేయాలో, ఎక్కడ ప్రారంభించాలో కూడా తెలీదు. పైగా అవి వారికి తలనొప్పిగా తయారౌతాయి. ఫలితంగా వాటిని చేపట్టలేమని తిరస్కరిస్తారు. లేకపోతే మీరు బయటివారు మా పరిస్థితులు, సమస్యలు మీకు అర్థం కావని చెబుతారు. దాంతో మీరు పెత్తందారీగా వ్యవహరిస్తారు. పైస్థాయి వారు బలవంతం చేస్తే మేము ఆ పనిని చేయలేమని చెప్పడానికి మొహమాటపడి ప్రయత్నిస్తామని చెబుతారు. సామవేశంలో ఆ మాట చెప్పిన తర్వాత ఆ కర్తవ్యాల నిర్వహణకి నిజంగా ప్రయత్నిస్తారా? నాకు నమ్మకం లేదు. కర్తవ్యాలను వ్యతిరేకిస్తున్నామని మొహం మీదే చెప్పకుండా ప్రయత్నిస్తామని చెప్పడం ద్వారా పై

నాయకుల గౌరవం నిలప ప్రయత్నిస్తారు. అందుకని కార్మికులు వారి కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చరని అర్థమా? లేక వారిని మితవాద అవకాశవాదులని ముద్ర వేయగలమా? ఇందులో కార్మికుల తప్పు ఏమాత్రమూ లేదు. తప్పంతా నాయకత్వ లోపమే. కార్మికులను 7 కర్తవ్యాలను చేపట్టమనడం సమావేశం తరువాత వారేమీ చేయలేకపోతే వారిని నిందించడం పనికిమాలిన తనం. అంతేగాక అది నాయకత్వం విశ్వసనీయకతనే తక్కువ చేస్తుంది. ఇంకోసారి సమావేశానికి పిలిస్తే రావడానికి యిష్టపడరు. పైగా అనేక సాకులు చూపి ఎగ్గొట్టేస్తారు.

3. కార్మికుల తక్షణ కర్తవ్యాలను చేపట్టంలో విఫలమవడం?

సమావేశానికి పిలవడానికి ముందే కార్మికుల ప్రస్తుత డిమాండ్లను తెలుసుకోవాలి. ఆ ప్రస్తుత సమస్యల్ని సమావేశంలో లేవనెత్తి వాటి పరిష్కార మార్గాలను తెలపాలి. ఇస్తున్న నివేదికపై కార్మికులు ఉత్సాహం చూపకుండా వారి సొంత సమస్యలైన తిండి లేకపోవడం, భూమి పన్ను విధించడం వంటివి లేవనెత్తితే, గాలిపటానికి తెరచాపని తిప్పిపట్టుగా, వారి ప్రస్తుత సమస్యల్ని ముందుగా తెలియజేయమని కోరాలి. తిండి సరిపోకపోవడం కార్మికుల తక్షణ సమస్య అయినందున, ఆకురాలే కాలంలో కోతకు వచ్చే పంట దగ్గర పడుతుండటం వల్ల భూమిపన్ను వెంటనే పరిష్కరించవలసి ఉన్నందున ఈ సమస్యలపై చర్చలో కార్మికులు చురుకుగా పాల్గొంటారు. అదనపు తిండిగింజలు గల రైతుల్ని అవి లేని వారికి రుణంగా యిచ్చేందుకు, వాటిని కోతల తర్వాత తిరిగి చెల్లించే విధంగా పరస్పర సహాయంగా యిచ్చిపుచ్చుకునేట్లు మనం సూచించాలి. లేదా అవసరంలో ఉన్న కార్మికులకు, రైతులకు తిండిగింజలు దానంచేయమని ధనవంతులైన రైతులను అడుగుతూనే ప్రజానీకాన్ని సోవియట్ల ప్రభుత్వంలో చేరాలని సూచించాలి. ఈ విధంగా చేయడం ద్వారా మన కర్తవ్యాలను చేపట్టాలని కార్మికులను అడగటానికి మంచిస్థితి ఏర్పడుతుంది. దాంతో బాటు సోవియట్ల రాజకీయ శక్తి బలపడి అభివృద్ధి చెందిన నాడు కార్మికులు, రైతులు విముక్తి పొందుతారని వివరించాలి. ఈ విధంగా మన నాయకుడు శాఖ సంయుక్త సమావేశాన్ని గైడ్ చేయగలిగి వుంటే అనేక కర్తవ్యాలు నెరవేరి వుండేవి.

ప్రజల తక్షణ సమస్యలను లేవనెత్తడం అవసరం. ఇది తాళం వేసి వున్న ఇంటిలో ప్రవేశించడం లాంటిది. తలుపులు తీయడానికి, ముందుగా తాళం చెవిని వెదకాలి. ఇక్కడి కార్మికులు వెంటనే చేయడానికి తయారుగా వున్న విషయం తాళం చెవిలాంటిది. మనం ఉపయోగించుకొని చెప్పినవి కాదు. కార్మికుల అవసరాల కనుగుణంగా వారు కార్మికరంగంలో దూకగల కర్తవ్యాలతో మొదలుపెడితే వారిని

వాటిపైకి పురిగొల్పుగలం. శక్తివంతమైన, కాలానుగుణమైన గైడెన్స్ ఇవ్వగలిగితే అనేక కర్తవ్యాలను నెరవేర్చగల పట్టుదల కలిగి వుంటారు. మన పనితో బాటు శాఖల పనిని పెంచాలంటే ప్రజానీకపు కీలక సమస్యని కనుగొనే మంచి స్థితిలో మనముండాలి. అజెండాలో అనేక విషయాలు వరుసక్రమంలో వున్నా ప్రజల నాడిని తెలుసుకోవడంలో నాయకత్వ నేర్పు కనిపిస్తుంది.

4. ప్రత్యేక గైడెన్స్ ఇవ్వడంలో విఫలం :

రెడార్మ్ని విస్తరించే విషయంపై చర్చలు జరుగుతున్న సమావేశంలో కొద్ది సంఖ్యలో సభ్యుల్ని కేటాయించమని శాఖలను ఒప్పించడం అర్థంలేనిది. వాళ్ళకి ఆ పని చేయడం కష్టమైనప్పటికీ ఆ కోర్కెను ఆమోదిస్తారు. పై నాయకులపై గౌరవ సూచికంగా ఆ పని చేస్తారు. ఇటువంటి పరిస్థితిలో సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించే కామ్రేడ్ ఆ పనిలో ఏ విధంగా ముందుకు పోవాలో వివరించాలి. పార్టీ పని చేయడానికి ఉత్సాహపడుతూ, రెడార్మ్లో చేరాలనుకున్న కార్మికుల, రైతులతో ముందుగా మాట్లాడాలి. వారికి వివరించాలి. వారిని ఎలా కదిలించాలో, ముందుకొచ్చే వారిని ప్రజా సమావేశాలలో ఎలా ఉత్సాహపరచాలో కూడా వివరించాలి. తద్వారా ఎక్కువమంది ప్రజల్లో ప్రభావం కలిగించగలం. నాయకత్వాన్ని తయారు చేసుకోవడంలో ఇది కష్టమైన పని. అయితే శాఖలు వాటి కర్తవ్య నిర్వహణ చేయడానికి మాత్రం మార్గం ఇదే.

మన ఆదేశాలను పాటించడంలో శాఖ కామ్రేడ్స్ సమస్యల నెదుర్కొంటే నిరుత్సాహ చెందకూడదు. మనం చెప్పాలి. కార్యక్రమాలు సజావుగా సాగుతున్నప్పుడు ఎదురయ్యే కష్టాలపట్ల అప్రమత్తంగా వుండి వాటిని అధిగమించడానికి తయారుగా వుండమని చెప్పాలి. ప్రతి సందర్భంలోనూ వారి భావాలపట్ల అప్రమత్తంగా వుండి వారికి నిర్దిష్ట ఆదేశాలిస్తూ వారు నిరుత్సాహపడకుండా, అభద్రత చూపకుండా జాగ్రత్తపడాలి. ఈ విధంగా మాత్రమే వారిని మన నాయకత్వంలో ఐక్యంగా వుంచగలం. వారి సమ్మతాన్ని చూరగొని మన పనిని ముందుకు తీసుకుపోగలం. ఆ విధంగా అత్యంత జాగ్రత్తగా, దీక్షతో పనిచేయగల కొత్త కార్యకర్తలని ఎక్కువ సంఖ్యలో తర్ఫీదు చేసుకోగలం.

చివరగా, నేను నొక్కి చెప్పాలనుకునేదేమిటంటే పై నాయకుడు కార్మికవర్గం నుంచి వచ్చిన చాలమంది కార్యకర్తలు ఈ నా విమర్శని సహృదయంతో అర్థం చేసుకుంటే ఇకపై సమావేశాలలో ఈ విధానాన్ని అమలు చేయగలరు. ప్రతివారూ నాయకత్వ పని విధానంలో వారి వారి అనుభవాలను అవి సఫలీకృతమైనా, కాకపోయినా బేరీజు

వేసుకోవాలనే అభిప్రాయంతో ఈ వ్యాసం వ్రాశాను. తద్వారా మన సామర్థ్యం పెరుగుతుంది. మంచి నాయకత్వ పద్ధతులు శాఖ పనిని జయప్రదం చేయడంలో కీలకపాత్ర వహిస్తాయి. సరైన నిర్ణయం చేస్తేనే సరిపోదు. మార్పులకనుగుణంగా మార్పుకొనే పద్ధతులు, నైపుణ్యంగల నాయకత్వం సరైన నిర్ణయం చేస్తే వాటిని ప్రజానీకపు కార్యాచరణగా మార్చి వారి ఆచరణాత్మక పనిలో మార్గదర్శకత్వంలో వుండాలి.

ప్రతి సమావేశంలోనూ ప్రజల ప్రయోజనాలను స్థానిక పార్టీ సంస్థలు చర్చించాలి

-చెన్నయన్

అద్దెలు, వడ్డీల తగ్గింపు అధిక పన్నులు, లెవీల రద్దు వంటివే కాక నిత్య జీవితంలో ఇంకా అనేక సమస్యలు ప్రజల ముఖ్య ప్రయోజనాలలో ఇమిడి వున్నాయి. అందుచేత పార్టీ జిల్లా డివిజన్ తదితర కమిటీ సమావేశాలలో ఎజెండా అన్ని వేళలా తమ ప్రాంతంలోని ప్రజల ప్రధాన ప్రయోజనాలను ఒక అంశంగా చర్చించాలి. స్థానిక కమిటీలు ప్రత్యేకంగా జిల్లా కమిటీలు, పార్టీ శాఖలు తమ ప్రాంత ప్రజల మనోభావాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని వారి తక్షణ సమస్యలను, డిమాండ్లకు పరిష్కారం కనుగొనాలి. స్థానిక పార్టీ సంస్థలు, స్థానిక ప్రజల ప్రయోజనాల గురించి చర్చించడాన్ని స్థానిక ప్రజలకోసం పని చేయడాన్ని మనం ప్రోత్సహించడం చాలా ముఖ్యం.

ఉత్తర చైనాలోని తొమ్మిది శాఖలకు చెందిన కామ్రేడ్లతో మాట్లాడిన సందర్భంలో చాలా తక్కువ శాఖలు మాత్రమే అలా చేస్తున్నట్లు నేను గ్రహించాను. జిల్లా కమిటీ ఆదేశం మేరకు పార్టీలోకి, సైన్యంలోకి కొంతమందిని చేర్చుకోవడం, కోటా ప్రకారం ధాన్యం, సైనికుల కోసం బూట్లు వసూలు చేయడానికి మాత్రమే పరిమితమవుతున్నాయి. బలోపేతమైన ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించే బదులు కోటాలను నిర్ధారిస్తున్నారు. వాళ్ళకు తెలిసిందల్లా ప్రజలనుండి తమకు కావలసిన వస్తువులను కోరడమే. ప్రజలకు ఏం కావాలి... అనే దాని గురించి కనీసం చర్చ కూడా జరపరు. ప్రజలకు ఏం కావాలో వారికి అవసరం లేదు. చాలా శాఖా సమావేశాలు స్పష్టమైన అవగాహనతో జరగడం లేదని మనం అంగీకరించాల్సి వుంది. తాము ఎందుకు సమావేశమవుతున్నామో కూడా కామ్రేడ్లకు తెలీదు. దాంతో అది ఒక రకమైన ప్రచార సమావేశంగానే మిగిలిపోతోంది. ఒకసారి కేంద్ర కమిటీకి చెందిన నిర్మాణ విభాగంవారి తనిఖీ బృందం ఉత్తర చైనాలోని

ఒక పట్టణ శాఖ సమావేశానికి హాజరైంది. జిల్లా కమిటీ బాధ్యులు, శాఖా కార్యదర్శి కూడా ఆ సమావేశంలో పాల్గొన్నారు. చర్చకు ఏ విషయాన్ని ప్రతిపాదించకుండానే సభ్యులను మాట్లాడమని వారు కోరారు. వారికి ఏం చెప్పాలో తెలియక నువ్వుంటే నువ్వుని ఒకరినొకరు నెట్టుకున్నారు. చివరికి మాట్లాడడానికి ఎవ్వరూ వెనుకాడని ఒక సభ్యుణ్ణి ముందుకు తోశారు. అతనన్నాడు “నాకు మాట్లాడటం సరిగా రాదు. నేను సరిగా చెప్పగలనో లేదో నాకు తెలీదు. మనం పార్టీ సభ్యులం. పార్టీ మన హృదయంలో నిలిచి వుందనే దానికి నిదర్శనంగా ప్రతి ఒక్కరు లెవీ బకాయిలు చెల్లించాలి. ఎవరైనా నగదు రూపంలో చెల్లించలేకపోతే గుడ్లు, ధాన్యం వగైరా వస్తురూపంలో చెల్లించవచ్చు” నేను చెప్పగలిగింది ఇంతే అని కూర్చున్నాడు. కనీసం అతను నిశ్చయాన్ని ఛేదించాడు. మరొక కామ్రేడ్ నిలబడి చెప్పాడు. “మనం లెవీ బకాయిలు చెల్లించాలి. “మొత్తం మీద ముగ్గురు కామ్రేడ్లు మాట్లాడారు. అందరూ లెవీ బకాయి చెల్లింపు గురించే మాట్లాడారు. శాఖా కార్యదర్శిగాని, జిల్లా కమిటీ బాధ్యులుగాని ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడకుండానే సమావేశం ముగిసింది. ఇటువంటి కొన్ని సమావేశాలకు హాజరయ్యాక ఎవరైనా మరలా సమావేశానికి వస్తారా అని సందేహిస్తున్నాను. ప్రజల ఆర్థిక, రాజకీయ పోరాటాల నుండి వేరుపడిన జిల్లా కమిటీలు, శాఖలు ప్రజల మద్దతును కోల్పోతారు. యిది చాలా ప్రమాదకరమైన విషయం.

ఏమైనప్పటికీ పార్టీ ప్రాథమిక శాఖలలో స్ఫూర్తిదాయకమైన ఉదాహరణలు కూడా వున్నాయి. సరిహద్దు ప్రాంతాల్లోని ఒక గ్రామంలో అత్యున్నతమైన ఒక శాఖ ఉంది. అది గ్రామ ప్రజలలో 13 శాతం అయిన 51 మందిని సైన్యంలోకి లేదా జాతీయ పునరుద్ధరణకు గ్రామం వదిలి వెళ్ళే విధంగా సమీకరించింది. మిగిలిన ప్రాంతాలు కూడా దాదాపు ఒకటి, రెండు శాతం తక్కువగా సమీకరిస్తున్నాయి. ఈ గ్రామంలోని గ్రామసభకు హాజరయ్యే మన కామ్రేడ్స్ ను నిజంగానే గ్రామ ప్రజలు ఎన్నుకోవాలి. ఈ గ్రామం తమ కోటాలను అందరికన్నా ముందుగా పూర్తిచేసింది. జపాన్ తో జరుగుతున్న యుద్ధంలో పాల్గొంటున్న సైనిక కుటుంబాలకు ప్రాధాన్యతనివ్వడంలో ఈ గ్రామం ముందుంది. ఒక సహకార సంస్థను, తక్కువ వడ్డీలకు ఆవులిచ్చే ఒక కేంద్రాన్ని నడుపుతున్నది. అవి అద్దెలను, వడ్డీరేట్లను తగ్గించాయి. అన్ని ప్రజాసంఘాలను ఉన్నతంగా నిర్మించారు. మహిళలను కూడా కదిలించారు. వారి ఆత్మరక్షణకు ఏర్పాటు చేశారు. ఆ గ్రామస్తులు తమంతట తాముగానే ఇదంతా చేశారు.

ఈ గ్రామశాఖ ప్రత్యేకించి ఇంత మంచి పని ఎలా చేయగలిగింది? విస్తృత ప్రజానీకంతో సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పరుచుకొని వారి రక్షణ సమస్యల పరిష్కారంలో

ఎటువంటి కాలయాపనా చేయనందున ఇది సాధ్యమైంది. పది సమావేశాలకు ఆరు సమావేశాలలో ఇటువంటి సమస్యల గురించి చర్చించారు. ఆ విధంగా ఈ గ్రామశాఖ ఇతరులకు ఆరద్యంగా నిలిచిందని నేను భావిస్తున్నాను.

అయితే ప్రజా సమస్యల పరిష్కారంలో పార్టీ శాఖ పూర్తిగా నిమగ్నమైతే పై కమిటీ తమకు నిర్దేశించిన కోటాలను పూర్తి చేయడంలో ఇది ఆటంకం కాదా? కాదనే నా జవాబు. అది మన పనిని మరింత సులభం చేస్తుంది. నీలువాటున పడవ ప్రయాణంలా మన పని సాఫీగా సాగిపోతుంది. పార్టీ సైనిక సంస్థలు, ప్రత్యేకించి జిల్లా కమిటీలు, శాఖలు తమకిచ్చిన కోటాలను పూర్తి చేయడంతోపాటు ప్రజల సమస్యలను కూడా పరిష్కరించాలి. కోటాలను పూర్తి చేయడానికి ప్రజల సమస్యలను పరిష్కరించడం ద్వారా మాత్రమే ప్రజల మద్దతు పొందగలమా? ఉత్సాహపూరితమైన ప్రజా ఉద్యమం రగిలించగలమా?

ప్రజల సమస్యల పరిష్కారానికి స్థిరమైన పద్ధతులు లేవు. వుండజాలవు. సమయం, సందర్భాన్ని బట్టి అప్పటి పరిస్థితులపై ఆధారపడి వుంటాయి. అయితే ప్రతిచోటా జరిగేది ఖచ్చితంగా చెప్పగలిగిందీ ఏమంటే ప్రజలు తమంతట తామే పరిష్కారం కనుగొనాలి. ఎందుకంటే వాని సమస్యలు అందరికన్నా వారికే బాగా తెలుసు. వారి మధ్య జరిగే చర్చల ద్వారా మంచి పరిష్కారాలు సాధించవచ్చు. పార్టీ స్థానిక సంస్థలైన జిల్లా కమిటీలు, శాఖలు సరైన నిర్ణయాలు తీసుకొనే ముందు ప్రజాభిప్రాయాన్ని సేకరించాలి. అందుచేతనే కమ్యూనిస్టులు ప్రజల నుండి నేర్చుకొని ప్రజలకు బోధించాలని కామ్రేడ్ మావో తరచూ చెబుతుంటారు. ప్రజలకు నాయకత్వం వహించడానికి ముందు కమ్యూనిస్టులు ప్రజల నుండి నేర్చుకోవాలి. “ముగ్గురు చెప్పులు కుట్టే వాళ్ళు తమ తెలివితేటలను కలగలిపితే మహా మేధావితో సమానం అవుతారు” అనే సామెత ఒకటుంది. అయితే ప్రపంచంలో ప్రజల నుండి వేరుపడిన మహామేధావులు లేరు.

సభ్యులు, శాఖల పని విధానం

(బి.వి.రాఘవులు రచించిన ప్రజాపునాది విస్తరణకు పటిష్ఠ నిర్మాణం నుండి)

పార్టీ నిర్మాణానికి శాఖ గుండెకాయ లాంటిదని భావిస్తాము. అటువంటి శాఖ పనిని మెరుగు చేయడంపై పార్టీ అభివృద్ధి ఆధారపడివుంటుంది.

“శాఖలు పార్టీ యంత్రంలో చాలా ముఖ్యమైనవి. శరీరం సజీవంగా ఉండి, అన్ని అవయవాలు పని చేయడానికి జీవకణాలు ఎంత అవసరమో పార్టీకి శాఖలు అంత అవసరం. ఎక్కడ కణాలు పని చేయకపోతే అక్కడ శరీరం చచ్చుబడిపోతుంది. అలాగే పార్టీ కూడా”.

ప్రజలతో ప్రత్యక్ష సంబంధాలు కలిగి వారి మధ్య పని చేసే పార్టీ నిర్మాణ రూపం శాఖ. శాఖలు సక్రమంగా పని చేస్తేనే పార్టీకి ప్రజలతో గట్టి సంబంధాలు ఉంటాయి. పార్టీ యొక్క విధానం సామాన్య ప్రజల్లోకి వెళుతుంది. పార్టీపై శత్రువులు చేసే దుష్ప్రచారాలను తిప్పికొట్టగల్గతాం. ప్రజల మనోభావాలు సక్రమంగా పార్టీకి తెలుస్తాయి. ప్రజలు నిత్యం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలపై కృషి జరుగుతుంది. ఉద్యమాల్లోకి ప్రజలను కదిలించడం సాధ్యమవుతుంది. క్రొత్త ప్రజాపునాదిని పెంచుకోవడానికి, ఉన్న పునాదిని నిలుపుకోవడానికి తోడ్పడుతుంది. పార్టీ సభ్యులందరూ క్రియాశీలంగా, చురుగ్గా ఉంటారు.

ప్రస్తుతం శాఖల పని సంతృప్తికరంగా లేదు. క్రమబద్ధంగా పని చేయడం లేదు.

“శాఖలు పని చేయకపోతే సమిష్టి నిర్ణయాలుండవు. సమిష్టి బాధ్యత వుండదు. తాము చర్చించి నిర్ణయించలేదు గనుక ప్రతినిర్ణయం తమదేనని సభ్యులు భావించరు. అందుకని శిక్షణ వుండదు. కట్టుబాటు వుండదు. ప్రతి సభ్యుడికి పని యివ్వడం, ప్రతి సభ్యుడి కృషిని తెలుసుకోవడం, అభివృద్ధి చేయడం, విమర్శించడం, ఆత్మవిమర్శతో సరిదిద్దడం మొదలైనవన్నీ మృగ్యమవుతాయి. దైనందిన కార్యక్రమంలో చివరికి సభ్యులు

సంఖ్యను మర్చిపోతున్న శాఖలు, ఏశాఖలో వున్నదీ సభ్యులకీ తెలియకపోవడం కద్దు”.

గ్రామంలో ఏసమస్య వచ్చినా గ్రామపెత్తందార్ల వలే నాయకులు ఒకరిద్దరు నిర్ణయాలు జేస్తారు. అందుకే జట్టుగా పని జేయడం అసంభవం అవుతుంది. ఏదైనా ఎద్దడి వస్తే అద్దద్దంటూ సభ్యులు, సానుభూతిపరులు అంతా మూకుమ్మడిగా వ్యవహరిస్తారు”.

సమావేశాలు జరపడం విషయంలో శాఖలు చాలా వెనుకబడి వున్నాయి. అనేక శాఖలు అసలు సమావేశం కావడం లేదు. కొన్ని ఒకటి లేదా రెండు సమావేశాలతో సరిపెడుతున్నాయి. సమావేశాలు జరిగినప్పుడు కూడా హడావుడిగా, మొక్కుబడిగా, స్వల్పకాలం జరుగుతున్నాయి. వచ్చినవారితో నిర్వహించకుండా తగిన సంఖ్య రాలేదని సమావేశాలు వాయిదాలు వేస్తున్నారు.

శాఖలు కొన్ని సమయాలలోనే పని చేస్తున్నాయి. సభ్యత్వ పునరుద్ధరణ, ఎన్నికలు, మహాసభలు, ర్యాలీలు వంటి ప్రత్యేక సందర్భాలలో సమావేశం అవుతున్నాయి. ఏవైనా వివాదాలు వచ్చినపుడు, వ్యక్తి గత సమస్యలు వచ్చినపుడు మాత్రమే సమావేశం అవుతున్నాయి.

శాఖా సమావేశాల్లో రాజకీయ చర్చ, పని సమీక్ష దాదాపు ఉండడం లేదు. ఎప్పటికప్పుడు పై కమిటీ నుండి రాజకీయ రిపోర్టు వుండడం లేదు. శాఖలు, సభ్యులు సక్రమంగా పని చేయడానికి క్రమంతప్పకుండా పై కమిటీలకు రిపోర్టులు ఇవ్వాలి. దానిపై చర్చ జరపాలి. చర్చలలో వచ్చిన ప్రశ్నలకు విమర్శలకు వివరణ ఇవ్వాలి. అలాగే పార్టీ కార్యక్రమాలను ఎప్పటి కప్పుడు సమీక్షించడం సభ్యుల అభిప్రాయాలను తెలుసు కోవడం కూడ అవసరం. ప్రస్తుతం శాఖలలో ఈ పని తక్కువగా జరుగుతున్నది. పార్టీ సభ్యులు చురుకుగా పార్టీ కార్యకలాపాలలో, నిర్ణయాలలో పాల్గొనడానికి రాజకీయ నివేదికపై చర్చ, సమీక్షలు అవసరం అని సాల్కియా నిర్మాణ నివేదిక నొక్కి చెప్పింది. శాఖలను పర్యవేక్షించే పైకమిటీ బాధ్యులు రాజకీయ నివేదికలనివ్వడంలోను, సమీక్షలను నిర్వహించడం లోను చాలా లోపం చేస్తున్నారు. పై కమిటీ బాధ్యులు ఒక రోజున్నా వుండి, గ్రామంలో బస చేసి శాఖా సమావేశంలో పాల్గొనడంతోపాటు, సభ్యులతో చర్చించేదానికి, ప్రజల పరిస్థితులు తెలుసుకునేందుకు ప్రయత్నించడం లేదు. వాహనాలున్నాయని, బస్సులున్నాయని వెంటనే తిరుగు ప్రయాణం అవుతున్నారు.

పార్టీ నిర్ణయాలను అమలు చేసేందుకు, నిరంతర కార్యక్రమాలను రూపొందించుకోనేందుకు ప్రయత్నిస్తున్న శాఖలు బహు తక్కువ. పార్టీ నిర్ణయాలను పత్రిక ద్వారా గాని, సర్క్యులర్ ద్వారా గాని తెలుసుకున్న వెంటనే శాఖా సమావేశం జరిపి కార్యక్రమం రూపొందించుకోవాలని భావించే శాఖా కార్యదర్శులు తక్కువగా

వున్నారు. అలాగే పైకమిటి బాధ్యులు కూడా తాము బాధ్యత చూస్తున్న శాఖల సమావేశాలు జరిపించాలని ప్రయత్నం చేయడం కూడా తక్కువగా వుంది.

గ్రామాలలో, పేటలలో శాఖలుంటాయి. కాని పార్టీ యిచ్చే ప్రాథమికమైన పిలుపులు కూడా ఆ గ్రామాలలో, పేటలలో అమలు జరగడం లేదు. చాలా కొద్ది శాఖలు మాత్రమే అమలు జేస్తున్నాయి. అంత పెద్ద విద్యుత్ ఉద్యమం సందర్భంలో కూడా ఈ విషయం స్పష్టంగా కన్పించింది. కరపత్రాలు పంచడం, దిప్తి బమ్మ దగ్గం చేయడం, పోస్టర్ అంటించడం, సభ జరపడం, టెలిగ్రాం యివ్వడం వంటి పనులు పెద్ద భారమైనవి, క్లిష్టమైనవి కావు. అయినా ఇటువంటి చిన్న చిన్న పనులు కూడా జరగక పోవడానికి కారణం ఏమిటి? పై కమిటీ సభ్యులు తాము బాధ్యత జూస్తున్న శాఖల పరిధిలో కార్యక్రమాలు అమలు జరిగేట్లు పర్యవేక్షణ జెయ్యాలన్న స్పృహ కూడా చాలా మందిలో లేదు. మహా జేస్తే ఫోను ద్వారా కబురు చేసి వూరుకుంటున్నారు.

పార్టీ సభ్యుల యొక్క కనీస బాధ్యతలను నిర్వహించేట్లు శాఖా కార్యదర్శి, శాఖా బాధ్యుడు కృషి జేయాలి. సభ్యులకు పని అప్పగించాలి. అమలు పర్యవేక్షణ జేయాలి. ఈ పని సక్రమంగా జరగడం లేదు. దీనితో నూటికి 50 శాతం సభ్యులు పనిలో చురుగ్గా లేరు ఈ బలహీనత పార్టీ జవసత్వాలను పీల్చి వేస్తున్నది.

లేవీ వసూళ్ళు కొన్ని శాఖల నుండి చాలా నామమాత్రంగా వస్తున్నాయి. చాలా శాఖలు, సభ్యులు నిధి వసూళ్ళలో చురుకుగా పాల్గొనడం లేదు.

ప్రతి శాఖకు ఒక్క కాపీయైనా ప్రజాశక్తి చేరడం అవసరం. అయినా, ప్రజాశక్తి రాని శాఖలు గణనీయంగా వున్నాయంటే పరిస్థితి ఎంత లోపంగా వుందో అర్థమవుతుంది. తప్పకుండా ప్రజాశక్తి చదివే సభ్యుల సంఖ్య కూడా తక్కువగా వుంటున్నది. అందువలన బూర్జువా పత్రికల ప్రచార ప్రభావం మన సభ్యుల మీద ఎక్కువగా వుంటున్నది. వాటి ప్రభావానికి లోనై మన స్వతంత్రతను కోల్పోయే ప్రమాదం ఏర్పడుతున్నది.

పై పరిస్థితి ఉద్యమం బలహీనంగా వున్న గ్రామాలలో, పేటలలో జరుగుతుందను కోరాదు. మంచి ఉద్యమం, ప్రజాపునాది ఉన్న గ్రామాలు, వార్డుల్లో సైతం అనేక చోట్ల ఈ పరిస్థితి వున్నది.

శాఖ సమగ్రంగా సంతుష్టికరంగా పని చేయడం అంటే కనీస కర్తవ్యాలతో సరిపెట్టుకోవటం కుదరదు. స్థానిక సమస్యలపై స్పందిస్తూ వుండాలి. గ్రామ, పార్టీ సమస్యల మీద, ఘటనల మీద స్పందించకుండా ప్రేక్షకులుగా అనేక శాఖలుండిపోతున్నాయి. దీనితో ప్రజలతో సజీవ సంబంధాలు లేకుండా పోతున్నాయి. శాఖల్లో ఎన్నికల దృష్టి తప్ప ప్రజా సేవాభావం తగ్గుతుండడం ఈ స్పందన లేకపోవడానికి

ఒక ముఖ్య కారణం. ప్రజలలో పార్టీ విధానాన్ని నిరంతరం ప్రచారం జేస్తూ వుండాలి. పార్టీ సభ్యులను, సానుభూతిపరులను తయారు జేసేందుకు నిరంతరం కృషి జేస్తూ వుండాలి. ప్రజా సంఘాల అభివృద్ధికి తోడ్పడాలి. రాజకీయ విధానానికి అనుగుణంగా శాఖ పరిధిలోని అభ్యుదయ, ప్రజాతంత్ర వామపక్ష శక్తులన్నీ కలుపుకొచ్చేందుకు కృషి చేయాలి. ఒక మాటలో చెప్పాలంటే మొత్తం పార్టీ యొక్క సూక్ష్మరూపంగా పార్టీ శాఖ వుండాలి. ఈ స్థాయిలో ప్రతిపార్టీ శాఖ పని చేయాలనుకోవడం ప్రస్తుత పరిస్థితిలో అత్యశే కావచ్చు. కాని అటువంటి ఆదర్శస్థాయికి దగ్గరగానైనా తెచ్చేందుకు ప్రయత్నం చేయక పోతే పార్టీ నిర్మాణం పటిష్టం కాదు.

శాఖలన్నీ పని జేయడం లేదనుకోరాదు. 25శాతం శాఖలు ఉన్నంతలో మెరుగుగా పని జేస్తున్నాయి. ఈ శాఖలు ఎందుకు పనిజేయగలుగుతున్నాయి, మిగిలినవి ఎందుకు పని జేయడం లేదు అని పోలిక జేసి పరిశీలించడం ద్వారా అనుభవాలను పొందాలి. తద్వారా పని జేయని శాఖలను మెరుగు జేసేందుకు ఆ అనుభవాలను వినియోగించుకోవాలి.

శాఖలు సంతృప్తికరంగా పని చేయకపోవడానికి కారణాలేమిటి? ఈ పరిస్థితికి ఎవరిది బాధ్యత? పరిస్థితిని మెరుగుపర్చేందుకు మార్గాలేమిటి?

1. సొంత చొరవతో చురుకుగా పనిచేసే శాఖా కార్యదర్శులు లేకపోవడమా?
2. లేదా అటువంటి సామర్థ్యం వున్న వారిని ఎంపిక చేయక పోవడమా?
3. కార్యదర్శుల యొక్క చైతన్యం తక్కువగా వుండటమా? అటువంటి వారిని గుర్తించలేక పోవటమా? తగినంత స్థాయి చైతన్యం సభ్యులకు లేకపోవటమా?
4. పై కమిటీ నుంచి పర్యవేక్షణ సక్రమంగా లేకపోవటమా? పర్యవేక్షణ కొరకు బాధ్యుణ్ణి కేటాయించక పోవటమా? కేటాయించిన బాధ్యుడు సక్రమంగా పర్యవేక్షించక పోవటమా? కొద్ది మంది బాధ్యులే ఎక్కువ శాఖలను పర్యవేక్షించే బాధ్యత తీసుకోవడమా?
5. శాఖల నిర్మాణంలో వుండే వస్తుగత అంశాలు కారణమా? (వివిధ వృత్తులు చేసుకునే వారు ఒకే శాఖలో వుండటం, మహిళలు, పురుషులు కలిసి ఒక శాఖలో వుండటం, సుదూర ప్రాంతాలలో వుండేవారు ఒక శాఖలో వుండటం పని సమయాలు ఇబ్బందిగా ఉండడం వగైరా)

ఈ ప్రశ్నలన్నింటికీ సరైన సమాధానాలను కనుగొనాలి.

పరిష్కారాలు:

పైన పేర్కొన్న అంశాలన్నీ శాఖల పని మీద ప్రభావం చూపుతున్నప్పటికీ కీలకమైన అంశాలు మాత్రం: బాధ్యుడు సక్రమంగా పర్యవేక్షణ చేయక పోవడం,

సమర్థవంతమైన కార్యదర్శి లేకపోవడం.

- * ప్రతి శాఖను పర్యవేక్షించేందుకు పై కమిటీ నుండి బాధ్యుణ్ణి నియమించడం, ఆ బాధ్యుడి పర్యవేక్షణను కమిటీలో నిరంతరం అజమాయిషీ చేయడం. శాఖల పర్యవేక్షణకు వారిని అకౌంటబుల్ చెయ్యాలి.
- * ప్రతి హోల్టైమర్ తప్పకుండా కనీసం రెండుశాఖల పర్యవేక్షణ బాధ్యతను కల్గివుండాలి. ఆ రకంగా కమిటీలు పనివిభజన చెయ్యాలి.
- * శాఖలను చురుకుగా పని చేయించే కార్యదర్శులను శాఖా మహాసభలలో ఎన్నుకోవాలి. ఉన్న వారిలో శాఖలను పని జేయించగల్గిన వారిని, మొహమాటాలతో, పెద్దరికంతో నిమిత్తం లేకుండా శాఖా కార్యదర్శులుగా ఎంపిక చెయ్యాలి. ఇతరత్రా ఎన్ని మంచి లక్షణాలున్నప్పటికీ కార్యదర్శిగా ఎన్నికయ్యేవారికి రాజకీయ విశ్వాసంతోపాటు శాఖను, సభ్యులను పని చేయించాలనే ఆదుర్దా, శ్రద్ధ, పట్టుదల వుండా లేదా అనే అంశం కీలకమైనదిగా చూడాలి.
- * సభ్యుల, శాఖల సమాచారానికి సంబంధించిన రికార్డులు ప్రస్తుతం ఏ కమిటీ వద్దా సమగ్రంగా లేవు. ఈ సమాచారాన్ని క్రమబద్ధంగా సేకరించడం, కమిటీలకు ఇవ్వడం, శాఖలను పర్యవేక్షించే బాధ్యుల ముఖ్యమైన కర్తవ్యం. శాఖా మహాసభల సందర్భంగా టేబుళ్ళను నింపి సమాచారాన్ని సేకరించాలి.
- * తగినన్ని శాఖలు వుంటే వాటిని సులువుగా పర్యవేక్షించేందుకు వీలుగా మండల కమిటీలను ఏర్పాటు చేయడం
- * శాఖలకు వెంటనేపైనున్న కమిటీ యొక్క పనిలో శాఖల పర్యవేక్షణ కీలకమైన అంశంగా వుండాలి.
- * వస్తుగత మైన ఇబ్బందులు వుంటే వాటిని సరిదిద్దేందుకు అవసరమైన చర్యలు దీసుకోవాలి. (ఉదాహరణకు మహిళా శాఖలను ఏర్పాటు చేయడం, దగ్గర ప్రాంతాల వారిని ఒక శాఖగా ఏర్పాటు చేయడం మొ||)
- * క్రమం తప్పకుండా శాఖా కార్యదర్శుల సమావేశాలు నిర్వహించాలి. జిల్లా కమిటీ దీనికి ప్రత్యక్ష బాధ్యత వహించాలి. రాజకీయ నివేదిక ఇవ్వాలి.
- * డివిజన్ కమిటీ, జిల్లా కమిటీలు శాఖల పనిని క్రమం తప్పకుండా సమీక్షించాలి. వాటి అజెండాలో ఇది ముఖ్యాంశంగా వుండాలి.
- * శాఖలకు, పార్టీ సభ్యులకు లేఖలు క్రమం తప్పకుండా పార్టీ రాష్ట్ర కమిటీ రాయాలి.
- * శాఖలు రాజకీయ రిపోర్టు యిచ్చేందుకు శాఖా కార్యదర్శులకు, శాఖలను

పర్యవేక్షించే బాధ్యులకు శిక్షణ నివ్వాలి.

* శాఖా కార్యదర్శులుగా ఎన్నికయ్యే వారికి శిక్షణా తరగతులు వెంటనే నిర్వహించాలి.

పార్టీకి కాళ్ళు చేతులు వంటివి శాఖలు. అవి మూలపడితే అంతా పడకన పడినట్లేనని గుర్తించాలి. పార్టీ శ్రేణులు ప్రజలతో నిత్యసంబంధాలు పెట్టుకోవడం, వారితో మమేకం కావడం, ప్రజా సమస్యలపై సమరశీల పోరాటం పెంపొందించడం ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో చాలా ముఖ్యం. ఈ కర్తవ్యాల నిర్వహణకు సాధనాలుగా శాఖలను తీర్చిదిద్దేందుకు మహాసభల సందర్భాన్ని వినియోగించుకోవాలి.

అంతర్జాతీయ, జాతీయ, రాష్ట్రస్థాయి రాజకీయ, సామాజిక అంశాలు పార్టీ నిర్మాణ పరిస్థితిని ప్రభావితం చేస్తుంటాయి. సోషలిస్టు వ్యవస్థకు తగిన ఎదురుదెబ్బలు, సరళీకరణ వినిమయ వాదం, ఛాందసవాద మత మౌఢ్య సిద్ధాంతాల విజృంభణ, సర్వవ్యాప్తమైన ఆధునిక మీడియా శక్తి, పార్లమెంటరీ రంగ ప్రలోభాలు వంటి అనేక అంశాలు పార్టీ నిర్మాణం మీద వివిధ స్థాయిలలో ప్రభావాన్ని చూపాయి. దీని మూలంగా గతం నాటి ఉత్తేజం, త్యాగశీలత, ప్రజా సేవా ధృక్పథం, పోరాటపటిమ కొంత వెనుకపట్టు పట్టాయి. కమ్యూనిస్టు ప్రమాణాలు, స్వతంత్రత కొంతవరకు కుంటుపడ్డాయి. సహజంగానే ఈ పరిస్థితులు పార్టీ నిర్మాణం మొత్తంపైన అందులో ముఖ్యంగా సభ్యులు, శాఖలపైన ప్రతికూల ప్రభావాన్ని వేస్తాయి. ఆ మేరకు పనివిధానంలో వెనుకంజ కన్పిస్తుంది.

అయితే ఈ రోజు పైన పేర్కొన్న ప్రతికూలాలన్నీ క్రమేణా బలహీనం గావడం గమనిస్తాం. అందువలన పార్టీ నిర్మాణాన్ని పదును పెట్టి మళ్ళీ సమరశీలంగా తయారుజేసుకునేందుకు అవకాశాలు మెరుగవుతున్నాయి. అలాగే అసనుకూలమైన పరిస్థితులున్నప్పటికీ ఉన్న పరిస్థితులలోనే శాఖల పనిని, సభ్యుల పనిని మెరుగు జేసుకునేందుకు అవకాశాలున్నాయని మనం గమనించాలి. 25శాతం శాఖలు బాగా పని చేస్తున్నాయనే విషయాన్ని గమనిస్తే ఈ విషయం స్పష్టమవుతుంది. అందువలన మిగిలిన శాఖలను కూడా పని చేసే శాఖలుగా తీర్చిదిద్దడం మనందరి కర్తవ్యం.

-సెప్టెంబరు 2001

డివిజన్ కమిటీలు, మండల కమిటీల సభ్యులు

శాఖల పర్యవేక్షణ ఎలా చేయాలి ?

- 1) శాఖా కార్యదర్శుల సమావేశాలు - కార్యదర్శి ఏదైన కారణం వలన హాజరు కాలేకపోతే శాఖ నుండి మరొకరిని పంపాలి.
- 2) శాఖల పని సమీక్ష అజెండా- డివిజన్/ మండల కమిటీ సమావేశాల్లో

కచ్చితంగా ఉండాలి.

- 3) డివిజన్/ మండల కమిటీ సభ్యులకు శాఖల పంపిణీ - సక్రమంగా పర్యవేక్షిస్తున్నారో, లేదో సమీక్షించాలి.
- 4) శాఖా కార్యదర్శితో నిత్య సంబంధాలు/ ఆయన పని చేసేట్లు చూడటం.
- 5) సమర్థులైన శాఖా కార్యదర్శిని ఎంపిక చేసుకోవాలి.
- 6) గ్రామాల పర్యటన.
- 7) గ్రామ సమస్యలపై రాయబారాలు.
- 8) సభ్యులకు బాధ్యతల అప్పగింపు.
- 9) సరిగ్గా పని చేయని సభ్యులతో వ్యక్తిగత చర్చలు చేయడం.
- 10) ప్రజా ప్రతినిధుల పర్యవేక్షణ - పార్టీ పద్ధతుల్లో బాధ్యతలు నిర్వహించేట్లు చూడటం.
- 11) ప్రజాశక్తి సర్క్యులేషన్.
- 12) ఆర్థిక వనరుల సమీకరణలో శాఖలకు ప్రత్యక్ష సహకారం.
- 13) ప్రజా సంఘాలకు సభ్యులను కేటాయించడం - సాధ్యమైనంత స్వతంత్రంగా ప్రజా సంఘాలు పనిచేసేట్లు చూడటం.
- 14) ఎప్పటికప్పుడు నిర్మాణ సమస్యలు పై కమిటీ సహాయంతో పరిష్కారం. శాఖా కార్యదర్శులు

శాఖలను, సభ్యులను ఎలా పని చేయించాలి?

- 1) శాఖా కార్యదర్శుల సమీక్షా సమావేశాలకు తప్పక హాజరు కావాలి. రాలేకపోతే మరొకరిని పంపాలి.
- 2) శాఖా సమావేశం వేయాలి. పేపరు చూసి వెయ్యాలి. సర్క్యులర్ చూసి వెయ్యాలి. సమస్యలను చూసి వెయ్యాలి. గడువు జూసి వెయ్యాలి. వెయ్యమంటే వేస్తే సరిపోదు. స్వతంత్రంగా పని చేయాలి. అజెండాను తయారు చేసుకోవాలి. సమావేశాన్ని తగినంత సమయం నిర్వహించాలి.
- 3) సభ్యుల చేత పని చేయించాలి. నెపం మోపితే సరిపోదు. నేను చెప్పాలా, వారు చెయ్యాలి కదా అనకూడదు. కుటుంబ సభ్యులను కూడా పార్టీవైపుకు ఆకర్షించాలి.
- 4) గ్రామ సమస్యలను తీసుకోవాలి.
- 5) గ్రామ జీవితంలో పాల్గొనాలి.
- 6) గ్రామంలో ఐక్య కార్యాచరణ చెయ్యాలి.
- 7) మన వర్గాలలోకి చొచ్చుకుపోవాలి.

- 8) ప్రభుత్వ పథకాలలో జోక్యం చేసుకోవాలి.
- 9) తగాదాలు పరిష్కారం. కార్యదర్శి అందరినీ కలుపుకుపోవాలి. తేడాలున్నా సర్దుబాటు చేయగలగాలి. అనైక్యత పెంచే పద్ధతి ఉండకూడదు.
- 10) పత్రిక చదివించడం.
- 11) చదువు చెప్పించడం.
- 12) పార్టీ ప్రమాణాలను కాపాడాలి. అవినీతి, మూఢనమ్మకాలు పార్టీ సభ్యుల్లో లేకుండా చూడాలి. దురలవాట్లను మానిపించాలి. చెడ్డ సాంప్రదాయాలు, దుబారా ఖర్చులు పార్టీలో ఉండకూడదు. వ్యక్తుల మధ్య పంచాయితీలను పై కమిటీ సహాయంతో పరిష్కరించాలి. వ్యక్తిగత సమస్యలను శాఖల్లో చర్చించకుండా పై కమిటీ సహాయంతో పరిష్కరించుకోవాలి.
- 13) పార్టీ సభ్యుల్లో కుల భావాలను తొలగించాలి. వివక్ష రూపాలను పాటించడాన్ని అనుమతించరాదు.
- 14) శాఖా సభ్యులందరూ క్రమశిక్షణతో వ్యవహరించాలి. సభ్యుల మధ్య వ్యూహాల్లో ధోరణి లేకుండా స్నేహ సంబంధాలు ఉండాలి.
- 15) ప్రజా ప్రతినిధులు శాఖాజమాయిషీలో పని చేయాలి. ప్రజా ప్రతినిధులు అవినీతికి పాల్పడితే సహించకూడదు.
- 16) పై కమిటీనుండి వచ్చే ఉత్తరాలను, సర్క్యులర్లను శాఖా సభ్యులకు అందించాలి. చదివి వినిపించాలి.

పార్టీ సభ్యులు

- 1) పరిస్థితి - 50% మాత్రమే పనిలో ఉన్నారు. ఎన్నికలప్పుడే చురుకుదనం.
- 2) నాలుగు పనులను చేయించడం.
- 3) వెసులుబాటు, అభివృద్ధి, సంసిద్ధతను బట్టి సభ్యులకు పని అప్పగించాలి.
- 4) వర్గ, సామాజిక పొందికను అభివృద్ధి చేయాలి. మహిళలు, దళితులు, మైనారిటీలు, వృత్తిదారులు వగైరా సామాజిక తరగతులనుండి పార్టీ సభ్యుల సంఖ్యను పెంచాలి.
- 5) డ్రాపౌట్స్ ను తగ్గించాలి.

నిర్మాణం:

- 1) శాఖల ఏర్పాటు.
- 2) ఆగ్జిలరీ శాఖల ఏర్పాటు. పార్టీ కార్యకలాపాల్లో పాల్గొంటూ ఉన్న వారిని ఆగ్జిలరీ శాఖల్లో పెట్టాలి. మండలంలోని అన్ని గ్రామాల్లో కనీసం ఆగ్జిలరీ శాఖలనైనా ఏర్పాటు చేయాలి.

- 3) ప్రజా సంఘాల బృందాల ఏర్పాటు.
- 4) రాజకీయ శిక్షణ - కొత్త సంబంధాలకు, సభ్యులకు.

గ్రామంలో, బస్టీలో ఎలా పని చేయాలి ?

1. గ్రామ విశ్లేషణ చేసుకోవాలి - వర్గం, సామాజిక తరగతి (కులం) రాజకీయం.
2. ప్రణాళిక రూపొందించుకోవాలి - మిత్రులు - శత్రువుల గుర్తింపు. గ్రామం/ బస్టీలో కేంద్రీకరించే ప్రజలను గుర్తించాలి. (పార్టీ కార్యక్రమంలో వ్యూహం, ఎత్తుగడలు, కార్యక్రమాన్ని గ్రామానికి/బస్టీకి అన్వయించుకోవాలి.
3. సమస్యలను అధ్యయనం చేయాలి - కోర్కెల పత్రం రూపొందించాలి.
4. (1) వర్గ సమస్యలు, (2) సాధారణ సమస్యలు, (3) సామాజిక సమస్యలు
 - 1) ఆర్థిక సమస్యలు.
 - 2) వ్యవసాయ సమస్యలు - వర్షం, వరదలు, కరువు, నీటి పారుదల సౌకర్యాలు, పంటలు, విత్తనాలు, మందులు, యంత్రాలు, విద్యుత్తు, నీటి తీరువా, పరపతి, వడ్డీ, అప్పులు, మార్కెట్టు, గిట్టుబాటు ధరలు, రవాణా, కూలీలు - కూలి, పని, భూమి, కౌలుదారుల రక్షణ.
 - 3) కార్మికులు - వేతనం, పని.
 - 4) వృత్తిదార్లు - మేరలు, పని.
 - 5) సామాజిక సమస్యలు - కుల వివక్ష.
 - 6) ఆరోగ్య సమస్యలు - మనుష్యులు/ పశువులు.
 - 7) విద్యా సమస్యలు.
 - 8) సాంస్కృతిక సమస్యలు.
 - 9) మత సమస్యలు, మూఢనమ్మకాలు, పండగలు - లౌకిక అభ్యుదయ భావాలకి లోబడి వీటిలో జోక్యం ఉండాలి.
 - 10) కుటుంబ సమస్యలు - పెండ్లి, చావు వగైరా.
 - 11) ప్రభుత్వ పథకాలు/ స్కీంలు.
 - 12) ఉపాధి సమస్యలు.
 - 13) ఆవాస ప్రాంత సమస్యలు - ఇల్లు, కరెంటు, మంచినీళ్ళు, మరుగుదొడ్లు, రోడ్లు, పోస్టాఫీసులు, రవాణా (బస్సులు, ఛోను, మురుగు కాలువలు, పోస్టాఫీసు.) రేషన్ దుకాణం, కార్డులు,
 - 14) పరిపాలన - కార్యాలయాలు, రెవెన్యూ రికార్డులు, సిబ్బంది, పోలీసు
 - 15) గ్రామ స్థాయి రాజకీయాలు - నీటి సంఘాలు, విద్యా సంఘాలు వగైరా కమిటీలు, ఎన్నికలు.

5. ఆందోళన, ప్రచార కార్యక్రమాలు శాఖ, సభ్యుల శక్తిని బట్టి, ప్రజా బలాన్ని బట్టి రూపాలను ఎంచుకోవచ్చు - పని నిరంతరం జరగాలి. షోస్టర్లు వేయడం, కరప్తాలు పంచడం, పేపర్ స్టేట్‌మెంట్లు ఇవ్వడం, దరఖాస్తులు పెట్టడం వంటివి ఒక వ్యక్తికూడా చేయగలిగిన రూపాలను దిష్టిబమ్మ తగులబెట్టడం, బ్యానర్లు కట్టడం, సంతకాలు సేకరించడం, రచ్చబండ సమావేశాలు నిర్వహించడం వంటి కొద్ది మంది నిర్వహించగలిగే రూపాలను ధర్మాలు, బహిరంగ సభలు, పికెటింగ్‌లు, ప్రదర్శనలు వంటి పెద్ద రూపాల వరకు సందర్భాన్ని బట్టి చేయవచ్చు. ఇంకా సృజనాత్మకంగా అనేక కొత్త రూపాలను కూడా అనుసరించవచ్చు.
6. ఐక్య కార్యాచరణ - ఐక్య సంఘటన - ఎత్తుగడలను అమలు జరపాలి. సమస్యలపై కలిసొచ్చే శక్తులు, వ్యక్తులను కలుపుకూడాలి. ఎన్నికల్లో మన విధానానికి లోబడి మిత్రులను గుర్తించి, సహకరించుకోవాలి.
7. పార్టీ స్వతంత్రను కంటికిరెప్పలా కాపాడుకోవాలి - తెలుగుదేశం, కాంగ్రీ వంటి బూర్జువా- భూస్వామ్య పార్టీలతో వ్యవహరించేటప్పుడు ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ మన విధానానికి, గౌరవానికి, స్వతంత్రతకు భంగం కలగకుండా వ్యవహరించాలి. ఇతరులకు, మనకు ఏ వ్యత్యాసం లేదని ప్రజలు భావించేందుకు అవకాశం ఇవ్వరాదు.

- జూలై 2003

మతంపై ఇటీవల ప్రచురణలు

పుస్తకం పేరు	రచయిత	రేట్లు
ప్రపంచీకరణ - మతోన్మాదం	ఐజాజ్ అహ్మద్	45/-
సెక్యులరిజం భారత జీవన విధానం	రోమిల్లా థాపర్	90/-
హిందూ మతతత్వం ఒక పరిశీలన	రావ్ సాహేబ్ కన్బే	75/-
ఇస్లాం - జిహాద్	ఎ.జి.నూరాని	65/-
ఆర్.ఎస్.ఎస్. బి.జె.పి	ఎ.జి.నూరానీ	80/-
సావర్కర్ - హిందూత్వ	ఎ.జి.నూరాని	100/-
మతతత్వం-పౌరసమాజం-రాజ్యం	సంకలనం	80/-
ఫాసిజం చనిపోయిందా? జీవించి వుందా?	రావూరి భరద్వాజ్	75/-
ప్రాచీన భారతంలో ఆహారపు అలవాట్లు	డి.ఎన్. రూూ	20/-
ఆధునిక భారతదేశం సంస్కృతీ సమస్యలు	కె.ఎన్. పణిక్కర్	40/-
మతం - మతమౌఢ్యం - మార్పిజం	సీతారాం ఏచూరి	20/-
మతోన్మాదం (పుట్టుక - పరిణామం - నివారణ) బిపన్ చంద్ర		60/-

ఆర్.ఎస్.ఎస్. - భారతదేశం

ఖాకీనిక్కర్లు కాషాయధ్వజాలు		20/-
ఆర్ ఎస్ ఎస్ సైద్ధాంతిక కపటత్వం		15/-
గొడ్డు మాంస రాజకీయం మత విద్వేష వ్యూహం		10/-
ఆర్ ఎస్ ఎస్, బిజెపి ఆధ్వర్యంలో నయా ఉదారవాద విధానాలు		15/-
చరిత్ర, విజ్ఞాన శాస్త్రాలపై బిజెపి దాడి		20/-
రాజ్యాంగ దినం, అసహనాలపై పార్లమెంటులో చర్చ		10/-

ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని అన్ని ప్రాంతాలలోనూ అందుబాటులో ఉంది.

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) ఆంధ్రప్రదేశ్